

โรงเรียนสอนดนตรีเอกชน : สภาพทั่วไป ต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรี
ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ศราวุธ จันทรางกูร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
พฤษภาคม 2548

ศรายุทธ จันทรางกูร. (2548). *โรงเรียนสอนดนตรีเอกชน: สภาพทั่วไป ต้นทุน และ ความต้องการครูสอนดนตรีในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐกา ตันสกุล, อาจารย์ รวิพรรณ สาลีผล

จากการที่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งเปิดสอนดนตรีหลายสาขา ทำให้เห็นแนวโน้มด้านแรงงานในสาขาดนตรีเพิ่มขึ้น โรงเรียนสอนดนตรีเอกชนเป็นแหล่งงานหนึ่ง ที่ตอบรับแรงงานด้านสาขาดนตรี งานวิจัยนี้มีความมุ่งหมายศึกษา สภาพทั่วไป ต้นทุนดำเนินงาน และความต้องการครูสอนดนตรี ของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้สนใจในกิจการโรงเรียนสอนดนตรี

เพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมาย ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น สาม ส่วน ส่วนที่หนึ่ง เป็นข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนดนตรี ส่วนที่สอง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับต้นทุนของโรงเรียนสอนดนตรี ส่วนที่สาม เป็นความต้องการครูสอนดนตรีทางด้านปริมาณ และ คุณลักษณะ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS for Windows Version 10.00 สำหรับการหาร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งเมื่อแบ่งโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนเป็นขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ ตามจำนวนนักเรียน โดยขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียน 1 ถึง 99 คน ขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียน 100 ถึง 499 คน ขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียน 500 คนขึ้นไป

พบว่าเวลาเปิดทำการอยู่ในช่วง 10:00-20:00 นาฬิกา ไม่มีโรงเรียนขนาดใดปิดในวันเสาร์ และ วันอาทิตย์ ครึ่งหนึ่งจากโรงเรียนทั้งหมดมีอายุไม่เกิน 4 ปี จำนวนพนักงานมาก หรือน้อย มีสัดส่วนตามขนาด ของโรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็กมีพนักงานน้อย และ ไม่มีอาจารย์พิเศษ โรงเรียนสอนดนตรีเข้าสถานที่ประกอบกิจการเป็นส่วนมาก และ เป็นเจ้าของกิจการคนเดียวครึ่งหนึ่งของกิจการโรงเรียนทั้งหมด โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่โดยมากใช้หลักสูตรของโรงเรียนเอง โรงเรียนส่วนใหญ่ทำการเปิดสอนวิชาเปียโนและคีย์บอร์ด

ค่าใช้จ่ายของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 30-35%ของรายได้ (ร้อยละ 59.4) โดยค่าใช้จ่ายโรงเรียนขนาดเล็กเฉลี่ย 20,944.44 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายโรงเรียนขนาดกลางเฉลี่ย 122,697.18 บาทต่อเดือนค่าใช้จ่ายโรงเรียนขนาดใหญ่เฉลี่ย 409,195.44 บาทต่อเดือน

โรงเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการครูสอนทางด้านเปียโนและคีย์บอร์ด เครื่องสาย ขับริ่องสากล ดนตรีไทย กีตาร์ ขับริ่องไทย ทฤษฎีดนตรี เครื่องเคาะจังหวะ เครื่องลม ไม่จำกัดเพศ มีผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี ไม่จำกัดสถาบันการศึกษา กำหนดประสบการณ์ตั้งแต่ 0-2 ปี วุฒิ

ทางการศึกษาของครูสอนดนตรีที่ต้องการมากที่สุดคือ ครูศาสตร์ และมีความสามารถในการสอนเครื่องดนตรี 1-6 ชนิด

ร้อยละ 25 ของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนขนาดเล็กดำเนินธุรกิจโดยไม่มีการจ้างพนักงาน ผู้ที่สนใจธุรกิจโรงเรียนดนตรีขนาดเล็กโดยไม่มีความรู้ทางด้านดนตรี อาจต้องเปิดโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อให้ธุรกิจมีรายได้คุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายของ พนักงาน และครูผู้สอนเพียงพอ

ในโรงเรียนสอนดนตรีขนาดกลางแม้ว่า ผู้สอนมีชั่วโมงสอนเฉลี่ยที่สูงมากที่สุด รวมถึงค่าเรียนเฉลี่ยที่สูงที่สุด แต่ต้นทุนกลับสูงที่สุด อาจเพราะยังไม่เกิดการประหยัดจากขนาดสำหรับผู้บริหารจึงควรควบคุมค่าใช้จ่าย หรือ อาจขยายงานที่เพิ่มขึ้นเพื่อการประหยัดจากขนาด

PRIVATE MUSIC SCHOOL: ASPECT, COST AND DEMANDS OF MUSIC TEACHER IN
BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT

BY

SARAYOUTH JANTRARANGOON

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Economic degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University

May 2005

Sarayouth Jantaragoon (2005). *Private Music School: Aspect, Cost and Demands of Music Teacher in Bangkok Metropolis*. Master Thesis, M.Econ. (Economics of Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assist. Prof. Nathaga Tanskul, Ravipan Saleephon

Recently, many universities in the Bangkok metropolis area have developed new music faculties. This development means an overall increase in the number of musicians currently working in the Bangkok area. Many of these young musicians are finding employment in the numerous private music schools. The research objectives for this study were to describe the fundamental aspects of music schools in the greater Bangkok area, their functional costs, and the demand for music instructors.

The data for this thesis was collected via questionnaires. The results are outlined in three sections. The first section describes the fundamental aspects of private music schools, the second section outlines the functional costs of these music schools, and the last section illustrates the demand for qualified music instructors in both quantity and quality.

Data gathered from the questionnaires regarding percentage, mean and standard deviation was analyzed by using SPSS for Windows, version 10. The information provided from the computer analysis was then separated according to three size categories of the various music schools. These are categorized as small, medium, and large based on the number of students. The small sized schools have 1-99 students, the medium sized have 100-499 students, and the large sized have more than 500 students.

Findings from this study indicate that the typical hours of operation are from 10:00 – 20:00. There are no music schools that are closed on both Saturdays and Sundays. Slightly more than half of the music schools involved in the study was founded in the last four years. The number of staff members and instructors is often proportional to the number of students in the school. Small sized schools often have fewer staff members and no temporary instructors. Most of music schools rent their facilities and only half of all the music schools are controlled by only one owner. Most of the medium and large sized music schools established their own original curriculums. Almost every school involved offers lessons on keyboard and piano.

The average operating costs for music schools in Bangkok ranges from around 30% – 35% of their total generated income. The mean expense for small sized schools is 20,944.44 baht per month, 122,697.18 baht per month for medium size schools, and 409,195.44 baht per month for large size schools.

The demand for instruction in the music schools is listed below in priority from highest to lowest: piano, strings, voice, Thai music, guitar, Thai vocal style, and theory, percussion, and woodwind lessons. School policies do not discriminate by sex when hiring music instructors. Graduates with high marks are the preferred candidates for employment. The institution attended by potential music instructors was not a factor in the hiring decision. Schools wish to hire music instructors who have between 0 – 2 years of practical teaching experience. A bachelor degree in music education is required for most schools and many prefer instructors who can perform and teach anywhere from one to six different types of musical instruments.

25 percent of the small sized schools are operating without any staff. A person with a knowledge of music may successfully own and operate a small music school by themselves as they can function as both staff and instructor. Those people who wish to begin a music school of their own and have no knowledge of music may be more successful in operating a larger size school as they will need to rely on their hired staff and instructors in order to maintain the business.

The results of this study found that, compared to the small and large sized schools, the middle sized schools charged the highest fees for students, had the highest operational costs, and their instructors worked longer hours. The recommendation of this study is that those persons operating the middle sized schools make special effort to control expenses and/or expand their business in order to reach an economy of scale point.

โรงเรียนสอนดนตรีเอกชน : สภาพทั่วไป ต้นทุน และ ความต้องการครูสอนดนตรี
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
ศรายุธ จันทรางกูร

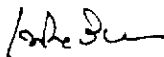
เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

โรงเรียนสอนดนตรีเอกชน : สภาพทั่วไป ต้นทุน และ ความต้องการครูสอนดนตรีในเขต
กรุงเทพมหานคร

ของ
นายศรายุทธ จันทรางกูร

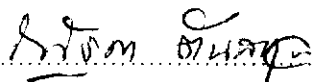
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

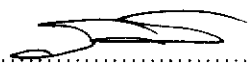

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

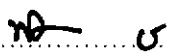
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

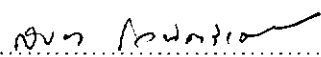
วันที่ ๒๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณิชฎา ต้นสกุล)

..... กรรมการ
(อาจารย์ รวีพรรณ สาลีผล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความสามารถของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐกานต์สกุล ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์วิพรรณ สาสีผล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สอนงโลहितวิเศษ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนแก้ไขสำนวนภาษา เพื่อให้สื่อความหมายได้ดีขึ้น และทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.มนัส บุญประกอบ, ดร. นภนัท จันทวรรณไทยกุล และ ดร.รัชพันธ์ เชยจิต ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

ในการเก็บข้อมูลขอขอบคุณโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนต่างๆ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัวที่ให้การสนับสนุน เป็นกำลังใจในการศึกษาค้นคว้า จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี และ อีกหลาย ๆ ท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ศราวุธ จันทรางกูร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	5
	ข้อดกลงเบื้องต้น	6
	ข้อจำกัดในการศึกษา	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
	ประวัติความเป็นมาของการเรียนการสอนดนตรีในประเทศไทย	11
	ประวัติการเรียนการสอนดนตรี	12
	สภาพปัจจุบันของโรงเรียนสอนดนตรี	15
	แนวคิดเกี่ยวกับการการศึกษาทางด้านดนตรี และ ประโยชน์ที่ได้รับจากการ	
	เรียนการสอนดนตรี	20
	แนวความคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์	24
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
	ความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน	28
	ปัญหาการเรียนการสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน	30
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	33
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	33
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	35
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	74
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า	74
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	76
อภิปรายผล.....	78
ข้อเสนอแนะ	80
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก	87
ประวัติย่อผู้วิจัย	94

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานลักษณะของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ	40
2	จำนวน และ ร้อยละ เวลาเปิดทำการสอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ	40
3	จำนวน และ ร้อยละ วันที่เปิดทำการสอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ	41
4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอายุของโรงเรียนตั้งแต่เปิดทำการจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ	42
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวนพนักงานจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ	43
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวนอาจารย์ประจำจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ	44
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวนอาจารย์พิเศษจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ	45
8	จำนวน และ ร้อยละ ของสถานะเจ้าของอาคารสถานที่จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ	46
9	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิปริญญาตรีต่ำกว่าปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ	46
10	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิปริญญาตรีปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ	47
11	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานพนักงานทั่วไปที่มีสูงกว่าวุฒิปริญญาตรีปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ	48

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอาจารย์สอนประจำและ อาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีต่ำกว่าปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียน สอนดนตรีเอกชน.....	48
13	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอาจารย์สอนประจำและ อาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอน ดนตรีเอกชน.....	49
14	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอาจารย์สอนประจำและ อาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีสูงกว่าปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียน สอนดนตรีเอกชน.....	50
15	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอาจารย์ที่ไม่ได้ศึกษา ทางด้านดนตรีที่มีวุฒิปริญญาตรีต่ำกว่าปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียน สอนดนตรีเอกชน.....	50
16	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานวุฒิปริญญาตรีสาขาอื่น จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน.....	51
17	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานวุฒิปริญญาตรีสูงกว่าปริญญาตรี สาขาอื่นจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน.....	52
18	จำนวน และร้อยละรูปแบบกิจการจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรี เอกชน.....	52
19	จำนวน และร้อยละสถานะเจ้าของหลักสูตรจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอน ดนตรีเอกชน.....	53
20	จำนวน และร้อยละของจำนวนวิชาที่เปิดสอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน สอนดนตรีเอกชน.....	54
21	จำนวน และร้อยละจำนวนวิชาดนตรีที่เปิดสอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน สอนดนตรีเอกชน.....	55
22	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนอัตราค่าเล่าเรียนระดับต้นจำแนกตาม ขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน.....	56
23	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนอัตราค่าเล่าเรียนระดับกลางจำแนก ตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน.....	57

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
24	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนอัตราค่าเล่าเรียนระดับสูงจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน.....	58
25	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนอัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีระดับต้นจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน	60
26	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนอัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีระดับกลางจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน.....	61
27	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนอัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีระดับสูงจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน	62
28	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนจำนวนชั่วโมงการสอนของอาจารย์ต่อสัปดาห์จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน.....	63
29	จำนวน ร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย ของค่าเฉลี่ยอัตราค่าเรียนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน	64
30	จำนวน และร้อยละของค่าเฉลี่ยอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน	65
31	จำนวน ร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย ของค่าเฉลี่ยชั่วโมงสอนของอาจารย์สอนดนตรีต่อสัปดาห์จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน.....	66
32	ค่าเฉลี่ยชั่วโมงสอนของอาจารย์สอนดนตรีต่อสัปดาห์จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน	67
33	แสดงที่มาเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยของค่าใช้จ่ายของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนเมื่อคิดจากเปอร์เซ็นต์ของรายได้.....	68
34	เปอร์เซ็นต์เฉลี่ยต้นทุนโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน	68
35	จำนวน และร้อยละของแผนการรับครูสอนดนตรีในปี พ.ศ.2548-2550 จำแนกตามขนาดโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน.....	69
36	จำนวน ของแผนการรับครูสอนดนตรีในปี พ.ศ.2548-2550 จำแนกตามสาขาที่โรงเรียนสอนดนตรีเอกชนต้องการ.....	70
37	จำนวน ความต้องการครูสอนดนตรีด้านคุณลักษณะ ที่โรงเรียนสอนดนตรีเอกชนต้องการ	71

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากพระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ว่า“ชนใดไม่มีดนตรี กาล ในสันดานเป็นคนชอบกลนัก อีกใครฟังดนตรีไม่เห็นเพราะ เขานั้นเหมาะคิดกบฏ อปโลกษณ์” แสดงถึงดนตรีเป็นตัวกล่อมเกล่าจิตใจให้อ่อนโยน ไม่หยาบกระด้าง และใครที่เข้าใจ ดนตรีอย่างซาบซึ้งในรสดนตรีย่อมมีจิตใจดี หรืออย่างที่ท่าน สุนทรภู่ กวีเอกของไทยที่ได้รับการ ยกย่องจาก ยูเนสโกให้เป็นกวีเอกของโลก กล่าวในพระอภัยมณี “อันดนตรีมีคุณทุกอย่างไป ย่อมใช้ได้ตั้งจินดาบุรินทร์” หรือ “อันลัทธิดนตรีดีหนักหนา” เป็นตัวอย่างที่ทำให้เห็นถึง ความสำคัญของดนตรีดังกล่าว จากแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่5 ให้สถาบัน การศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติในด้านการส่งเสริม และ อนุรักษ์ศิลปะและ วัฒนธรรมไทยเป็นต้นมา ก็มีการจัดกิจกรรม การพัฒนาศิลปะการดนตรีมากขึ้น ก้าวแรกที่แสดง ให้เห็นได้ชัดถึงความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาก็คือการริเริ่มให้มีการสัมมนา และประชุมวิชาการดนตรีครั้งแรกในประเทศไทยตั้งแต่ 20 - 22 ตุลาคม 2530 ที่หอประชุมศูนย์ ฝึกอบรมและพัฒนาการสาธารณสุขมูลฐานแห่งอาเซียน สำนักศาลายา มหาวิทยาลัยมหิดล แสดงถึงแนวโน้มการพัฒนาวิชาการทางด้านดนตรีที่เพิ่มสูงขึ้น มหาวิทยาลัยของรัฐ และ เอกชน หลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากร ก็เริ่มเปิดการเรียน การสอนทางดนตรีซึ่งบางแห่งมีการเรียน การสอนตั้งแต่ ระดับมัธยมปลาย จนถึงระดับปริญญา โท ถ้าวรรณกับบัณฑิตที่จบจากสถาบันราชภัฏด้วยแล้วแสดงถึงจำนวนแรงงานทางด้านดนตรีที่ เพิ่มขึ้น ซึ่งโรงเรียนดนตรีเอกชนก็จะเป็นแหล่งงานแหล่งหนึ่ง ซึ่งจะรองรับนักศึกษาที่จบ การศึกษาทางด้านดนตรี

นอกจากนั้นนักปราชญ์จีนยังได้กำหนดศาสตร์ทางด้านดนตรีอยู่ในจำนวนศาสตร์ที่ จะต้องเรียนไว้ 6 วิชา เช่นเดียวกันสำหรับนักปราชญ์กรีก ซึ่งเป็นรากเหง้าของศาสตร์ตะวันตกก็ ได้กำหนดศาสตร์ทางด้านดนตรีเป็นหนึ่งในศาสตร์ที่ต้องเรียนทั้งหมด 7 วิชา จากการศึกษาของ ศาสตราจารย์เฮาเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดสหรัฐอเมริกาได้ เขียนผลการศึกษารวบรวมเรื่อง Multiple Intelligences: Implication for Art and Creativity. 1985 พบว่าความฉลาด และ ความสามารถของมนุษย์ จัดเป็นกลุ่มรูปแบบต่าง ๆ 7 รูปแบบ คือ ความ ฉลาดทางภาษา ความฉลาดทางคณิตศาสตร์ ความฉลาดทางดนตรี ความฉลาดทางทางด้าน พื้นที่ว่าง ความสามารถและความฉลาดทางด้านร่างกาย ความฉลาดทางทางด้านความเข้าใจ มนุษย์สัมพันธ์ ความฉลาดทางที่สามารถเข้าใจตนเอง สรุปเป็นตารางดังนี้

ปรัชญากรีก	ปรัชญาจีน	Howard Gardner
ดาราศาสตร์	-	ความสามารถด้านพื้นที่ว่าง
ภาษาศาสตร์	การประพันธ์	ภาษาศาสตร์
ปรัชญา	พิธีกรรม	เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น
คณิตศาสตร์	ลูกคิด	คณิตศาสตร์ และตรรกศาสตร์
พลศึกษา	ขับธนูออกศึก	ความสามารถทางด้านร่างกาย
เรขาคณิต	ยิงธนู	ความสามารถด้านพื้นที่ว่าง
ดนตรี	ดนตรี	ดนตรี

(สุกรี เจริญสุข. 2544: 47-91)

แม้ศาสตร์ของจีนไม่ได้แพร่หลายในปรัชญาการศึกษาของตะวันตกมากนัก แต่ ศาสตร์ของกรีกกลายเป็นแม่บทการศึกษาของตะวันตกสืบมากระทั่งปัจจุบัน ที่สำคัญที่สุด ทั้ง 2 สำนักต่างสอนให้นักปราชญ์ทุกคนต้องเรียนดนตรี จากปรัชญาการศึกษากรีก ปรัชญาการศึกษาจีน และ นักการศึกษาสมัยใหม่ไม่ได้มีความแตกต่างกันในแนวทาง ชีวิต นักปราชญ์ หรือ คนฉลาดจะต้องศึกษา ได้รับการอบรมไม่แตกต่างกัน และดนตรีเป็นวิชาของนักปราชญ์ (สุกรี เจริญสุข. 2544: 47-91)

จะเห็นได้ว่าการเรียนดนตรีส่งเสริมให้มีการพัฒนาผู้เรียนได้ 2 ทางคือ ทางภายในเช่น ทางการควบคุมร่างกาย ทางอารมณ์ ทางตรรกะ ทางจินตนาการ และทางภายนอกเช่น ทางสังคม และบุคลิกภาพ สมบัติดีขึ้น การเรียนดนตรีทำให้ผลการเรียนในวิชาต่างๆ ดีขึ้น (Steven M. Demorest, Steven J. Morrison, September 2000:33) ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวจะเกิดได้เมื่ออาจารย์ผู้สอนดนตรีจะต้องมี ความรู้ ความชำนาญ และไหวพริบดี Peter F. Druker นักวิชาการ และ นักเขียนทางด้านการบริหาร ยังย้ำถึงจินตนาการ และ ความคิดสร้างสรรค์ว่า “ความคิดสร้างสรรค์นั้นมาจากศิลปิน ผู้บริหารในองค์กรต้องเป็นศิลปิน มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ ในการบริหารงาน”

ปัจจุบันมีโรงเรียนหลายโรงเรียน มีสระว่ายน้ำที่ดี มีวิชาศิลปะที่สร้างสรรค์ มีการเข้าค่ายฤดูร้อนรวมทั้งนำเอาวิชาดนตรีไปโฆษณา ว่าเป็นส่วนสำคัญในการศึกษา ซึ่งวิชาดนตรีก็ได้รับการยกฐานะเป็นส่วนหนึ่งของภาพลักษณ์ที่ดีของโรงเรียน โรงเรียนของรัฐก็ตื่นตัวมากขึ้น ในระบบการศึกษาประเทศไทยนั้นมีโรงเรียนศิลปศึกษาเอกชนประมาณ 300 โรงเรียน แบ่งเป็น โรงเรียนดนตรีเอกชนนอกกระบบได้ 198 โรงเรียน โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร 120 โรงเรียน (ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2547) ซึ่งเรียกโรงเรียนดนตรีเอกชนประเภท การศึกษานอกกระบบเหล่านี้ว่าโรงเรียนประเภท 15(2) (สุกรี เจริญสุข. 2544: 47-91).

ในสังคมตะวันตกจะให้ความสำคัญกับทุกอาชีพ แต่ในสังคมไทยยังมีความคิดแบบที่มี ความขัดแย้งในตัวเองสูงกล่าวคือ ขณะหนึ่งต้องการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมให้ความสำคัญกับ

ศิลปะ แต่ในขณะที่เดียวกันมองศิลปินเป็นพวกเด่นกินรำกิน เอาอะไรแน่นอนกับชีวิตไม่ได้ หรือมอง ครู อาจารย์ เป็นผู้มีคุณค่าทางสังคม แต่ระบบการศึกษาไทยผลักดันให้ผู้ที่ไม่สามารถสอบเข้าที่ใด ๆ ไม่ได้ให้ไปเลือกเรียนครู ผู้ที่พอจะมีผลการเรียนที่ดีส่วนใหญ่ ก็จะเลือกเรียนสาขาวิชาอื่นตามที่คิดว่า ผู้ปกครองหรือตนเองจะได้ผลตอบแทนสูง หรือโดยทั้งผู้ปกครอง และผู้เรียนบางคนไม่ได้คิดถึงความกดดันแท้จริงที่มีอยู่ ทำให้การจัดทรัพยากรทางการศึกษาไม่สามารถทำให้เกิดการพัฒนาสูงสุดได้ จัดว่าเป็นการสูญเสียทางทรัพยากรทั้งที่สามารถแทนค่าเป็นจำนวนเงิน และ สูญเสียการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่แทนเป็นจำนวนเงินไม่ได้ ซึ่งค่านิยมแบบนี้ การผลิตบุคลากรทางด้านครูสอนดนตรีจำนวนหนึ่งทำให้เกิดการสูญเสียทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เช่นกัน สำหรับผู้ที่ไม่ได้มีความตั้งใจเป็นครูสอนดนตรี เมื่อจบการศึกษาแล้วเข้าสู่ระบบการสอนมาเป็นต้นแบบของนักเรียนในรุ่นต่อ ๆ ไป ถ้าต้นแบบ หรือ ผู้สอน มีคุณภาพต่ำ ก็จะส่งผลต่อระบบการศึกษาในอนาคตต่อไป

การปรับปรุงระบบการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ.2542 มีการส่งเสริมการศึกษานอกระบบมากขึ้น ทำให้การขยายตัวของโรงเรียนเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด และ ลดความสูญเสียทรัพยากรทางการศึกษาผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพการสอนดนตรีโดยตรง ควรจะรู้ว่าตลาดแรงงานต้องการคุณลักษณะของผู้สอนดนตรีว่าเป็นแบบใด สำหรับผู้ที่ต้องการประกอบกิจการทางด้านโรงเรียนสอนดนตรี ก็จะมีข้อมูลทางด้าน สภาพทั่วไป และ ต้นทุน เพื่อบริหารหรือวางแผนการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดนั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งยังอาจใช้ในการปรับปรุงการศึกษาในระดับปริญญาตรีให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

ซึ่งแม้ว่าในอดีตคนไทยเราไม่ค่อยสนใจ ส่งบุตรหลานให้เรียนทางด้านดนตรีเท่าใดนัก เพราะสมัยก่อนดนตรีไม่ใช่วิชาจำเพาะบุคคล มีหน้าที่คอยบำรุงบำเรอรับใช้เจ้านายเท่านั้น และการเรียนรู้นดนตรีเป็นการสืบทอดตามประเพณี ตามวิถีชีวิตของสังคมไทยมาช้านาน (เพลงดนตรี. 2547:25) ดนตรีมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต พ่อแม่ผู้ปกครองจึงหันมาให้ความสำคัญกับการส่งบุตรหลานไปเรียนดนตรีมากขึ้น(เพลงดนตรี. 2547:26) ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลายประการด้วยกันเช่น ให้ลูกเรียนดนตรีเพื่อเป็นหุ่นส่วนของชีวิต อย่างน้อยที่สุดสามารถเล่นเครื่องดนตรีได้ 1 ชิ้น เอาไว้เป็นเพื่อนเล่นแก้เหงา ให้ลูกเรียนดนตรีเพื่อได้เข้าสังคมได้ เป็นต้น(เพลงดนตรี. 2547:26)นอกจากนี้ ดนตรียังมีประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง ทางพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สมอ และพัฒนาจิตใจของเด็ก จากการเรียนดนตรีจะต้องเข้าซ้อมอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จึงฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบที่จะฝึกซ้อมดนตรี และฝึกการตรงต่อเวลาที่จะไปเรียนดนตรี นอกจากนี้การเรียนดนตรีร่วมกับผู้อื่น ยังช่วยฝึกการเข้าสังคม ความเป็นผู้นำ ฯลฯ อีกนานับประการ (เพลงดนตรี. 2547 : 27)

จากความต้องการเรียนดนตรีที่มีมากขึ้นทำให้มีโรงเรียนสอนดนตรีเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งในแต่ละสถาบันก็จะมีหลักสูตร และวิธีการสอนแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละโรงเรียน และวิธีการถ่ายทอดของผู้สอนแต่ละบุคคลทำให้ประสิทธิผลที่ได้มีความแตกต่างกันไป

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า พ่อแม่ผู้ปกครองจึงหันมาให้ความสำคัญกับการส่งบุตรหลานไปเรียนดนตรีมากขึ้น การเปิดโรงเรียนสอนดนตรีจึงเป็นกิจการที่น่าสนใจ และนอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้เป็นผู้มีส่วนร่วมโดยการเป็นครูสอนดนตรีและกำลังดำเนินการเปิดสถาบันการสอนดนตรีจึงมีความสนใจศึกษาเรื่องสภาพทั่วไป ต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้สนใจจะทำโรงเรียนสอนดนตรี เป็นข้อเสนอแนวทางในการวางแผนนโยบายเบื้องต้นของโรงเรียนสอนดนตรีในด้านการจัดสรรงบประมาณเบื้องต้น สำหรับผู้สนใจดำเนินธุรกิจดนตรี และยังสามารถใช้เป็นข้อเสนอแนวทางในการประกอบการตัดสินใจในการเลือกเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาในสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของสถาบันสอนดนตรีเอกชน นอกจากนี้ยังสามารถใช้ข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยในส่วนกำลังคนของธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป ของ โรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาต้นทุนโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนเฉพาะส่วนที่เป็นต้นทุนดำเนินการ
3. เพื่อศึกษาความต้องการครูสอนดนตรี

ความสำคัญของการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้า สภาพทั่วไป ต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลที่ได้จากงานวิจัยจะเป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้สนใจจะทำด้านธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน
2. การศึกษาต้นทุนของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนวทางในการวางแผน การจัดสรรค่าใช้จ่ายดำเนินการเบื้องต้น ของโรงเรียนสอนดนตรี สำหรับผู้สนใจดำเนินธุรกิจดนตรี
3. การศึกษาความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในการ

กำหนดจำนวนนักศึกษา สาขาวิชาการดนตรีที่ต้องการ และจัดสรรงานให้แก่อาจารย์สอนดนตรี

4. การศึกษาความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ อาจใช้เป็นข้อเสนอแนวทางในการประกอบการตัดสินใจในการเลือกเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาในสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของสถาบันสอนดนตรีเอกชน

5. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยในส่วนกำลังคนของธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “สภาพทั่วไป ต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร” มีดังต่อไปนี้

1. ศึกษาโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมด 120 โรงเรียนที่ดำเนินการในระหว่างการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล (1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 ถึง 15 มีนาคม พ.ศ. 2548)

2. ในการศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนของโรงเรียนสอนดนตรี จะศึกษาเฉพาะต้นทุนที่เป็นต้นทุนดำเนินการต่อเดือนเท่านั้น และ ศึกษาจากโรงเรียนสอนดนตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้

3. ในการศึกษาความต้องการครูสอนดนตรี จะศึกษาจากโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4. ตัวแทนของโรงเรียนที่ให้ข้อมูลได้แก่ ครูใหญ่/อาจารย์ใหญ่/ผู้ช่วยครูใหญ่/อาจารย์ฝ่ายวิชาการ หรือเจ้าของโรงเรียน

ประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่โรงเรียนสอนดนตรีเอกชนใน เขตกรุงเทพมหานครที่มีทั้งหมด 120 โรงเรียน (จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พ.ศ.2547) โดยจากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 91 โรงเรียน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งเป็น

2.1 สภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

1) ข้อมูลทั่วไป

- วัน และเวลาทำการ
- ขนาดของกิจการ ดูจากจำนวนนักเรียนในโรงเรียน
- รูปแบบกิจการ เช่น กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัท เป็นต้น
- สถานะความเป็นเจ้าของสถานที่ตั้งของโรงเรียน

2) ลักษณะของหลักสูตร

- หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนสอนดนตรี
- ระดับที่เปิดสอนในโรงเรียน แบ่งเป็นระดับขั้นต้น กลาง สูง
- อัตราค่าเรียนในแต่ละระดับที่เปิดสอน
- ชั่วโมงสอนเฉลี่ยของอาจารย์สอนดนตรีในแต่ละสัปดาห์

3) บุคลากร

- จำนวนและประเภทบุคลากรของสถาบัน
- วุฒิการศึกษาของอาจารย์สอนดนตรี

4) อัตราค่าจ้างอาจารย์

- อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีในแต่ละระดับที่เปิดสอน

2.2 ต้นทุนที่เป็นต้นทุนดำเนินการต่อเดือนของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

1) วิธีการคำนวณรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในแต่ละขนาดโรงเรียน = ค่าเฉลี่ยอัตรา

ค่าเล่าเรียน $\times$ ค่าเฉลี่ยจำนวนผู้เรียน $\times 4$

หมายเหตุ การคูณด้วย 4 เพื่อให้ข้อมูลที่ได้เปลี่ยนจากต่อสัปดาห์เป็นต่อเดือนแทน และ เนื่องจากสภาพความเป็นจริงนักเรียนที่เรียนดนตรีจะเรียนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงเป็นส่วนมากในการศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดให้นักเรียน ได้เรียนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

2) วิธีการคำนวณต้นทุนดำเนินการต่อเดือน(ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน)ในแต่ละขนาดโรงเรียน = ค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์ของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน $\times$ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในแต่ละขนาดโรงเรียน

2.3. ความต้องการอาจารย์สอนดนตรีทางด้านปริมาณและคุณลักษณะ

- 1) ความต้องการจ้างอาจารย์สอนดนตรีเพิ่ม พร้อมระบุสาขาที่ต้องการรับ
- 2) แผนการรับครูสอนดนตรีในระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2550
- 3) คุณลักษณะของครูสอนดนตรีที่ทางโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนมีความต้องการ อันได้แก่ เพศ อายุ ผลการศึกษา สถาบันการศึกษา ประสบการณ์สอนดนตรี สาขาที่สำเร็จการศึกษาทางด้านดนตรี ประเภทของเครื่องดนตรีที่ครูสอนดนตรีสามารถใช้ในการแสดงหรือใช้ในการเรียนการสอน

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ถือว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้แล้วได้ตอบแบบสอบถามนั้น มีความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงมีประสบการณ์เกี่ยวกับสภาพปัญหา อีกทั้งยังได้ตอบแบบสอบถามข้อมูลอย่าง

เปิดเผย และ ไม่บิดเบือนจากความเป็นจริง จนสามารถทำให้ข้อมูลที่ได้เป็นจริงอย่างถูกต้อง และครบถ้วนตามวัตถุประสงค์การวิจัยทุกประการ

ข้อจำกัดในการศึกษา

1. เนื่องจากในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีข้อจำกัดเรื่องของด้านงบประมาณ และ เวลาในการเก็บข้อมูลงานวิจัยเรื่องนี้ทำให้การเก็บข้อมูลไม่สามารถเก็บข้อมูลแบบต่อเนื่องได้ โรงเรียนเอกชนบางแห่งเปิดสอนดนตรีด้วยแต่ไม่ได้ใช้ชื่อโรงเรียนดนตรี นาฏศิลป์ หรือ ชื่อใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนดนตรี ทำให้ไม่ถูกเลือกในประชากรที่ศึกษาได้โดยจะนับจากข้อมูลจำนวนโรงเรียนที่ได้จากกระทรวงศึกษาธิการที่บ้านที่กได้ การเก็บข้อมูลที่ได้จึงอาจไม่ครอบคลุมข้อมูลของโรงเรียนทุกแห่ง

2. ในการวิเคราะห์ต้นทุนของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้เป็นการสอบถามทางต้นทุนที่สามารถวิเคราะห์เป็นต้นทุนดำเนินการต่อเดือนได้อย่างชัดเจน รวมทั้งประชากรที่เลือกอาจมีความกังวลในเรื่องภาษี หรือ เป็นความลับทางการค้า ดังนั้นข้อมูลที่ได้อาจไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

3. ในการสอบถามด้านความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครนั้น เป็นแค่การประมาณการความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีในอนาคตตามแนวโน้มเท่านั้น

4. ในการวิเคราะห์ต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์เฉพาะต้นทุนที่ได้จากการเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายจากการประมาณการในรูปเปอร์เซ็นต์ของรายได้เท่านั้น เนื่องจากการศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาในระดับจุลภาค (Micro level approach) เพื่อต้องการให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องที่ศึกษา ดังนั้นการจะนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้อ้างอิงในกิจกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในสถานที่อื่นจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขใกล้เคียงกับบริบท (context) ที่ผู้วิจัยศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **โรงเรียนสอนดนตรีเอกชน** หมายถึง โรงเรียนดนตรีของเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนการเรียนทางด้านดนตรีที่อยู่ในปี 2547-2548 ตามมาตรา 15(2) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2525 ที่มี การเรียน การสอนดนตรีโดยเฉพาะ ไม่มี การเรียน การสอนวิชาอื่น ๆ

2. **สภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน** หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่จัดกิจกรรม และประสบการณ์ ขึ้นนอกระบบการศึกษาจากโรงเรียนภาคปกติ เพื่อส่งเสริมความสามารถ ความรู้ทางด้านดนตรีให้ประชาชนโดยทั่วไป สภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีนั้นพิจารณาจาก ขนาดของกิจการ จำนวนนักเรียน พนักงานทั่วไป และอาจารย์ของโรงเรียน สถานะความเป็นเจ้าของโรงเรียน วุฒิการศึกษาของอาจารย์สอนดนตรี รูปแบบกิจการ

หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนสอนดนตรี ระดับที่เปิดสอนในโรงเรียน อัตราค่าเรียน อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรี และชั่วโมงสอนเฉลี่ยของอาจารย์สอนดนตรีในแต่ละสัปดาห์ ขนาดกิจการ

3. เวลาทำการ หมายถึง มีเวลาปิดเปิดตามที่โรงเรียนได้กำหนด หรือ ยืดหยุ่นตามเวลาของผู้เรียน เวลาทำการ วันเสาร์ และ วันอาทิตย์ เป็นวันที่มีนักเรียนมาเรียนมากที่สุดในสัปดาห์ ซึ่งต่างจากโรงเรียนสามัญทั่วไปที่หยุดทำการ ในวัน เสาร์ – อาทิตย์

4. ขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน หมายถึง การแบ่งขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีแบ่งจากจำนวนนักเรียนดังนี้

โรงเรียนสอนดนตรีขนาดเล็ก	มีนักเรียนระหว่าง	1 – 99 คน
โรงเรียนสอนดนตรีขนาดกลาง	มีนักเรียนระหว่าง	100 – 499 คน
โรงเรียนสอนดนตรีขนาดใหญ่	มีนักเรียนระหว่าง	500 - 1,000 คน

(การกำหนดขนาดดูจากความสอดคล้องของข้อมูลที่เก็บได้จากแบบสอบถามโดยมีช่วงของข้อมูลจำนวนนักเรียนอยู่ระหว่าง 1-1,000 คน)

5. รูปแบบกิจการ หมายถึง สถานะความเป็นเจ้าของโรงเรียนสอนดนตรี

6. สถานะความเป็นเจ้าของสถานที่ตั้งของโรงเรียน หมายถึง สถานที่ตั้งกิจการโรงเรียนสอนดนตรีเป็นของเจ้าของกิจการสอนดนตรีเอง หรือของผู้ให้เช่า เป็นต้น

7. หลักสูตร หมายถึง สาขาวิชาดนตรีที่เปิดสอน ระดับที่เปิดสอนและอัตราค่าเรียนในแต่ละระดับที่เปิดสอนในโรงเรียนสอนดนตรี

8. สาขาที่เปิดสอน หมายถึง วิชาดนตรีที่เปิดสอนในโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนตามแต่หลักสูตรของโรงเรียนกำหนด และสามารถเปิดสอนได้ ได้แก่ สาขาวิชา เปียโน คีย์บอร์ด เครื่องสายสากล เครื่องลม เครื่องเคาะจังหวะ ขั้วร้องสากล กีตาร์ ดนตรีไทย ทฤษฎีดนตรี ขั้วร้องไทย

9. ระดับที่เปิดสอนในโรงเรียนสอนดนตรี หมายถึง ระดับที่โรงเรียนจัดสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน การแบ่งความยาก ง่าย จากการสอบ หรือ ดำเนินการเรียนเป็นเกรด และจากเกรดจึงจะจัดเป็นลำดับขั้นต้น กลาง สูง ตามแต่หลักสูตรของโรงเรียนกำหนด รวมถึงระดับประกาศนียบัตรของสถาบันต่าง ๆ ที่สามารถจัดระดับขั้นของนักเรียน

10. อัตราค่าเรียน หมายถึง ค่าเล่าเรียนที่นักเรียนต้องจ่ายให้กับโรงเรียนสอนดนตรีในแต่ละระดับชั้น

11. ความต้องการครูสอนดนตรี ทางด้านคุณลักษณะ หมายถึง อายุ เพศ ประสบการณ์ ผลการศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา สถาบันการศึกษา

12. บุคลากร หมายถึง จำนวนพนักงาน อาจารย์ประจำ และอาจารย์พิเศษที่ทำงานอยู่ในโรงเรียนสอนดนตรี

13. อาจารย์สอนดนตรี หมายถึง ผู้ที่สอนดนตรี ทั้งผู้ที่จบการศึกษาในด้านการสอนดนตรี หรือ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่จะสอนดนตรี ทางด้านการศึกษา และ การปฏิบัติดนตรี ในสาขาต่าง ๆ ดังนี้ สาขาเปียโน และ คีย์บอร์ด สาขา เครื่องสายสากล สาขา เครื่องลม สาขา เครื่องเคาะจังหวะ สาขา ขั้วร้องสากล สาขา กีตาร์ สาขา ดนตรีไทย สาขา ทฤษฎีดนตรี สาขา ขั้วร้องไทย ตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรขึ้นไป

14. อาจารย์ประจำ หมายถึง ผู้ที่ได้รับค่าตอบแทนจากโรงเรียน จากการทำหน้าที่ วิชาการในโรงเรียนโดยมีตารางเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ที่แน่นอน รวมทั้ง การสอนดนตรีในโรงเรียน

15. อาจารย์พิเศษ หมายถึง ผู้ที่ได้รับค่าตอบแทนจากการสอนดนตรีตามตารางที่ โรงเรียนกำหนด และไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ในโรงเรียน

16. ผู้บริหารโรงเรียนดนตรีเอกชน หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ อาจารย์ฝ่ายวิชาการ หรือ เจ้าของโรงเรียนดนตรีเอกชน

17. ต้นทุน หมายถึง ต้นทุนของโรงเรียนเอกชนที่เป็นต้นทุนดำเนินการต่อเดือนของโรงเรียน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านสถานที่ตั้ง เงินเดือนผู้บริหารและพนักงานประจำ ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าจ้างครูพิเศษ ค่าซ่อมบำรุงอุปกรณ์ดนตรี ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงเรียนดนตรี ซึ่งในงานวิจัยนี้เป็นการประมาณการจากเปอร์เซ็นต์ของรายได้ในแต่ละขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีในภาพรวมไม่ได้แยกเป็นรายละเอียดค่าใช้จ่ายทั้งหมด

18. ค่าซ่อมบำรุงอุปกรณ์ดนตรี หมายถึง การใช้จ่ายด้านการซ่อมเครื่องดนตรี หรือ การบำรุงเครื่องดนตรีให้มีสภาพสมบูรณ์พร้อมที่ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนสอนดนตรี

19. ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ หมายถึง

1 มูลค่าเครื่องดนตรีทุกประเภทในส่วนที่เป็นของโรงเรียนสอนดนตรี

2 ค่าอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น กระดาน วัสดุ ครุภัณฑ์ เป็นต้น

20. ความต้องการครูสอนดนตรีทางด้านปริมาณ หมายถึง ความต้องการครูสอนดนตรีที่มีวุฒิปริญญาตรี ในรูปของจำนวนผู้สอนดนตรีที่โรงเรียนสอนดนตรีต้องการทางตามด้านอุปกรณ์การสอนในสาขาต่าง ๆ ดังนี้ สาขาเปียโน และ คีย์บอร์ด, สาขาเครื่องสายสากล, สาขา เครื่องลม, สาขาเครื่องเคาะจังหวะ, สาขาขั้วร้องสากล, สาขา กีตาร์, สาขาดนตรีไทย, สาขา ทฤษฎีดนตรี, สาขาขั้วร้องไทย

กรอบความคิดในการวิจัย

ในการศึกษา สภาพทั่วไป ต้นทุน และ ความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนนี้ สภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีประกอบด้วย

- สภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน
 - 1) ข้อมูลทั่วไป
 - วัน และเวลาทำการ
 - ขนาดของกิจการ ดูจากจำนวนเด็กนักเรียนในโรงเรียน
 - รูปแบบกิจการ เช่น กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัท เป็นต้น
 - สถานะความเป็นเจ้าของสถานที่ตั้งของโรงเรียน
 - 2) ลักษณะของหลักสูตร
 - หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนสอนดนตรี
 - ระดับที่เปิดสอนในโรงเรียน ระดับขั้นต้น กลาง สูง
 - อัตราค่าเรียนในแต่ละระดับที่เปิดสอน
 - ชั่วโมงสอนเฉลี่ยของอาจารย์สอนดนตรีในแต่ละสัปดาห์
 - 3) บุคลากร
 - จำนวนและประเภทบุคลากรของสถาบัน
 - วุฒิการศึกษาของอาจารย์สอนดนตรี
 - 4) ค่าใช้จ่าย
 - อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีในแต่ละระดับที่เปิดสอน
- ต้นทุนของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนคือต้นทุนการดำเนินการต่อเดือน
- ความต้องการครูสอนดนตรี ของโรงเรียนดนตรีเอกชนประกอบด้วย
 - 1) ความต้องการด้านปริมาณ จำนวนครูสอนดนตรีที่โรงเรียนดนตรีต้องการ
 - 2) แผนการรับครูสอนดนตรีในระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2550
 - 3) ความต้องการด้านคุณลักษณะของครูสอนดนตรีต้องการ ได้แก่ เพศ อายุ ผลการศึกษา สถาบันการศึกษา ประสบการณ์สอนดนตรี สาขาที่สำเร็จการศึกษา ทางด้านดนตรี ประเภทของเครื่องดนตรีที่ครูสอนดนตรีสามารถใช้ในการแสดง หรือใช้ในการเรียนการสอน

โรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

สภาพทั่วไป

1) ข้อมูลทั่วไป

- วัน และเวลาทำการ
- ขนาดของกิจการ ดูจากจำนวนเด็กนักเรียนในโรงเรียน
- รูปแบบกิจการ เช่น กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัท เป็นต้น
- สถานะความเป็นเจ้าของสถานที่ตั้งของโรงเรียน

2) ลักษณะของหลักสูตร

- หลักสูตรที่ในโรงเรียนสอนดนตรี
- ระดับที่เปิดสอนในโรงเรียน ระดับขั้นต้น กลาง สูง
- อัตราค่าเรียนในแต่ละระดับที่เปิดสอน
- ชั่วโมงสอนเฉลี่ยของอาจารย์สอนดนตรีในแต่ละสัปดาห์

3) บุคลากร

- จำนวนและประเภทบุคลากรของสถาบัน
- วุฒิการศึกษาของอาจารย์สอนดนตรี

4) อัตราค่าจ้างอาจารย์

- อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีในแต่ละระดับที่เปิดสอน

ความต้องการครูสอนดนตรี

- 1) ความต้องการจ้างอาจารย์สอนดนตรีเพิ่ม พร้อมระบุสาขาและคุณวุฒิอาจารย์สอนดนตรีที่ต้องการรับระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2550
- 2) คุณลักษณะของครูสอนดนตรีที่ทางโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนมีความต้องการ อันได้แก่ เพศ อายุ ผลการศึกษา สถาบันการศึกษา ประสบการณ์สอนดนตรี สาขาที่สำเร็จการศึกษา ทางด้านดนตรี ประเภทของเครื่องดนตรีที่ครูสอนดนตรีสามารถใช้ในการแสดงหรือใช้ในการเรียนการสอน

ต้นทุน

- ต้นทุนการดำเนินการของโรงเรียนสอนดนตรีเฉลี่ยต่อเดือนในแต่ละขนาดของโรงเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาด้านทฤษฎี และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาประวัติความเป็นมาของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน, แนวคิด, ทฤษฎี, เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยมีหัวข้อในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ประวัติความเป็นมาของการเรียนการสอนดนตรีในประเทศไทย
 - 1.1 ประวัติการเรียนการสอนดนตรี
 - 1.2 สภาพปัจจุบันของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน
 - 1.2.1 การกำกับดูแลโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน
 - 1.2.2 ระบบการเรียนการสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการการศึกษาทางด้านดนตรี ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนดนตรี
3. แนวความคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 ความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน
 - 4.2 ปัญหาการเรียนการสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

ประวัติความเป็นมาของการเรียนการสอนดนตรีในประเทศไทย

ประวัติการเรียนการสอนดนตรี

ก่อนที่จะกล่าวถึงวิวัฒนาการของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย จำเป็นจะต้องกล่าวนำถึงความเป็นมาของดนตรีสากลที่เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทย การเรียนการสอนของดนตรีสากลมีไว้สำหรับบุคคลระดับเจ้านายชั้นสูงหรือบุตรหลานของขุนนางชั้นผู้ใหญ่ ในราชสำนักเท่านั้น ต่อมาค่านิยมในการเรียนดนตรีได้เริ่มออกมาสู่สังคมระดับ ชาวบ้าน ในอดีตสถาบันการสอนดนตรีสากลที่มีชื่อเสียงล้วนเป็นหน่วยงานของราชการทั้งสิ้น ต่อมาภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศ (พ.ศ. 2475) เป็นผลให้โครงสร้างทางสังคมและสภาพทางเศรษฐกิจเปลี่ยนไป การเรียนดนตรีจึงเป็นที่นิยมมากขึ้น เอกชนเริ่มเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนให้กับบุคคลทั่วไป ที่สนใจในการเรียนดนตรีโดยไม่จำกัดเพศ วัย และการศึกษาของผู้เรียนดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (วรรณเทพ หาญกล้า, 2539:4)

ดนตรีสากลได้เข้ามาสู่ประเทศไทยในราวๆ สมัยรัชกาลที่ 4 (พ.ศ. 2396-2411) สาเหตุมาจากการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงต้องการให้มีการฝึกหัดทหารเป่าแตรเดินแถว ตามแบบประเทศทางแถบทวีปยุโรป ดังนั้นในสมัย

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงได้มีการว่าจ้างครูสอนเป่าแตรมาจากต่างประเทศ เพื่อเข้ามาฝึกทหารภายในวังหลวงและวังหน้า ให้เรียนรู้การเดินแถวเกียรติดำเนินตามธรรมเนียมที่ปฏิบัติแบบสากลนิยม โดยครูฝึกสอนชาวต่างประเทศที่ราชสำนักได้ว่าจ้างเข้ามาสอนทหารไทย ในยุคแรกมี 3 คนคือ นายร้อยเอกอิมเป (Impay) ซึ่งเป็นนายทหารอังกฤษทรงโปรดให้จ้างมาจากประเทศอินเดีย มีหน้าที่ฝึกสอนทหารภายในวังหลวงคนที่ 2 นายร้อยเอก น็อกซ์ (Knox) เป็นนายทหารอังกฤษที่ว่าจ้างมาจากประเทศอินเดียเช่นเดียวกัน โดยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงโปรดให้เข้ามาทำการสอนทหารภายในวังหน้า ต่อมาเมื่อนายร้อยเอกอิมเป (Impay) ถึงแก่กรรม พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดให้จ้างนายทหารฝรั่งเศสชื่อ ลามาซ มาสอนแทนและได้แต่งตั้งให้เป็น “หลวงอุปเทศทวยหาญ” ในเวลาต่อมา สรุปได้ว่าในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดนตรีตะวันตกเริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมไทยเป็นครั้งแรก โดยเข้ามาในรูปของแตรวงทหารเดินแถว มีไว้สำหรับเป็นเครื่องประกอบอิสริยยศของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและเจ้านายชั้นสูง (ชลหมู่ ชลานุเคราะห์. 2524: 15)

สมัยรัชกาลที่ 5 (พ.ศ. 2411-2453) ประเทศไทยได้ติดต่อกับต่างประเทศมากขึ้นและพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จประพาสยุโรปหลายครั้ง และทรงส่งพระราชโอรสหลายพระองค์ไปศึกษาต่อยังต่างประเทศดังนั้นจึงเอาวัฒนธรรมทางดนตรีที่เป็นของอารยประเทศเข้ามาปรับปรุงวิชาดนตรีในประเทศไทยให้รู้ตื้นเขินยิ่งขึ้น กรมพระนครสวรรค์วรพินิต หรือ ที่คนส่วนใหญ่รู้จักกันในนาม “ทูลกระหม่อมบริพัตร” ซึ่งเป็นพระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ภายหลังที่สำเร็จวิชาทหารมาจากประเทศเยอรมันแล้ว ก็ได้ทรงก่อตั้งแตรวงทหารบกและแตรวงทหารเรือ ซึ่งด้วยพระปรีชาสามารถของพระองค์ ทำให้สถาบันดนตรีของทหารทั้งสองเหล่านี้ มีบทบาทสำคัญต่อวงการดนตรีในยุคนั้นเป็นอย่างมาก มีบทเพลงที่ทรงนิพนธ์ไว้ทั้งไทยและสากลเป็นจำนวนมาก ได้มีการนำเอาเพลงไทยเดิมมาเรียบเรียงเสียงประสานใหม่และบรรเลงด้วยวงดนตรีสากล โรงเรียนแตรวงทหารบกและโรงเรียนแตรวงทหารเรือ รับนักเรียนที่สนใจเข้าฝึกอบรมดนตรี เมื่อเรียนสำเร็จแล้วก็บรรจุให้เข้ารับราชการตามความเหมาะสม นับได้ว่าเป็นสถาบันดนตรีหลักของส่วนราชการที่ผลิตนักดนตรี และครูที่มีฝีมือออกมารับใช้สังคมในยุคนั้น (ปัจจุบันคือกองดุริยางค์ทหารบกและกองดุริยางค์ทหารเรือ) ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดนตรีตะวันตกมีบทบาทไม่น้อยในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ของสังคมไทย ให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น เพลงสรรเสริญพระบารมีประพันธ์โดย ร้อยเอกจาต็องปไฟต์ (บิดาของพระเจนดุริยางค์) ซึ่งเป็นครูแตรวงประจำกองทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ก็เกิดขึ้นในยุคนี้นอกจากนั้นในวังของเจ้าดารารัศมีได้จ้างหม่อมมิชชันนารีเข้ามาทำการสอนเปียโนให้แก่ราชินิกุล โรงเรียนชั้นหนึ่งหลายแห่งย่านบางรัก ได้เริ่มนำเอาวงดนตรีสากลเข้ามาบรรเลงประกอบการเดินรำ เพื่อต้อนรับแขกที่มาพัก โรงเรียนสอนศาสนาคริสต์ต่างๆ มีการสอน

นักเรียนร้องเพลงประสานเสียงในโบสถ์และสอนการเล่นดนตรีสากลชนิดต่างๆ บริษัทแผ่นเสียงจากต่างประเทศหลายแห่งได้เริ่มเข้ามาทำธุรกิจเกี่ยวกับการบันทึกแผ่นเสียง และจัดจำหน่ายแผ่นเสียงในประเทศไทย

สมัยรัชกาลที่ 6 (พ.ศ. 2453-2468) ดนตรีสากลได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก มีการนำเอาวงดนตรีไทยมาผสมกับวงดนตรีสากล เช่น วงเครื่องสายผสมเปียโนคณะนารีศรีสมุทร ซึ่งโด่งดังมากในยุคนั้น รวมถึงวงซิมโฟนีออเคสตรา (Symphony Orchestra) วงแรกของประเทศไทย (เดิมเรียกว่า วงเครื่องสายฝรั่งหลวง) ได้ก่อตั้งขึ้นในยุคนี้นี้โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าให้จัดตั้งขึ้น ในช่วงแรกได้จ้างครูสอนดนตรีชาวอิตาเลียนชื่อโปรเฟสเซอร์ อับแบร์โต นาซาลิ มาทำการควบคุม (ต่อมาเปลี่ยนเป็นร้อยตรีคุณ เสนะวิณินและหลวงเจนดุริยางค์ตามลำดับ) ทางสถาบันการสอนดนตรีต่างๆ ก็เปิดรับสมัครนักเรียนและรับเข้าศึกษาในสถาบัน เมื่อสำเร็จแล้วก็บรรจุให้เข้าทำงานอยู่ตามกรมกองต่างๆ อย่างไรก็ตามแม้ว่าในยุคนี้นักดนตรีสากลได้แพร่กระจายออกไปสู่สังคมทุกระดับแล้ว แต่การเรียนการสอนที่เป็นระบบยังมีอยู่ เฉพาะในสถาบันของราชการและโรงเรียนมิชชันนารีเท่านั้น เช่น โรงเรียนทหารกระบี่หลวง (ภายหลังเปลี่ยนเป็นโรงเรียนพรานหลวง) กรมเครื่องสายฝรั่ง กองดุริยางค์ทหารบก กองดุริยางค์ทหารเรือ โรงเรียนกุลสตรีวังหลัง (ปัจจุบันคือ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย) โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ สีลม (พูนพิศ อมาตยกุล. 2529: 25)

ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปีพ.ศ. 2475 ซึ่งตรงกับสมัยรัชกาลที่ 7 ดนตรีสากลในประเทศไทยได้มีความเจริญเป็นอย่างมาก วงดนตรีสตริงคอมโบ (String Combo) และวงบิ๊กแบนด์ (Big Band) ซึ่งใช้ในงานลีลาศเริ่มแพร่หลายในกลุ่มบุคคลชั้นสูง โรงเรียนสอนดนตรีของรัฐบาลและกองดุริยางค์ของกองทัพต่างๆ ได้ผลิตนักดนตรีที่มีคุณภาพออกมาใช้สังคมอย่างต่อเนื่อง นักดนตรีชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะชาวฟิลิปปินส์ เป็นจำนวนมากเริ่มเข้ามาประกอบอาชีพในประเทศไทย พระเจนดุริยางค์ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นผู้ควบคุมวงดุริยางค์ของกรมศิลปากรเป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องและมีลูกศิษย์มากมาย จึงได้ก่อตั้งโรงเรียนดนตรีเอกชนแห่งแรกขึ้น เมื่อปีพ.ศ. 2477 มีชื่อว่า “วิทยาลัยดนตรีสถาน” ตั้งอยู่ที่ชั้นบนของตึกแถว ถนนอิสรภาพ ใกล้เชิงสะพานมอญ (ข้างคลองหลอด) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตนักดนตรีอาชีพและผู้ที่สนใจในการเรียนดนตรี เปิดสอนทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ มีกำหนดการเรียนสัปดาห์ละ 2 วัน เริ่มเวลา 17.00น.-19.00น. โดยเก็บค่าเรียนเดือนละ 3 บาท ครั้งแรกมีผู้สมัครเข้าเรียนทั้งที่เป็นนักดนตรีมาแล้วและเริ่มหัดเรียนดนตรีมีเป็นจำนวนมาก ซึ่งนักเรียนรุ่นแรกที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมในสมัยนั้น คือ นายมนตรี ตราโมท, นายสิริ ยงยุทธ, นายนารท ถาวรบุตร, นายวินพัตร (หุตะโชติ) มีสุข, นายศรีโพธิ์ ทศนุช, นายจำปา เล่มสาราญ, นายสอาด เกตศิริ, หมื่นประไพเพลงประสม, นายเอื้อ สุนทรสนาน, นายลิขิต จิตรมั่นคง, นายเอื้อน สวนสุวรรณ, นายพิษณุ ทศนุช, นายปรง ประสานศัพท์, พ.ด.อ. กมล แพทยคุณ, และนายชด ศรียาสาสิน เป็นต้น โรงเรียนดนตรีเอกชนแห่งนี้ได้ดำเนิน

กิจการอยู่ประมาณ 2 ปี เพราะพระเจนดุริยางค์ได้รับทุนจากรัฐบาลให้ไปดูงานด้านดนตรีที่ต่างประเทศ จึงไม่มีครูสอนดนตรีที่สามารถจะรับช่วงดำเนินกิจการโรงเรียนต่อไปได้จึงต้องเลิกกิจการไป (ชลหมู่ ชลานุเคราะห์. 2524: 32)

ในปีพ.ศ. 2479 เป็นช่วงที่วงดนตรี “สุนทราภรณ์” เริ่มได้รับความนิยมจากประชาชนทั่วไป ครูเอื้อ สุนทรสนาน หัวหน้าวงได้เปิดโรงเรียนสอนดนตรีขึ้นบริเวณถนนหลานหลวงเยื้องบริษัทเดินอากาศไทยชื่อ “โรงเรียนคอน คอร์ดียร์” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างนักร้องและนักดนตรีรุ่นใหม่ ๆ มีอาจารย์ร่วมสอนด้วยกันหลายท่าน เช่น ครูนารท ถาวรบุตร, ส.จิตร มั่นคง, เมย์ เอื้อเฟื้อ , โฉลก เนตรสูตร, แสง จาตกะวและสังข์ อสัถย์ถวาศรี เป็นต้น อย่างไรก็ตามโรงเรียนดนตรีแห่งนี้ดำเนินกิจการอยู่ได้ไม่นานก็ต้องมีอันล้มเลิกกิจการไป (สุวัฒน์ วรดิลก. 2532 : 68)

แม้ว่าโรงเรียนดนตรีของพระเจนดุริยางค์และโรงเรียนดนตรีของครูเอื้อ สุนทรสนานมีอันต้องปิดตัวเองลงก็ไม่ได้ทำให้กระแสนิยมดนตรีของคนไทยเปลี่ยนแปลง ในทางตรงกันข้ามสังคมไทยกลับเห็นถึงประโยชน์ของการเรียนดนตรีสากลเพิ่มมากขึ้น เพราะการรับรู้ข่าวสารของสังคมโลกจากสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ มีความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ภายหลังจากที่โรงเรียนดนตรีของพระเจนดุริยางค์ปิดไปแล้ว ในช่วงนั้นแม้ว่าจะไม่มีโรงเรียนดนตรีเอกชนแห่งอื่นเกิดขึ้นแต่ก็มีสถาบันสอนดนตรีเล็ก ๆ เกิดขึ้นหลายแห่ง เช่น สถาบันครูชด ศรียาสวิน, สถาบันของครูล้วน จวันธรรม, สถาบันของครูณรงค์ มณีขาว เป็นต้น ซึ่งกระจายกันอยู่ในกรุงเทพมหานครมีผู้สนใจเรียนอยู่ไม่น้อย บางแห่งเลิกกิจการไปแล้วแต่บางแห่งยังคงดำเนินกิจการมาจนถึงทุกวันนี้

สภาพปัจจุบันของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

การกำกับดูแลโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน หากแบ่งตามโครงสร้างการบริหารโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน อยู่ในการกำกับ ของ กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติการแบ่งส่วนราชการที่ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 102 ลงวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2535

ซึ่งกำหนดลักษณะโรงเรียนเอกชนไว้ 3 ลักษณะดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือ หลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ และ จัดรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน มี 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทสามัญศึกษา (ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา) และ ประเภทอาชีวศึกษา (ปวช. ปวท. และ ปวส.)

2. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือ หลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน มี 7 ประเภท ได้แก่ การศึกษานอกโรงเรียน เฉพาะกาล สอนศาสนา ส่งคำสอน กวดวิชา ศิลปศึกษา และโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

3. โรงเรียนที่จัดให้การศึกษาแก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษ หรือ ผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญา หรือ จิตใจที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนที่จัดให้การศึกษาแก่บุคคล ผู้ยากไร้หรือผู้ที่เสียเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาสงเคราะห์ จากพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ โรงเรียนดนตรีเอกชนมีลักษณะตามลักษณะที่ 2 ของ โรงเรียนเอกชน

ระบบการเรียนการสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรี

การเรียนการสอนในปัจจุบันมีมากมายหลายแบบด้วยกัน โดยหลักๆจะแบบ ออกเป็นการเรียนการสอนในแบบหลักสูตรต่างประเทศ และตามหลักสูตรภายในประเทศ โดย แต่ละแห่งจะมีการจัดหลักสูตรแตกต่างกันตามแต่นโยบายของสถาบัน

การเรียนการสอนอีกแบบหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทอย่างมากในปัจจุบัน คือการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integration) กลายเป็นคำยอดนิยมติดปากนักการศึกษา ทุกโรงเรียน ทุกหน่วยงานการศึกษาต่างหันมาสนับสนุนการสอนแบบบูรณาการ เริ่มจากหลักสูตรแบบบูรณาการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (ผ.ศ.ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. 2546 : 74)

มณีนุช เสมรสุต (ผู้จัดการออนไลน์) ผู้ก่อตั้งและเจ้าของโรงเรียนสอนศิลปะการใช้เสียงและลีลา M.S. voice Studio กล่าวถึงตลาดของโรงเรียนดนตรีที่ปัจจุบันนี้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องว่า ทางโรงเรียนได้คิดค้นและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนระบบใหม่ คือระบบ MTS (Multimedia Teaching System) ซึ่งเป็นการนำเอาเทคโนโลยีมัลติมีเดียเข้ามาใช้กับหลักสูตรและแผนการสอน MTS เพื่อให้การเรียนการสอนได้มาตรฐานเดียวกัน

ตัวอย่างหลักสูตรดนตรีของต่างประเทศ

TRINITY LONDON COLLEGE OF MUSIC

ระดับชั้น	เกรด
ขั้นต้น	ก่อนเกรด 1
	1
	2
	3
ขั้นกลาง	4
	5
	First Concert Certificate
ขั้นสูง	6
	7
	8
	Performer's Certificate

(Trinity College London Piano Syllabus. 2002: 10)

Associated Board of the Royal Schools of Music

ระดับชั้น	เกรด
ขั้นต้น	Prep test
	1
	2
	3
	4
ขั้นกลาง	5
	6
ขั้นสูง	7
	8
	Advanced Certificate
	LRSM

(Clara Taylor. 1998: 4-5)

Guildhall School of Music and Drama

ระดับชั้น	เกรด	การเปรียบเทียบวุฒิปัตร์ของสถาบันนี้
ระดับทั่วไป	Introductory	ทักษะเครื่องมือดนตรี และ ทฤษฎี
	Preliminary	ทักษะเครื่องมือดนตรี และ ทฤษฎี
	1	ทักษะเครื่องมือดนตรี และ ทฤษฎี
	2	ทักษะเครื่องมือดนตรี และ ทฤษฎี
	3	ทักษะเครื่องมือดนตรี และ ทฤษฎี
	4	ทักษะเครื่องมือดนตรี และ ทฤษฎี
	5	ทักษะเครื่องมือดนตรี และ ทฤษฎี
	6	ทักษะเครื่องมือดนตรี และ ทฤษฎี
	7	ทักษะเครื่องมือดนตรี และ ทฤษฎี
	8	วิชาทักษะต้องสอบผ่านทฤษฎีเกรด5
ระดับสูง	CertGSMD(T)	ความรู้ทางการสอนและทักษะ
	CertGSMD(P)	ทักษะเครื่องดนตรีเทียบเท่านักศึกษาที่สอบผ่าน BMus Program
	LGSMD(T)	ความรู้ทางการสอนและทักษะวุฒิปัตร์เท่าทุกหน่วยกิต ที่นักศึกษา BMus ภาคบังคับ
	LGSMD(P)	ทักษะเครื่องดนตรี
	AGSMDA	ความรู้ทางการสอนและทักษะวุฒิปัตร์เท่า Guildhall final Recital BMus course
	FGSMD	Guildhall Schools Concert Recital Diploma หรือ European Premier Prix

(Guildhall School of Music & Drama Graded Examinations. 1998: 2-24)

London Collage of Music & Media

ระดับชั้น	เกรดตาม syllabus	เกรดตาม Leisure Play
ขั้นต้น	Introduction Examinations	-
	1	Preliminary
	2	Elementary
	3	Transitional
ขั้นกลาง	4	Pre Intermediate
	5	Intermediate
ขั้นสูง	6	Upper Intermediate
	7	Advanced
	8	Proficiency

(London College of Music & Media. 2000: 26)

สังเกตได้ว่า เกรดที่สูงกว่าเกรด 8 ของ ทุกสถาบันดังที่กล่าว จะเทียบวุฒิปัตระดับได้ กับอนุปริญญา จนถึงระดับปริญญาตรีโดยส่วนใหญ่มีเกณฑ์การคิดคะแนนดังนี้

คะแนนสอบผ่านอย่างน้อย	65	คะแนน
Merit (เกียรตินิยมอันดับสอง) อย่างน้อย	75	คะแนน
Honors (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) อย่างน้อย	85	คะแนน

ยกเว้น Associated Board of the Royal Schools of Music

คะแนนสอบผ่านอย่างน้อย	100	คะแนน
Merit (เกียรตินิยมอันดับสอง) อย่างน้อย	120	คะแนน
Honors (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) อย่างน้อย	130	คะแนน

ระดับชั้นตามหลักสูตรของเรียนดนตรีสยามกลการ (YAMAHA) เป็นดังนี้
ตารางหลักสูตรในการเรียนดนตรีของโรงเรียนดนตรีสยามกลการ

วิชาที่เปิดสอน	อายุผู้เรียน	หลักสูตร
1.เจ.เอ็ม.ซี1	4-6 ปี	2 ปี
2.เจ.เอ็ม.ซี2	นร.จบเจ.เอ็ม.ซี	2 ปี
3.เจ.เอ็ม.ซี3	นร.จบเจ.เอ็ม.ซี	2 ปี
4.เปียโนคู่	8 ปีขึ้นไป	8 ปี
5.เปียโนเดี่ยว	8 ปีขึ้นไป	8 ปี
6.อีเลคโทน ซี.อี.ซี	7 ปี	4 ปี
7.อีเลคโทน อี.เอ็ม.ซี	8 ปีขึ้นไป	4 ปี
8.อีเลคโทนอี.เอส.ซี	9 ปีขึ้นไป	4 ปี
9.อีเลคโทนเอ.บี.ซี.	25 ปีขึ้นไป	1 ปี
10.กีตาร์	12 ปีขึ้นไป	3 ปี
11.กีตาร์ไฟฟ้ากลุ่ม	12 ปีขึ้นไป	3 ปี
12.กีตาร์ไฟฟ้าเดี่ยว	12 ปีขึ้นไป	3 ปี
13.ดนตรีไทย	8 ปีขึ้นไป	3 ปี
14.ทฤษฎีดนตรี	12 ปีขึ้นไป	4 ปี

ข้อมูล: เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2542(ทรงสนธิ์ ปราบอักษร. 2542:24)

เกรดของสถาบัน Yamaha มีแต่วุฒิปัตร แต่ไม่มีรับรองการเทียบวุฒิปัตรกับระดับปริญญาซึ่ง
ต่างกับหลักสูตรของ อังกฤษ และ ออสเตรเลีย

แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาทางด้านดนตรี ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนดนตรี

จากอดีตถึงปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามนุษย์มีการถ่ายทอดสายพันธ์และการพัฒนามาจนถึง
ทุกวันนี้ ได้เกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ มากมาย ยิ่งโลกเปลี่ยนแปลงมากเท่าใด ซึ่งถ้าจะเปรียบ
พฤติกรรมคนไทยในอดีต กับคนไทยในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เช่น การให้
ความเคารพผู้อาวุโสหน่อยลง ขาดน้ำใจให้กัน แกร่งแย่งชิงดีกัน ฯลฯ เมื่อสังคมพัฒนาไป จิตใจคน
ก็พัฒนาไปด้วย ผิดแต่ว่า การพัฒนาในทางลบ มักเห็นผลรวดเร็วกว่าการพัฒนาในทางบวก คน
ที่มีบุตรหลานก็มักคาดหวังให้เขาได้ดี ได้เรียนที่ดี ๆ สภาพแวดล้อมและสังคมที่ดี หวังว่าเมื่อ
เรียนจบ แล้วจะได้ทำงานที่มีเกียรติ เป็นเจ้าคนนายคน แต่ลืมไปอย่างหนึ่งว่า สภาพสังคมที่
เปลี่ยนไป สิ่งเราที่จะชักนำให้พวกเขาเดินทางผิด มันมีมากมายเสียจนป้องกันได้ยากลำบาก แต่

พ่อแม่ส่วนใหญ่ก็หาได้คิดที่จะสร้างภูมิคุ้มกันให้พวกเขาไว้ก่อนไม่ ปล่อยให้ชีวิตดำเนินไปตามยถากรรม หวังว่า ครูบาอาจารย์จะช่วยกล่อมเกลာพวกเขาแทนตัวได้ แต่พ่อแม่คิดผิด ที่จริงแล้วต้องเป็นความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ที่จะกล่อมเกลာให้คน ๆ หนึ่งเป็นคนดี เก่ง และมีจริยธรรมทั้งดงาม หาใช่เป็นหน้าที่ของโรงเรียนเพียงฝ่ายเดียวไม่คงปฏิเสธไม่ได้ว่า ศิลปะดนตรีเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่ง ที่จะสามารถทำให้บุตรหลาน เป็นผู้ที่ได้รับการพัฒนาสมองไปในทางบวก เพราะดนตรีสอนให้มีวินัยในตัวเอง

โดยเฉพาะดนตรีที่เป็นงานศิลปะแท้ ๆ ทั้งของฝรั่งและของไทย ถ้าใครได้เข้าไปสัมผัสใกล้ชิดอย่างจริงจังแล้ว ผลที่ออกมามักเป็นไปในทางเดียวกันคือ เขาจะเป็นคนดี เรายังไม่เคยเห็นโจรหัวร้ายที่ประเทศไหน เป็นนักดนตรีคลาสสิกเลยสักคน ทางเลือกของพ่อแม่ที่จะให้สิ่งดี ๆ กับลูกของตน ควรเป็นดนตรี แม้ว่าใจหนึ่งอยากให้ลูกเป็นแพทย์ เป็นนักธุรกิจใหญ่ แต่อีกใจหนึ่งควรแบ่งใจมาให้กับการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับเขาด้วย เพื่อว่าในอนาคตเมื่อพ่อแม่สิ้นไป เขาจะได้อยู่ในสังคมอย่างองอาจและแข็งแกร่งน่าเสียดาย สังคมไทยยังมองดนตรีไม่ค่อยมีคุณค่านัก พ่อแม่มักกำหนดให้ดนตรี เป็นทางเลือกที่ไม่ควรเลือกในการเรียนระดับอุดมศึกษานั้นเพราะความคิดเก่า ๆ ของพวกเขายังวนเวียนอยู่ว่า ดนตรีเป็นเรื่องของอาชีพไร้แก่นสาร ไม่เหมือนอาชีพวิศวกร แพทย์ หรืออาชีพที่ดูแล้วจะสร้างความร่ำรวยให้กับพวกเขาได้ ความคิดเช่นนี้ บีบให้บุตรหลาน ต้องทนเข้าสู่วังวนแห่งการแข่งขันไม่มีที่สิ้นสุด จนสุดท้ายไปไม่ไหว จึงหันกลับมาสู่ทางที่ไม่เคยคิดจะเลือก คือมาเรียนดนตรีเมื่อเวลาล่วงเลยไปมากแล้ว สังคมวันนี้เราจึงเห็นแต่คนดนตรีที่ไม่มีจิตวิญญาณทางดนตรี แต่เป็นแค่เพียงเครื่องจักรสร้างเสียงเท่านั้น

ยังไม่สายเกินไปที่พ่อแม่จะปรับความคิดเสียใหม่ ให้ลูกได้เข้าถึงดนตรีเสียก่อนตั้งแต่เล็ก ๆ สละเวลาพาเขาไปเรียนอย่างไม่เบียดเบียน ข้ออ้างต่าง ๆ เช่น ไม่มีเวลา ฯลฯ ไม่ควรมีอยู่ในความคิด เพราะจุดหมายของการมีลูกก็คือ สนับสนุนเขาให้เขาไปเป็นกำลังสำคัญของชาติ ต่อจากเรา ทุ่มให้เขามาก ๆ ลดความสวดกสบายของตัวเองลง คงไม่คาดหวังอะไรมากกับพ่อแม่ทั้งหลาย ว่าจะให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมกับลูก ๆ หรือไม่ แต่ถ้าปล่อยให้สังคมกลืนพวกเขาไป ไม่นานพ่อแม่คงต้องมานั่งรอฟังข่าวตึก ๆ ตื่น ๆ ว่าลูก ๆ จะไปก่อเหตุหรือถูกลูกหลงที่ไหน เมื่อไร ผลสรุปชีวิตพ่อแม่ก็คือ ต้องทนทุกข์อยู่ในสภาวะการณ์เช่นนี้ อย่างไม่รู้ว่าจะสิ้นสุดเมื่อใด (พงษ์แก้ว. 2546.)

ถ้ามองจากแนวคิดเหล่านี้จะเห็นว่า การลงทุนในการศึกษาดนตรีถือว่าเป็นการลงทุนชนิดหนึ่งที่สำคัญ ในการกล่อมเกลาสรางให้คน เป็นคนดี เก่ง และมีจริยธรรมทั้งดงาม ดังนั้น กิจกรรมทางด้านดนตรีจึงนับเป็นการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องในหลาย ๆ ฝ่ายควรให้การสนับสนุน

แนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ที่รับจากดนตรีและวิชาการดนตรี

1. ด้านความบันเทิง มนุษย์สามารถผ่อนคลายความตึงเครียดและความเหน็ดเหนื่อยจากการงานหรือการศึกษาเล่าเรียน ด้วยวิธีการฟังดนตรี ร้องเพลง เล่นเครื่องดนตรี เต้นรำ ระบายสี ฟ้อน การออกกำลังกายประกอบดนตรี

2. สร้างกำลังใจจากเสียงเพลงและดนตรี เสียงดนตรีที่มีความไพเราะ มีทำนองนองเพลงและเนื้อเรื่องที่สามารถสร้างความมุ่งมั่นและศรัทธาในจิตใจ ย่อมทำให้เกิดความมั่นใจและเข้มแข็ง ตัวอย่างจากบทพระราชนิพนธ์เพลงความฝันอันสูงสุด ทำให้พลสกรชาวไทยเกิดกำลังใจ ไม่ท้อถอยในการสร้างคุณงามความดี และตั้งใจทำคุณประโยชน์ให้ประเทศชาติได้เป็นอย่างดี

3. ดนตรีช่วยทำให้เกิดสมาธิ ในหลายกิจกรรม หากต้องการสร้างสมาธิเพื่อให้ได้ผลงานที่ดีมีคุณภาพ เราก็สามารถใช้ดนตรีช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้ เมื่อจัดดนตรีได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมนั้นๆ การฟังดนตรีที่นุ่มนวล สงบสุข ย่อมช่วยให้จิตใจสงบ คลายความวิตกกังวลหรือการร้องเพลงร่วมกันเป็นหมู่คณะ ขณะที่ทำงานเป็นกลุ่ม เช่น เก็บเกี่ยวข้าวด้วยกัน ก็จะเพิ่มพูนความสุขและความเพลิดเพลินในการทำงานไปในตัว

4. ช่วยสร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ การฟังดนตรีที่มีคุณภาพโดยเฉพาะบทเพลงบรรเลงจากคีตกวีที่มีชื่อเสียง ก็ย่อมทำให้ผู้ฟังเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ได้ไม่มากนักน้อย ตัวอย่างเช่น บทเพลงซิมโฟนีหมายเลขหกที่มีฉายาว่า แพสตอรัล (pastoral) ของเบโธเฟน ซึ่งเป็นนักประพันธ์เพลงเอกชาวเยอรมัน สามารถช่วยทำให้เกิดจินตนาการถึงป่าเขาลำเนาไพร นก สัตว์ป่าต่าง ๆ ท้องฟ้า เมฆ ฝน เสียงพายุ ฟังร้อง ฟังผ่าได้อย่างแจ่มชัดได้ เป็นต้น

5. สร้างงานอาชีพได้หลากหลาย ได้แก่

5.1 นักดนตรี (Performer) เมื่อบุคคลได้รับการเรียนรู้และฝึกฝนเครื่องดนตรีชนิดใดชนิดหนึ่งอย่างชำนาญแล้ว ก็สามารถประกอบอาชีพเป็นนักดนตรีทั้งประเภทอิสระและสังกัดหน่วยงานเอกชนหรือรัฐบาลได้ตามความต้องการ

5.2 นักร้อง (Singer) สำหรับผู้ที่มีความถนัดในการร้องเพลงก็อาจยึดถือการร้องเพลงเป็นอาชีพได้ เช่น นักร้องลูกทุ่งยอดนิยม เพลงป๊อป เพลงแจ๊ส หรือเพลงคลาสสิก

5.3 ครูสอนดนตรี (Teacher) ผู้ที่รักการถ่ายทอดวิชา หรือรักการสอนก็สามารถเลือกประกอบอาชีพเป็นครูสอนดนตรีได้ตามแขนงต่างๆ ที่ถนัด เช่น ครูสอนดนตรีในระดับชั้นอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษา และยังต้องการผู้เชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้ง ในสาขาวิชาอีกมาก เช่น วิชาทฤษฎีดนตรีสากล การประพันธ์เพลง ประวัติศาสตร์ดนตรี การอำนวยเพลง การประดิษฐ์และซ่อมเครื่องดนตรี การปฏิบัติเครื่องดนตรีเฉพาะ เช่น เปียโน ไวโอลิน ขลุ่ย ฟลูต แซกโซโฟน กีตาร์ กลอง เป็นต้น

5.4 นักประพันธ์เพลง (Composer) เป็นผู้สร้างสรรค์ผลงาน ไม่ว่าจะเป็นบทเพลงร้องหรือเพลงบรรเลง ทั้งที่เป็นลักษณะบรรเลงเดี่ยวหรือเป็นวงดนตรีตั้งแต่ขนาดเล็กถึงขนาดใหญ่ หรือจะเป็นเพลงสำหรับการสื่อสารโฆษณาในเชิงธุรกิจการค้า เพลงประกอบบทละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ฯลฯ ก็สามารถประกอบอาชีพได้ตามความถนัดและความสนใจ

5.5 นักผลิตรายการแสดงคอนเสิร์ต (Producer) เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่น่าสนใจและทำรายได้ไม่น้อยในยุคปัจจุบัน การผลิตรายการแสดงคอนเสิร์ต ต้องอาศัยความรู้ความสามารถทั้งในวิชาการด้านดนตรีและธุรกิจการจัดการ ประกอบกับการมีวินัยและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเข้ากับบุคคลต่าง ๆ ได้ มีความคิดและจินตนาการที่ไม่ยิ่งหย่อนกว่านักประพันธ์เพลง

5.6 นักดนตรีบำบัด (music therapist) ดนตรีบำบัดเป็นงานที่ต้องการผู้มีความสามารถในการนำดนตรีเพื่อการบำบัดรักษา ฟันฟูและรักษาความเจ็บไข้ได้ป่วยทั้งร่างกายและจิตใจได้ จึงเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่น่าสนใจ ผู้มีอาชีพนี้จึงต้องเตรียมตัวในความรู้เรื่องดนตรีทั่วไป ดนตรีศึกษา ศิลปะการจูงใจและผู้นำในการทำกลุ่มกิจกรรมดนตรี มีความรู้ในเรื่องจิตวิทยา การวัดผลและทดสอบรวมทั้งเทคนิคเฉพาะด้าน เช่น การเล่นเครื่องดนตรี การขับร้อง และความรู้ทักษะในทางจิตเวชศาสตร์ด้วย เป็นต้น

5.7 ผู้อำนวยการเพลงหรือวาทยกร (conductor) เป็นอาชีพที่ทำหน้าที่ควบคุมวงดนตรีประเภทต่าง ๆ เช่น วงดนตรีแจ๊ส วงดนตรีป๊อป วงดนตรีออร์เคสตรา ฯลฯ ผู้อำนวยการเพลงจะกำกับดูแล เพื่อช่วยให้แก่นักดนตรีสามารถบรรเลงเครื่องดนตรีได้อย่างพร้อมเพรียง มีระเบียบ งดงามไพเราะ เข้าถึงบทเพลงได้อย่างเหมาะสม ผู้อำนวยการเพลงจึงต้องมีบุคลิกภาพที่เป็นผู้นำ ประกอบด้วยความรู้ทางดนตรีอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง สามารถกำกับและเป็นผู้นำได้อย่างดี

5.8 นักเขียนทางดนตรี (Music writer) เป็นอาชีพที่สามารถเลือกทำงานได้หลากหลายสาขา ไม่ว่าจะเป็นการเขียนบทความ บทเรียนทางดนตรี ตำราประเภทต่าง ๆ ในเชิงความรู้ทางดนตรีทั่วไปหรือความรู้เฉพาะทางดนตรี ทั้งในเรื่องที่เป็นการปฏิบัติเครื่องดนตรีและทฤษฎี จัดเป็นอาชีพทางดนตรีที่น่าสนใจสำหรับผู้รักการประพันธ์ ในทางอักษรศาสตร์และดนตรี

5.9 นักประดิษฐ์หรือนักสร้างเครื่องดนตรี (Musical inventor or maker) เป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการคิดค้นประดิษฐ์เครื่องดนตรีหรืออุปกรณ์เครื่องดนตรีต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการเล่นดนตรีสำหรับผลงานดนตรีหรือบทประพันธ์เพลงใหม่ ๆ หรือเพื่อใช้ในการเล่นการเรียน และการศึกษาสำหรับเยาวชนผู้สนใจได้ ผู้ประกอบอาชีพนี้จึงต้องมีความรู้และทักษะในเชิงประดิษฐ์ ขอบทดลองและค้นคว้าหาความรู้แปลกใหม่

อาชีพที่เกี่ยวข้องกับดนตรียังมีอีกมากมาย ได้แก่ นักจัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ นักเขียนโน้ตดนตรีที่ต้องมีความรู้ทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น วิชาคอมพิวเตอร์ หรืออาจทำ

อาชีพเป็นผู้ขายเครื่องดนตรี ตำราโน้ตดนตรี อุปกรณ์ดนตรี ช่างซ่อมเครื่องดนตรี นักจัดหางาน อาชีพดนตรี ฯลฯ (พิชัย ปริชาญานุสรณ์. 2545 : 2)

แนวความคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์

สำหรับวิเคราะห์องค์ประกอบของต้นทุนในการจัดการศึกษา สามารถจำแนกได้เป็น 2 ด้านคือ ด้านผู้ให้บริการการศึกษา และด้านผู้ให้บริการการศึกษา

ก.ด้านผู้ให้บริการการศึกษา ถือเป็นต้นทุนส่วนบุคคล เพราะเป็นต้นทุนที่เกิดจากการที่บุคคลเข้ารับบริการการศึกษา จำแนกออกเป็น

- ต้นทุนทางตรง หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ด้านผู้ให้บริการการศึกษาต้องเสียในรูปของตัวเงิน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษา อาทิ ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมต่างๆ และค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่เกิดขึ้นจากการเข้ารับบริการการศึกษา อาทิ ค่าหนังสือ ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าเสื้อผ้า

- ต้นทุนทางอ้อม หมายถึง ค่าใช้จ่ายของด้านผู้ให้บริการการศึกษาในรูปของค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) ได้แก่ ค่าจ้างแรงงานที่ควรจะได้ถ้าเลือกทำงานแทนที่จะเลือกศึกษาต่อ

ข.ด้านด้านผู้ให้บริการการศึกษาถือเป็นต้นทุนทางสังคม เพราะเป็นต้นทุนที่เกิดจากการที่สถาบันการศึกษาให้บริการด้านการศึกษาอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม และ เศรษฐกิจของประเทศจำแนกออกเป็น

- ต้นทุนทางตรง หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาต้องจ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งผลผลิตคือ บริการการศึกษาแยกเป็น 2 ส่วน คือ ต้นทุนดำเนินการ เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการที่สถาบันการศึกษาต้องจ่ายในแต่ละปี ซึ่งเป็นทั้งค่าใช้จ่ายในการผลิตบัณฑิตและค่าใช้จ่ายในการบริหารทั่วไป ได้แก่ เงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ เงินอุดหนุน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ส่วนต้นทุนลงทุน เป็นค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ถาวร ได้แก่ ที่ดิน อาคาร สิ่งก่อสร้าง และครุภัณฑ์

- ต้นทุนทางอ้อม หมายถึง ค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษาในรูปของค่าเสียโอกาส ได้แก่ รายได้ที่สถาบันการศึกษาควรจะได้ ถ้าเลือกไปลงทุนหาผลประโยชน์ทางด้านอื่นแทนที่จะลงทุนทางด้านการศึกษา(เสาวภาคย์ พินิจศักดิ์. 2534:13)

นราทิพย์ ชุตินวงศ์ได้ให้ความหมายของต้นทุนชนิดต่างๆ ดังนี้

1. ต้นทุนค่าเสียโอกาส หรือต้นทุนในการเลือก

การตัดสินใจเลือกใช้ทรัพยากรในทางใดทางหนึ่งมีผลทำให้เกิดต้นทุนในการเลือกขึ้น ต้นทุนดังกล่าวคือผลประโยชน์ที่เราไม่ได้รับจากทางเลือกทางอื่น ๆ ที่เราไม่ได้เลือก และเนื่องจากทรัพยากรจำนวนหนึ่ง ๆ นั้นจะใช้ได้แต่ทางใดทางหนึ่งเท่านั้น ผลประโยชน์ที่เราไม่ได้รับในที่นี้จึงหมายถึงถึงผลประโยชน์ที่สูงที่สุด ในระหว่างทางเลือกทุก ๆ ทางที่เราไม่ได้

เลือก ผลประโยชน์นี้จะประเมินออกในรูปของมูลค่า เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบกันได้ ดังนั้น เราอาจให้นิยามของคำว่า ต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) หรือต้นทุนในการเลือก (Alternative Cost) ได้ว่า คือ มูลค่าสูงที่สุดของผลประโยชน์จากทางเลือกอื่น ๆ ที่เราไม่ได้รับ เนื่องจากนำทรัพยากรมาใช้ในทางใดทางหนึ่งเสียแล้ว

2. ต้นทุนแจ้งชัด ต้นทุนไม่แจ้งชัด ต้นทุนทางบัญชี และ ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์

ต้นทุนแจ้งชัด (Explicit Cost) คือต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายใด ก็ตามที่แลเห็นได้ว่าเป็น ค่าใช้จ่ายจริง ๆ ในการดำเนินกิจกรรม ค่าใช้จ่ายเหล่านี้กิจการได้จ่ายออกไปจริง ๆ และเป็น รายการที่ลงบันทึกไว้ในบัญชีรายจ่ายของกิจการ ต้นทุนแจ้งชัดกับ ต้นทุนทางบัญชี (Accounting Cost) จึงเป็นสิ่งเดียวกัน การคิดต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Cost) จะต้องมีการประเมินค่าใช้จ่ายในส่วนของการปัจจัยการผลิตที่เป็นส่วนของเจ้าของกิจการ และ นำมารวมเข้ากับค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จ่ายออกไป ถือว่าเป็นต้นทุนทั้งหมดของการดำเนินกิจกรรม นั้น แต่เนื่องจากต้นทุนจากการใช้ปัจจัยการผลิตที่เป็นของเจ้าของกิจการจะมองดูเหมือนไม่ใช่ ต้นทุนเพราะไม่ได้มีการจ่ายออกไปจริง เราจึงเรียกต้นทุนประเภทนี้ว่า ต้นทุนไม่แจ้งชัด (Implicit Cost)

3. ต้นทุนเอกชน ต้นทุนภายใน ต้นทุนภายนอก และ ต้นทุนของสังคม

ต้นทุนที่ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายทุกชนิดที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้า ซึ่งรวมทั้ง ต้นทุนแจ้งชัดและต้นทุนไม่แจ้งชัด ต้นทุน ต้นทุนทั้งหมดที่หน่วยธุรกิจนับเป็นต้นทุนในการผลิต ของตนเองเรียกว่า ต้นทุนเอกชน (Private cost) หรือต้นทุนภายใน (Internal Cost) และ ใน บางครั้งการผลิตสินค้าจำนวนหนึ่ง ๆ อาจเป็นผลให้เกิดต้นทุนบางอย่างขึ้นกับบุคคลอื่น ๆ ใน สังคมได้ ต้นทุนที่ไม่ได้เกิดจากหน่วยธุรกิจ แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมนี้เราเรียกว่า ต้นทุนภายนอก (External Cost) ผลรวมของต้นทุนเอกชน และ ต้นทุนภายนอก คือ ต้นทุนของ สังคม (Social Cost)

เสาวภาคย์ พินิจศักดิ์(2534) มีความเห็นว่า การให้บริการการศึกษาถือเป็นต้นทุนทาง สังคมเพราะเป็นต้นทุนที่เกิดจากการที่สถาบันการศึกษาให้บริการด้านการศึกษาอันเป็น ประโยชน์ต่อสังคม และ เศรษฐกิจของประเทศ จำแนกเป็น

- ต้นทุนทางตรง ของสถาบันการศึกษา แบ่งเป็น ต้นทุนดำเนินการ คือค่าใช้จ่าย ดำเนินการที่สถาบันการศึกษาต้องจ่ายในแต่ละปี ซึ่งเป็นทั้งค่าใช้จ่ายในการผลิตบัณฑิต และ ค่าใช้จ่ายในการบริหารทั่วไป ได้แก่ เงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ เงินอุดหนุน และ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ส่วนต้นทุนลงทุน เป็นค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษาเพื่อให้ ได้มาซึ่งสินทรัพย์ถาวร ได้แก่ ที่ดิน อาคาร สิ่งก่อสร้าง และ ครุภัณฑ์

- ต้นทุนทางอ้อม หมายถึงค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษาในรูปของค่าเสียโอกาส จุดคุ้มทุนกับการวางแผนกำไร ธุรกิจต่างมุ่งแสวงหาผลตอบแทนจากการลงทุนที่ดีที่สุด และ

เครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยผู้บริหารได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของราคาขาย ปริมาณการขาย ต้นทุน และกำไร คือ การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break Even Analysis)

"จุดคุ้มทุน" หมายถึง จุดที่รายได้ทั้งหมดที่ได้จากการขายสินค้าเท่ากับค่าใช้จ่ายทั้งหมดจากการขายสินค้า ธุรกิจจะไม่มีกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน ณ จุดนั้นแต่ก่อนที่ผู้ประกอบการจะศึกษาถึงจุดคุ้มทุน ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเข้าใจเรื่องต้นทุนเสียก่อน ทั้งนี้ เพราะต้นทุนเกี่ยวข้องกับการคำนวณหาจุดคุ้มทุน โดยทั่วไป ต้นทุนจำแนกออกเป็นหลายประเภทตามแต่การนำไปใช้ แต่ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน ควบคุมและตัดสินใจ ได้แก่

- ต้นทุนคงที่ (Fixed cost) คือ ต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแน่นอนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ต้นทุนประเภทนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการขาย ไม่ว่าจะขายได้มากหรือน้อย เช่น ค่าเช่าโรงงาน, ค่าประกันภัย เป็นต้น

- ต้นทุนผันแปร (Variable cost) คือ ต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นสัดส่วนโดยตรงกับกิจกรรมทางธุรกิจ ต้นทุนประเภทนี้ ถ้าไม่ทำต้นทุนก็ไม่เกิด ทำน้อยเกิดน้อยทำมากเกิดมาก ต้นทุนนี้จึงสามารถควบคุมได้

- ต้นทุนผสม (Mix cost) คือ ต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เปลี่ยนแปลงโดยไม่เป็นสัดส่วนโดยตรงกับกิจกรรมทางธุรกิจ บางส่วนเป็นต้นทุนคงที่ บางส่วนเป็นต้นทุนผันแปร เช่น การจ่ายผลตอบแทนให้กับพนักงานขาย ซึ่งมีทั้งค่านายหน้าและเงินเดือน เป็นต้น (ประสิทธิ์ ดงยิ่งศิริ. 2542., รวีวัลย์ ภิชัยพานกุล. 2545., สุพาดา สิริกุดตา. 2545.)

ภิญโญ สาร(2524) ได้กล่าวถึงผลตอบแทนของการศึกษาไว้ว่า "การลงทุนเพื่อการศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อพัฒนาคุณภาพพลเมือง ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนเพื่อการศึกษา มีค่ามากกว่าผลตอบแทนของการลงทุนในธุรกิจอื่น ๆ ทุกชนิด"

ทฤษฎีทางการลงทุนในการศึกษาที่นักเศรษฐศาสตร์ใช้ศึกษาโดยทั่วไปมี 2 แนวความคิดที่ใช้กันทั่วไป

แนวความคิดที่สอง มีหลายทฤษฎีที่สนับสนุนแนวคิดนี้ เช่น แนวความคิดของ The Signaling Model เชื่อว่ากระบวนการศึกษาไม่ได้ก่อให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งไม่ได้เพิ่มพูนความรู้อันเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน หรือ เปลี่ยนแปลงทัศนคติและนิสัยในการทำงานของมนุษย์ให้ดีขึ้น เพราะเชื่อว่าทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพในระดับหนึ่งจะถูกจัดสรรเข้าสู่กระบวนการศึกษาโดยกลไกของสังคม ซึ่งจากศักยภาพโดยพื้นฐานของทรัพยากรมนุษย์เหล่านี้จะสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ด้วยตัวเองจากการทำงาน เป็นผลให้การลงทุนทางการศึกษาไม่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของทรัพยากรมนุษย์ กระบวนการตามความเชื่อของ The Signaling Model จึงเป็นเพียงเครื่องมือในการคัดเลือกทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพเข้ามาทำงานในองค์กร โดยอาศัยผลการเรียนซึ่งได้แก่คะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตร เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานความสามารถในการ

เรียนรู้ เชาวน์ไหวพริบ และความตั้งใจในการทำงานของทรัพยากรมนุษย์ กล่าวคือ ถ้าผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี แสดงว่าบุคคลนั้นมีความตั้งใจทำงานที่อยู่ในระดับดี และมีความสามารถในการเรียนรู้ และถ่ายทอดการฝึกอบรม ดังนั้นการใช้ผลการเรียนเป็นเครื่องมือในการคัดเลือกทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถเข้าร่วมทำงานกับองค์กร จึงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปทั้งในภาครัฐกิจเอกชน และภาคราชการนอกจากนี้ผลการเรียนยังเป็นเครื่องมือที่มีต้นทุนต่ำที่สุดทั้งในรูปของตัวเงินและเวลาที่ใช้ เมื่อเทียบกับการคัดเลือกโดยใช้เครื่องมืออื่นๆ เช่นการทดลองปฏิบัติงาน การสัมภาษณ์ เป็นต้น

แนวความคิด The Signaling Model มีข้อเท็จจริง 2 ข้อ ที่สนับสนุนและทำให้แนวความคิดนี้มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ข้อแรกคือ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนทั้งหมดของการลงทุนทางการศึกษากับผลตอบแทนในอนาคตที่จะเพิ่มขึ้นจากการศึกษาเป็นไปในทิศทางตรงข้าม ซึ่งเกิดในกรณีที่สำเร็จการศึกษาช้ากว่ากำหนดซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ The Signaling Model ที่เชื่อว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาช้ากว่ากำหนดอาจมีความสามารถในการเรียนรู้งานจำกัดและช้า ข้อที่สอง การที่ตลาดแรงงานโดยทั่วไปนิยมใช้ผลการเรียนเป็นเครื่องมือในการคัดเลือกแรงงานที่มีคุณภาพเข้ามาทำงานภายในองค์กร และ ไม่มีเครื่องมือใดในตลาดแรงงานที่เสียค่าใช้จ่ายถูกสุด และน่าเชื่อถือเท่าผลการเรียนที่ได้จากระบบการศึกษา ข้อเท็จจริงเหล่านี้ทำให้นักเศรษฐศาสตร์ที่มีความเชื่อตามแนวคิด The Signaling Model สามารถนำไปใช้หักล้างแนวความคิดเรื่อง The Human Capital Model

แต่ในความสำคัญของแนวคิดทั้งสองแม้จะมีแนวคิดที่ต่างกัน มีสิ่งที่เหมือนกันคือ การศึกษาในระดับสูงขึ้นไปสู่รายได้ที่มากขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงเปรียบเสมือนโครงการโครงการหนึ่งที่ผู้เข้ารับการศึกษาลงทุน หรือเสียค่าใช้จ่ายให้กับโครงการนี้ เพื่อหวังผลตอบแทนจากโครงการที่จะได้รับในอนาคตนั่นเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรี

การลงทุนจัดการศึกษาของรัฐย่อมต้องการผลตอบแทนที่ต้องการให้ประชากรมีคุณภาพ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการผลิตและพัฒนาประเทศ สำหรับเอกชนที่ลงทุนจัดตั้งโรงเรียนเอกชน ย่อมหวังผลตอบแทนที่เป็นกำไร ตลอดจนชื่อเสียงเกียรติคุณ เพราะการดำเนินกิจการโรงเรียน เป็นธุรกิจอย่างหนึ่ง ส่วนตัวนักเรียนหรือผู้ปกครอง ซึ่งลงทุนค่าใช้จ่ายส่วนตัวไปในการศึกษา ย่อมมุ่งหวังที่จะได้รับความรู้ ความสามารถทักษะต่างๆ ที่นำไปประกอบอาชีพ มีรายได้เป็น ผลตอบแทน ดังนั้นผลตอบแทนทางการศึกษาจึงมีหลายรูปแบบ อัมพร วิจิตรพันธ์ และอัญชลี ค้อคงคา (2525 : 41) ได้กล่าว ผลตอบแทนทางการศึกษา ได้แก่ ผลที่ได้คืนมาจากการลงทุน ไปในการศึกษาทั้งที่เป็นเงิน เช่น เงินเดือนแก่ผู้ได้รับการศึกษากำไรแก่เจ้าของโรงเรียน เอกชน หรือสิ่งของอย่างอื่น รวมทั้งผลตอบแทนทางจิตใจ เช่น ปริญญาบัตร ยศ ตำแหน่ง ชื่อเสียง ความเชื่อถือ ฝีมือ ความชำนาญ เป็นต้น ที่ตกแก่ผู้ได้รับการศึกษา ประเทศชาติ และสังคม

จะเห็นได้ว่าการที่ผู้เรียนจะได้ผลตอบแทนในลักษณะดังกล่าว ส่วนหนึ่งผู้เรียนจะต้อง ได้รับการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ จึงเห็นได้ว่าบุคลากรที่ทำหน้าที่ผู้สอนจึงมีความสำคัญ ต่อคุณภาพของการเรียนดนตรี

จากการรวบรวม แนวความคิดของ สุลัดดา คูวงศ์ ได้หานิยาม และ ความหมายของ ความต้องการดังนี้

ความต้องการเป็นความแตกต่างระหว่างผลลัพธ์ (Outcomes) ที่เป็นจริง กับผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ หรือความต้องการเป็นความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น (Kohtbantau. 1987 : 25)

ฮูล (Houl. 1972 : 3-8) ได้ให้นิยามความต้องการว่า เป็นเงื่อนไขหรือสภาพที่จำเป็น จะต้องได้รับการตอบสนองในบางสิ่ง มักใช้เพื่อแสดงถึงความขาดแคลนในบางสิ่งบางอย่างของบุคคล ประชาชน ความต้องการนี้บุคคลอาจจะรู้สึก และ แสดงออกถึงความต้องการของตนเอง ได้ เรียกความต้องการชนิดนี้ว่า "Felt need" หรืออาจมาจากการที่บุคคลอื่นๆ เกิดความรู้สึกว่า บุคคลที่เขาสนใจนั้นมีความต้องการในบางสิ่งเรียกความต้องการชนิดหลังนี้ว่า "Ascribed need"

พรเพ็ญ จักษ์ตรึงมล. (2523). กล่าวใน ความต้องการ และ วิธีแสวงหาบุคลากรว่ามี ตัวแปรที่สำคัญต่อการตัดสินใจดังนี้

อายุ การวิจัยใช้ข้อมูลอายุ รายได้จะเพิ่มมากขึ้นตามอายุ โดยมีสัดส่วนการเพิ่มในอัตรา ที่ลดลง ซึ่งเป็นที่เชื่อกันว่า เมื่อเรามีอายุสูงขึ้น ประสิทธิภาพการทำงานย่อมดีขึ้นเรื่อย ๆ จน อายุล่วงวัยกลางคน สุขภาพร่างกาย และ สติปัญญาเริ่มเสื่อมถอย ทำให้รายได้จะเริ่มคงตัว และ ลดลงเมื่อเกษียณอายุ

ประสบการณ์ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อรายได้เนื่องจาก เมื่อบุคคลที่มีประสบการณ์มากขึ้น ความรู้ความชำนาญย่อมมากขึ้น รายได้ย่อมมากขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่าประสบการณ์จะมีความสัมพันธ์กับรายได้ ในเชิงเส้นโค้งคว่ำ เนื่องจากอายุมากขึ้นความสามารถบางอย่างอาจถดถอย ทำให้เมื่อมีโอกาสดับหนึ่งแล้ว รายได้จะค่อย ๆ ลดลง

เพศ พบว่า เพศหญิงมักถูกกำหนดให้เป็นผู้ดูแลบุตร และ ครอบครัวยุติการบริหารโดยส่วนใหญ่ทั้งในภาครัฐ และ เอกชน โดยมากจะเป็นเพศชาย

ผลการศึกษา และ สถาบันการศึกษา ผู้ที่มีการเรียนดี หรือ วุฒิการศึกษามากกว่า 1 ปริญญา มักจะได้เข้าทำงานในบริษัทที่มีชื่อเสียง สาขาที่สำเร็จการศึกษา สถาบันการศึกษารวมทั้งผู้มีการศึกษาดี้มักจะมีความสามารถทำให้มีโอกาสได้เงินเดือนสูง

สาขาที่สำเร็จการศึกษา ในโรงเรียนดนตรีมีการสอนดนตรีสาขาต่าง ๆ ซึ่งมีจำนวนนักเรียนในแต่ละสาขาไม่เท่ากัน สาขาใดที่มีนักเรียนมากแสดงถึง มีความต้องการครูสอนดนตรีมากเช่นกัน

รายงานการศึกษาเอกชนระดับต่ำกว่าปริญญาตรี รายงานว่า โรงเรียนประเภท ศิลปศึกษา และ อาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งไว้ต่างกัน คือโรงเรียนประเภทศิลปศึกษา จะให้การศึกษาในทางศิลปะต่าง ๆ ส่วนโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา จะให้การศึกษาเกี่ยวกับการอาชีพในสาขาวิชาต่าง ๆ อย่างไรก็ดี จุดประสงค์ในการสอนของโรงเรียนทั้งสองประเภทนี้นับว่าใกล้เคียงกันมาก และ ขึ้นอยู่กับผู้เรียนต้องการนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพมากน้อยเพียงไร

ในปีการศึกษา 2534 มีโรงเรียนประเภทศิลปศึกษา 148 แห่ง นักเรียน 46,316 คน ครู 1,042 คนการจัดการศึกษาของเอกชนในประเภทศิลปศึกษา เป็นไปอย่างกว้างขวาง ดังจะเห็นได้จากแนวโน้มการเพิ่มของจำนวนโรงเรียน และ นักเรียน โดยโรงเรียนได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5.03 ต่อปี และ จำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 25.79 คนต่อปี เนื่องจากการศึกษาประเภทนี้มีเวลาเรียนสั้น มีความหลากหลาย และ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่มุ่งนำไปประกอบอาชีพโดยตรง แต่ในขณะเดียวกันได้มีโรงเรียนบางแห่งต้องเลิกกิจการไปเนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น ความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาวิชาที่โรงเรียนเปิดสอนอยู่น้อยลง ทำให้ความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาลดลงตามไปด้วย การจัดการเรียนการสอนไม่มีคุณภาพ มีการแข่งขันในการจัดการศึกษาระหว่างโรงเรียนของรัฐกับเอกชน และ ระหว่างโรงเรียนด้วยกัน การจ้างครูซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาไม่สามารถกระทำได้ เพราะส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิสามัญตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด หรือถ้าจะจ้างครูตามวุฒิก็มีข้อจำกัดในด้านค่าใช้จ่ายเนื่องจากผู้เรียนยากจน โรงเรียนไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนในอัตราที่สูงได้

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าโรงเรียนดนตรีเอกชน ซึ่งเป็น โรงเรียนนอกระบบ มีการศึกษายังไม่แพร่หลายมากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาในโรงเรียนอาชีวะ สอนศาสนา กวดวิชา โรงเรียนสามัญ เป็นต้น โรงเรียนสอนดนตรี ก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจในการลงทุน เพราะ การบริหาร หรือ ต้นทุนที่จะเริ่มกิจการไม่ยากในการเริ่มธุรกิจ สามารถใช้เนื้อที่เล็ก ๆ เช่นห้องแถว ดำเนินกิจการ และ ยังมีแนวโน้มในการขยายตัว แต่โรงเรียนขนาดเล็กคงยังต้องประสบปัญหาในการดำเนินงาน และ ควรที่จะขยายให้กิจกรรมในโรงเรียนใหญ่โตขึ้น ซึ่งอิทธิพลที่มีผลต่อการตัดสินใจรับเข้าทำงานในของผู้ประกอบการต้องการ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ เพศ ผลการศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา ส่วนผู้ที่เข้ามาทำกิจกรรมทางดนตรี เช่นผู้ที่ต้องการ สอนดนตรี ประกอบการ หรือเตรียมกำลังคน ก็สามารถปรับตัว หรือเตรียมพร้อมในด้านแรงงาน ในกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีเพื่อลดความสูญเสียที่จะเกิดขึ้น

ปัญหาการเรียนการสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของ โรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า
วรรณเทพ หาญกล้า(2539) ได้วิจัยเรื่อง “โรงเรียนดนตรีเอกชน:การศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการเรียนการสอนวิชา ดนตรีของโรงเรียนดนตรีเอกชน โดยเฉพาะ สภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาเปียโน (PIANO) อีเลคโทน(ELECTONE) กีตาร์(GUITAR) และกลอง(DRUM) โดยใช้โรงเรียน ดนตรี 3 แห่งเป็นพื้นที่ภาคสนามในการศึกษา คือ

1.โรงเรียนดนตรีสยามกลการฟิวเจอร์ปาร์ค รังสิต

2.โรงเรียนดนตรีจินตนาการดนตรี

3.โรงเรียนดนตรีศุภการ

ผลการวิจัยพบว่า กรณีศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเลิกเรียน

1. ปัญหาโดยทั่วไป

-ราคาของเครื่องดนตรีที่มีราคาแพง

-ผู้เรียนที่อยู่ในระดับมัธยมปลายส่วนใหญ่ต้องเตรียมตัวสอบเอ็นทรานซ์

-ผู้เรียนที่อยู่ในวัยเด็กติดรายการโทรทัศน์โดยเฉพาะการ์ตูน

-บางคนหยุดพักเรียนเป็นเวลานาน เพราะมีภารกิจจึงทำให้การเรียนเกิดความไม่ต่อเนื่อง

2. ปัญหาในกระบวนการเรียนการสอน

-เครื่องดนตรีของโรงเรียนไม่สมบูรณ์

-เบื่อหน่ายเพลงคลาสสิก เพราะไม่มีเวลาซ้อม

-ครูดู ทำให้ผู้เรียนเสียขวัญ

-ปัญหาเรื่องการอ่านโน้ตของผู้เรียน

-ปัญหาในการสอนเด็กที่ไม่มีพรสวรรค์ ไม่เกิดการรับรู้

วัชรินทร์ สายสาระ (2539) ได้วิจัยเรื่อง “ปัญหาการเรียนการสอนดนตรี ระดับประถมศึกษาปีที่ 3-4 ในเขตจังหวัดเลย” พบว่า สภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนดนตรีที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เกิดจาก ความพร้อมของผู้สอน วัสดุอุปกรณ์ (เครื่องดนตรี) กิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี เนื้อหาของวิชาดนตรี หลักสูตรของวิชาดนตรี

เอกลักษณ์ เล้าเจริญ (2542) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การฝึกโสตประสาท ในรายวิชาปฏิบัติศิลปสากล 1 ของนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ ระหว่างการสอนแบบแยกกระสวนจังหวะและทำนอง กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการปฏิบัติจังหวะและการร้องโน้ตระหว่างกลุ่มที่สอนแบบแยกกระสวนจังหวะและทำนอง กับกลุ่มการสอนแบบปกติ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มทดลองที่สอนแบบแยกกระสวนจังหวะและทำนอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการบันทึกทำนองระหว่างกลุ่มที่สอนแบบแยกกระสวนจังหวะและทำนอง กับกลุ่มที่สอนแบบปกติ ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จุมล พูลภัทร (2532) พบว่า สถานะการศึกษาเอกชนสัมฤทธิ์ผลสูง มีความพร้อมด้าน อาคารสถานที่ มีความพร้อมทางวัสดุอุปกรณ์ สื่อ การเรียนการสอน ด้านการบริหาร โรงเรียนเอกชนสัมฤทธิ์ผลสูง มีการบริหารแบบประชาธิปไตยกึ่งเผด็จการ การตัดสินใจจะอยู่ใต้ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูง การบริหารงานมีแผนงานต่าง ๆ เป็นปฏิทิน หรือ เป็นลายนลักษณ์อักษร ด้านวุฒิของครู โรงเรียนเอกชนสัมฤทธิ์ผลสูงมีความพร้อมของวุฒิของครูมาก ส่วนใหญ่จบปริญญาตรี ด้านนักเรียนและผู้ปกครองพบว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชนสัมฤทธิ์ผลสูงมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ผู้ปกครองคาดหวังที่จะให้นักเรียนเรียนต่อในระดับสูงขึ้น

ศรินทร์พย์ สิงห์สุสาหะ. (2539). พบว่ากำไร และ ขาดทุนของโรงเรียนเอกชนขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียน และ ขนาดของโรงเรียน โรงเรียนเอกชนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนน้อยจะประสบปัญหาด้านการลงทุนทางการศึกษามากกว่าโรงเรียนที่มีขนาดกลาง หรือ ขนาดใหญ่

ปริม จัตตวิชัย (2543) ได้ทำการศึกษาการสอนวิชาเปียโนที่โรงเรียนวิดาการดนตรี ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนวิดาการดนตรีเป็นโรงเรียนดนตรีเอกชนที่มีจุดมุ่งหมายในการสอนดนตรีเพื่อการพัฒนาความสามารถทางด้านดนตรี สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต และเสริมสร้างให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อดนตรี เน้นการสอนดนตรีสากลมากกว่าดนตรีไทย โดยครูสอนดนตรีในระดับชั้นต้นจะมีมากกว่าระดับกลางและระดับสูง กิจกรรมการสอนของครูจะมีอยู่ 5 วิธี คือ การเลียนแบบ การปฏิบัติเพลงซ้ำ การสร้างสรรค์ การทดสอบความเข้าใจ และการวิเคราะห์ ครูใช้วิธีสร้างแรงจูงใจในการเรียนโดยการให้รางวัล การเปลี่ยนกิจกรรม การเล่นเกม การร้องเพลง และการสนทนา โดยผลการวิจัยสรุปได้ว่า การสอนวิชาเปียโนของครูที่โรงเรียนวิดาการดนตรี มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีสอนที่ปรับเปลี่ยนไปตาม

บุคลิกภาพ และความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน จิตวิทยาการสอน การสร้างแรงจูงใจ บุคลิกภาพของครู ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และระดับชั้นที่สอน

เมทีนี เตชะวิทยากุล (2545) ได้ทำการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีตามโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการเรียนดนตรีและต่อการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปอยู่ในระดับสูง แต่ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวัง กับความพึงพอใจที่ได้รับมีความแตกต่างกัน และการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา รายได้ ความสามารถทางดนตรี ระยะเวลาที่ส่งบุตรหลานเรียน และประสบการณ์เคยเรียนดนตรีของนักเรียนมาจากสถาบันอื่นต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากงานวิจัยที่ศึกษาพบว่ามาทั้งหมดนี้จะเห็นได้ว่า วิธีการเรียนการสอนที่ปรับไปตามบุคลิกภาพ และความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน จิตวิทยาการสอน การสร้างแรงจูงใจ บุคลิกภาพของครู ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และระดับชั้นที่สอน มีผลต่อความสำเร็จของผู้เรียน โดยความคาดหวังของผู้ปกครองต่อความสำเร็จของบุตรหลานขึ้นจะอยู่กับระยะเวลา ประสบการณ์ของผู้เรียน และนอกจากนั้นจะเห็นว่าได้กำไร และ ขาดทุนของโรงเรียนเอกชนขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียน และ ขนาดของโรงเรียน

จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่ศึกษา ผู้วิจัย แนวคิดในการศึกษาเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียน ต้นทุนดำเนินการ และ ความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาด้านทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้จัดทำดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร

ประชากร

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่โรงเรียนสอนดนตรีเอกชนใน กรุงเทพมหานครที่มีทั้งหมด 120 โรงเรียน (จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พ.ศ.2547) โดยจากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 91 โรงเรียน

2.ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งเป็น

2.1 สภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

1) ข้อมูลทั่วไป

- วัน และเวลาทำการ
- ขนาดของกิจการ ดูจากจำนวนเด็กนักเรียนในโรงเรียน
- รูปแบบกิจการ เช่น กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัท เป็นต้น
- สถานะความเป็นเจ้าของสถานที่ตั้งของโรงเรียน

2) ลักษณะของหลักสูตร

- หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนสอนดนตรี
- ระดับที่เปิดสอนในโรงเรียน ระดับขั้นต้น กลาง สูง
- อัตราค่าเรียนในแต่ละระดับที่เปิดสอน
- ชั่วโมงสอนเฉลี่ยของอาจารย์สอนดนตรีในแต่ละสัปดาห์

3) บุคลากร

- จำนวนและประเภทบุคลากรของสถาบัน

- วุฒิการศึกษาของอาจารย์สอนดนตรี

4) ค่าใช้จ่าย

- อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีในแต่ละระดับที่เปิดสอน

2.2 ต้นทุนที่เป็นต้นทุนดำเนินการต่อเนื่องของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

ประมาณจากค่าใช้จ่ายที่คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2.3. ความต้องการอาจารย์สอนดนตรีทางด้านปริมาณและคุณลักษณะ

- 1) ความต้องการจ้างอาจารย์สอนดนตรีเพิ่ม พร้อมระบุสาขาและคุณวุฒิอาจารย์สอนดนตรีที่ต้องการรับ
- 2) แผนการรับครูสอนดนตรีในระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2550
- 3) คุณลักษณะของครูสอนดนตรีที่ต้องการ ได้แก่ เพศ อายุ ผลการศึกษา สถาบันการศึกษา ประสบการณ์สอนดนตรี สาขาที่สำเร็จการศึกษา ทางด้านดนตรี ประเภทของเครื่องดนตรีที่ครูสอนดนตรีสามารถใช้ในการแสดงหรือใช้ในการเรียนการสอน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาเอกสารตำราต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในด้านต่างๆ ตลอดจนศึกษางานวิจัยต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ด้านเนื้อหา ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
2. จากประสบการณ์ในการทำงานด้านครูสอนดนตรี โดยทำการสังเกตการณ์และรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการออกแบบสอบถาม คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง และทำการวิเคราะห์ข้อมูล
3. รวบรวมรายละเอียดกำหนดประเด็นเนื้อหาที่จะศึกษาจากการศึกษาเอกสารตำรา
4. สร้างแบบสอบถามให้เนื้อหาครอบคลุมด้านต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครโดยเครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามมีลักษณะแบบสอบถามปลายเปิด
5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านพิจารณาความเที่ยงตรงของเชิงเนื้อหา ความถูกต้องด้านภาษา และนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น
6. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้ไข เสนอประธานและกรรมการควบคุม

ปริญญานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับโรงเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 โรงเรียน เพื่อนำผลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบความเข้าใจในข้อคำถาม แล้วดำเนินการต่อดังนี้

6.1. นำผลที่ได้มาตรวจสอบความเข้าใจการตอบแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกได้ข้อคำถามจำนวน 28 ข้อ

6.2. ปรับปรุงแก้ไข ตอนที่ 2 ในส่วนค่าใช้จ่ายของโรงเรียนสอนดนตรีเนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามในตอนทดลองใช้พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ไม่ยินดีตอบเป็นตัวเงินจึงต้องปรับเปลี่ยนแบบสอบถามให้ผู้ตอบสามารถตอบเป็นเปอร์เซ็นต์ของรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน เป็นต้น และนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ให้ท่านพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง

6.3. จัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของโรงเรียนเป็นข้อมูลของโรงเรียนสอนดนตรี ทางด้านข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษาเช่น รูปแบบกิจการ อัตราค่าเรียน อัตราค่าสอน สาขาที่เปิดสอน อายุของกิจการ ขนาดกิจการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) และลักษณะของแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) เกี่ยวกับต้นทุนของโรงเรียนสอนเอกชนทางด้านค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษา อันได้แก่ ต้นทุนการดำเนินงาน เช่น ค่าสถานที่ เงินเดือนผู้บริหาร พนักงานประจำ ค่าเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าจ้างครูพิเศษ ค่าซ่อมบำรุงอุปกรณ์ดนตรี ซึ่งในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ยินดีตอบเป็นตัวเงิน ให้ผู้ตอบสามารถตอบเป็นเปอร์เซ็นต์ของรายได้ต่อเดือนของกิจการโดยการประเมินจากเจ้าของกิจการ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนทางด้านปริมาณจำนวนครูสอนดนตรีที่ต้องการ และ ด้านคุณลักษณะ ของครูสอนดนตรีที่ต้องการลักษณะของแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended) และ ในรูปการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความเป็นจริง สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่นๆ ในการผลิตบัณฑิตที่จบการศึกษาเอกดนตรีเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนดนตรี ในลักษณะข้อคำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ประกอบด้วย

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลสภาพของโรงเรียนต้นทุนจากค่าใช้จ่ายทางตรงของโรงเรียนสอนดนตรี รวมถึงข้อมูลความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรี ที่แยกตามคุณลักษณะ และ คุณภาพ ของครูสอนดนตรี

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้ศึกษาจากเอกสารของโรงเรียนที่พิมพ์แจก

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยมีข้อมูลสภาพ ต้นทุน และ ความต้องการครูของโรงเรียนสอนดนตรี

วิธีการเก็บข้อมูล

จัดทำจดหมายขอความอนุเคราะห์ท่านผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ได้แก่ สภาพ ต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้ศึกษาได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนทั้งหมด 120 โรงเรียน และรอการตอบกับ 1 เดือน ได้รับแบบสอบถามกลับจำนวน 25 แห่งจากนั้น ดำเนินงานติดต่อหน่วยงานของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนทั้ง 95 แห่งที่ไม่ได้รับแบบสอบถาม กลับ และเข้าทำการสอบถามได้แบบสอบถามสมบูรณ์เพิ่มอีกจำนวน 66 แห่ง รวมเป็นจำนวน 91 แห่ง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่เก็บรวบรวมแล้ว ผู้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Sciences) การวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ในการบรรยาย ลักษณะ ต้นทุน และ ความต้องการของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

1. นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับการตรวจสอบมาทำรหัสแล้วกรอกตัวเลขลงในกระดาษรหัส

2. นำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จ รูป SPSS for Windows Version 10.00 โดยใช้เครื่องมือทางสถิติเชิงพรรณนา ดังนี้

2.1 นำข้อมูลสภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีวิเคราะห์โดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 นำข้อมูลด้านต้นทุนที่เป็นต้นทุนดำเนินการต่อเดือนของโรงเรียนสอนดนตรี เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์โดยใช้การประมาณการค่าใช้จ่ายของโรงเรียนสอนดนตรีจากผู้ตอบแบบสอบถามโดยเทียบจากสัดส่วนของรายได้

ขั้นตอนในการคำนวณค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของโรงเรียนสอนดนตรีในแต่ละขนาด

- 1) วิธีการคำนวณรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในแต่ละขนาดโรงเรียน = ค่าเฉลี่ย อัตราค่าเล่าเรียน x ค่าเฉลี่ยจำนวนผู้เรียน x 4

หมายเหตุ การคูณด้วย 4 เพื่อให้ข้อมูลที่ได้เปลี่ยนจากต่อสัปดาห์เป็น ต่อเดือนแทน และ เนื่องจากสภาพความเป็นจริง นักเรียนที่เรียนดนตรีจะเรียน สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงเป็นส่วนมากในการศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดให้นักเรียน ได้ เรียนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

- 2) จากข้อมูลในแบบสอบถามเกี่ยวกับเปอร์เซ็นต์ของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน เมื่อเทียบกับรายได้ นำมาหาค่าเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยของค่าใช้จ่ายของโรงเรียนแต่ละ ขนาด

- 3) การคำนวณค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในแต่ละขนาดโรงเรียนคำนวณได้ดังนี้ เปอร์เซ็นต์ค่าเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายของโรงเรียนแต่ละขนาดจากข้อ 2) x รายได้ เฉลี่ยต่อเดือนในแต่ละขนาดของโรงเรียน

2.3 นำข้อมูลด้านความต้องการครูสอนดนตรีที่จบปริญญาตรีทางด้านดนตรีมาทำการวิเคราะห์โดยใช้เครื่องมือทางสถิติเชิงพรรณนา

3. พิจารณาและรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างรวบรวมข้อมูล และทำการลำดับชั้นข้อเสนอแนะที่สำคัญ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการอธิบายลักษณะของข้อมูล(ซูศรี วงศ์รัตนะ. 2541: 38)

1.1 ร้อยละ (Percentage)

โดยใช้สูตร $P = (f/n)100$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ใช้สูตร ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

โดยใช้สูตร $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

1.3 ใช้สูตรค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

โดยใช้สูตร $S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean)

SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล “โรงเรียนสอนดนตรีเอกชน: สภาพทั่วไป ต้นทุน และ ความต้องการครูสอนดนตรีในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows Version 10.00 ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และตอบคำถามของการวิจัย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของโรงเรียนสอนดนตรีจำนวน 91 โรงเรียน มาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

1. สภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ต้นทุนโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนเฉพาะส่วนที่เป็นต้นทุนการดำเนินการ
3. ความต้องการครูสอนดนตรี

ผลการวิเคราะห์

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดของโรงเรียนสอนดนตรี	จำนวนโรงเรียน(โรง)	ร้อยละ
เล็ก (จำนวนนักเรียน 1 - 99 คน)	16	17.6
กลาง (จำนวนนักเรียน 100 - 499 คน)	51	56.0
ใหญ่ (จำนวนนักเรียน 500 -1,000 คน)	24	26.4
รวม	91	100.0
จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อโรงเรียน	367.6 คน	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	349.4	

จากตารางขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างอัตราส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 51 โรง(ร้อยละ 56.0) รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 24 โรง(ร้อยละ 26.4) และโรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 16 โรง (ร้อยละ 17.6) ตามลำดับ จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อโรงเรียน 367.6 คน

ตาราง 2 จำนวน และ ร้อยละ เวลาเปิดทำการสอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
เวลาเปิดทำการสอน								
9:00-20:00 น.	3	18.8	11	21.6	7	29.2	21	23.1
10:00-20:00 น.	13	81.3	40	78.4	17	70.8	70	76.9
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

จากตารางเวลาเปิดทำการสอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนมากเปิดสอนเวลา 10:00 : 20:00 น.ร้อยละ 76.9 โดยจะ

เห็นได้ว่า ทั้งโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่มากกว่าร้อยละ 70 เปิดสอนเวลา 10:00 : 20:00 น.

ตาราง 3 จำนวน และ ร้อยละ วันที่เปิดทำการสอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรี เอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
วันที่เปิดทำการสอน								
จันทร์ - อาทิตย์	5	31.3	33	64.7	19	79.2	57	62.6
พุธ-อาทิตย์	5	31.3	18	35.3	15	20.8	28	30.8
เสาร์-อาทิตย์	6	37.5	0	0.0	0	0.0	6	6.6
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

จากตารางวันที่เปิดทำการสอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนมากเปิดทุกวันตั้งแต่วันจันทร์ – อาทิตย์ร้อยละ 62.6 โดยจะเห็นได้ว่าทั้งโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่มากกว่าร้อยละ 60 เปิดสอนทุกวันตั้งแต่วันจันทร์ – อาทิตย์ ต่างจากโรงเรียนขนาดเล็กมีลักษณะเปิดสอนกระจายในวันต่าง ๆ โดยเปิดสอนในวัน เสาร์-อาทิตย์มากที่สุด สรุปได้ว่าโรงเรียนทุกขนาดจะไม่ปิดในวัน เสาร์ และวันอาทิตย์

ตาราง 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอายุของโรงเรียนตั้งแต่เปิดทำการ
จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
อายุของโรงเรียน								
6 เดือน - 4 ปี	9	56.3	34	66.7	3	12.5	46	50.5
5 ปี - 8 ปี	7	43.8	6	11.8	4	16.7	17	18.7
9 ปี -12 ปี	0	0.0	8	15.7	8	23.3	16	17.6
13 ปี – 17 ปี	0	0.0	3	5.9	9	37.5	12	13.2
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

อายุของโรงเรียนตั้งแต่เปิดทำการเฉลี่ย 6.27 ปี

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .4.78

จากตารางพบว่า อายุการจดทะเบียนเป็นโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนกับทางกระทรวง เป็นระยะเวลา 6 เดือน - 4 ปี (ร้อยละ 50.5) เป็นอัตราส่วนมากที่สุด โดยทั้งโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลางส่วนมากมีระยะเวลาการจดทะเบียนระยะเวลาไม่เกิน 4 ปี ในขณะที่ โรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีระยะเวลาการจดทะเบียนอยู่ในช่วงระหว่าง 13 ปี – 17 ปี โรงเรียนเปิด สอนมาแล้วโดยเฉลี่ย 6 ปี

ตาราง 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวนพนักงานจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
จำนวนพนักงาน								
ไม่มีพนักงาน	4	25	0	0.0	0	0.0	4	4.4
1 –15 คน	12	75	37	72.5	13	54.2	62	68.1
16 – 30 คน	0	0.0	9	17.6	4	16.7	13	14.3
31 – 45 คน	0	0.0	5	9.8	7	29.2	12	13.2
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0
จำนวนพนักงานเฉลี่ย	12.8 คน							
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	13.9							

พนักงานของโรงเรียนสอนดนตรีโดยเฉลี่ย มี 13 คน เริ่มตั้งแต่ไม่มีพนักงานเลย จนถึงมีพนักงาน 45 คน จากตารางจำนวนพนักงานจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนสอนดนตรีส่วนมากมีจำนวนพนักงานอยู่ในช่วงระหว่าง 1 –15 คนจำนวน 62 โรง (ร้อยละ 68.1) โดยโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนพนักงานอยู่ในช่วงระหว่าง 1 –15 คน ร้อยละ 75 ,ร้อยละ 72.5 และ ร้อยละ 54.2 ตามลำดับ ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กร้อยละ 25 ไม่มีพนักงานเลย (โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนพนักงานอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ที่ 6 คนจำนวน 7 โรง โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนพนักงานอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ที่ 1 คนจำนวน 8 โรง และโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนพนักงานอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ที่ 7 คนจำนวน 5 โรง)

ตาราง 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวนอาจารย์ประจำจำแนกตาม
ขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
จำนวนอาจารย์ประจำ	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
ไม่มีอาจารย์ประจำ	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0
1 – 15 คน	16	100.0	51	100.0	19	79.1	86	94.5
16 – 30 คน	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0
31 – 45 คน	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0
45 คนขึ้นไป	0	0.0	0	0.0	5	20.9	6	6.6
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

จำนวนอาจารย์ประจำเฉลี่ย 10.7 คน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.0

จากตารางจำนวนอาจารย์ประจำจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนสอนดนตรีมีอาจารย์ประจำทุกโรงเรียน เฉลี่ยมีอาจารย์ประจำ จำนวน 11 คน ส่วนมากมีจำนวนอาจารย์ประจำอยู่ในช่วงระหว่าง 1 – 15 คน จำนวน 85 โรง (ร้อยละ 93.4) โดยโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนอาจารย์ประจำอยู่ในช่วงระหว่าง 1 – 15 คน ร้อยละ 100 ,ร้อยละ 100 และ ร้อยละ 79.1 ตามลำดับ (จากข้อมูลดิบพบว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนอาจารย์ประจำอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ที่ 3 คนจำนวน 8 โรง(ร้อยละ 50) โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนอาจารย์ประจำอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ที่ 1 คนจำนวน 32 โรง(ร้อยละ 62.7)และโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนอาจารย์ประจำอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ที่ 9 คนจำนวน 5 โรง(ร้อยละ 20.8))

ตาราง 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวนอาจารย์พิเศษจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
จำนวนอาจารย์พิเศษ								
ไม่มีอาจารย์พิเศษ	11	68.8	10	19.6	0	0.0	21	23.1
1 – 15 คน	4	25.0	26	51.0	2	8.3	32	35.2
16 – 30 คน	1	6.3	14	27.5	4	16.7	19	20.9
31 – 45 คน	0	0.0	0	0.0	6	25.0	6	6.6
45 คนขึ้นไป	0	0.0	1	2.0	12	50.0	13	14.3
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0
จำนวนอาจารย์พิเศษเฉลี่ย	21.3 คน							
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	21.8							

จากตารางจำนวนอาจารย์พิเศษจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อัตราส่วนสูงสุดของโรงเรียนสอนดนตรี มีจำนวนอาจารย์พิเศษอยู่ในช่วงระหว่าง 1 – 15 คนจำนวน 32 โรง (ร้อยละ 35.2) โดยโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนอาจารย์พิเศษอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ 45 คนขึ้นไป ร้อยละ 50.0 โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนอาจารย์พิเศษอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ในช่วงระหว่าง 16 – 30 คนร้อยละ 27.5 ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กไม่มีจำนวนอาจารย์พิเศษจำนวนมากถึง 11 โรงคิดเป็นร้อยละ 68.8 ของจำนวนโรงเรียนขนาดเล็กทั้งหมด และจากข้อมูลดิบพบว่าโรงเรียนขนาดเล็กอัตราส่วนมากที่สุดไม่มีอาจารย์พิเศษคิดเป็นจำนวน 11 โรง(ร้อยละ 68.8) โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนอาจารย์พิเศษอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ที่ 11 คนจำนวน 8 โรง(ร้อยละ 15.7)และโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนอาจารย์พิเศษอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ที่ 40 คนจำนวน 6 โรง(ร้อยละ 25)

ตาราง 8 จำนวน และ ร้อยละ ของสถานะภาพความเป็นเจ้าของอาคารสถานที่จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
สถานะเจ้าของสถานที่								
เจ้าของ	4	25.0	6	11.8	0	0.0	10	11.0
เจ้าของโรงเรียนเป็นผู้เช่า	12	75.0	45	88.2	24	100.0	81	89.0
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

จากข้อมูลสถานะภาพความเป็นเจ้าของอาคารสถานที่จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สถานที่ตั้งโรงเรียนส่วนใหญ่เจ้าของโรงเรียนเป็นผู้เช่า(ร้อยละ 89) และเจ้าของโรงเรียนร้อยละ 11 โดยโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนอาจารย์พิเศษเจ้าของโรงเรียนเป็นผู้เช่าทั้งหมดร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็กเจ้าของโรงเรียนเป็นผู้เช่าโดยส่วนใหญ่จำนวน 45 โรง และ 12 โรง (ร้อยละ 88.2, ร้อยละ 75.0)

ตาราง 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
จำนวนพนักงาน								
1 – 15 คน	8	50.0	26	51.0	14	58.3	48	52.7
16 – 30 คน	0	0.0	5	9.8	5	20.8	11	12.1
ไม่มีพนักงาน	8	50.0	20	39.2	5	20.8	33	36.3
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0
จำนวนพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีเฉลี่ย							4.5	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		6.6						

จากตารางจำนวนพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิปริญญาตรีต่ำกว่าปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนสอนดนตรีอัตราส่วนมากที่สุดมีจำนวนพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิปริญญาตรีอยู่ในช่วงระหว่าง 1 –15 คน จำนวน 48 โรง (ร้อยละ 52.7) โดยโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลางจะมีจำนวนโรงเรียนที่มีสัดส่วนพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิปริญญาตรีอยู่ในช่วงระหว่าง 16 - 30 คนและ 31 – 45 คนมีจำนวนมากหรือน้อยตามขนาดโรงเรียน ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิปริญญาตรีต่ำกว่าปริญญาตรีน้อยถึงไม่มีพนักงานเลย

ตาราง 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
จำนวนพนักงาน								
1 –15 คน	12	75.0	44	86.3	13	54.2	69	75.8
16 – 30 คน	0	0.0	1	2.0	11	45.8	12	13.2
ไม่มีพนักงาน	4	25.0	6	11.8	0	0.0	10	11.0
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0
จำนวนพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิปริญญาตรีเฉลี่ย	7.8							
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	8.2							

จากตารางจำนวนพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีจำนวนพนักงานที่มีวุฒิปริญญาตรีอยู่ในช่วงระหว่าง 1 –15 คนจำนวน 69 โรง (ร้อยละ 75.8) โดยโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็กจะมีจำนวนโรงเรียนที่มีสัดส่วนพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิปริญญาตรีอยู่ในช่วงระหว่าง 1 –15 คน (ร้อยละ 86.5, 75.0) ในขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิปริญญาตรีระหว่าง 1 –15 คนร้อยละ 54.2

ตาราง 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานพนักงานทั่วไปสูงกว่าวุฒิระดับ
ปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)		
จำนวนพนักงาน								
1 –15 คน	1	6.3	10	18.6	0	0.0	11	12.1
ไม่มีพนักงาน	15	93.8	41	80.4	24	100.0	80	87.9
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

จำนวนพนักงานทั่วไปสูงกว่าวุฒิระดับปริญญาตรีเฉลี่ย 0.6 คน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.5

จากตารางจำนวนพนักงานทั่วไปที่มีวุฒิระดับปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีจำนวนพนักงานที่มีวุฒิสูงกว่าระดับปริญญาตรีจำนวน 80 โรง (ร้อยละ 87.9) โดยกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดใหญ่ทั้งหมด โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็กจะมีจำนวนโรงเรียนที่มีสัดส่วนพนักงานทั่วไปสูงกว่าวุฒิระดับปริญญาตรีอยู่ในช่วงระหว่าง 1 –15 คน (ร้อยละ 6.5, 18.6)

ตาราง 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอาจารย์สอนประจำและอาจารย์พิเศษที่มีวุฒิระดับต่ำกว่าปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)		
จำนวนอาจารย์ (คน)								
มี 1 –15 คน	5	31.3	18	35.3	5	20.8	29	31.9
มี 16 – 30 คน	0	0.0	1	2.0	4	16.7	5	5.5
มี 31 – 45 คน	0	0.0	6	11.8	0	0.0	6	6.6
ไม่มีอาจารย์	11	68.8	26	51.0	15	62.5	52	57.1
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

จำนวนอาจารย์สอนประจำและอาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีเฉลี่ย 4.5 คน
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.5

จากตารางจำนวนอาจารย์สอนประจำและอาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ไม่มีจำนวนอาจารย์วุฒิปริญญาตรีจำนวน 52 โรงเรียน (ร้อยละ 57.1) เป็นอัตราส่วนมากที่สุด โดยมากกว่าครึ่งของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาดโรงเรียนไม่รับอาจารย์วุฒิปริญญาตรีต่ำกว่าปริญญาตรี

ตาราง 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอาจารย์สอนประจำและอาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
จำนวนอาจารย์	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
1 –15 คน	13	81.3	45	88.2	1	4.2	59	64.8
16 – 30 คน	3	18.8	6	11.8	14	58.3	23	25.3
45 คนขึ้นไป	0	0.0	0	0.0	9	37.5	9	9.9
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

จำนวนอาจารย์สอนประจำและอาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีเฉลี่ย 17.4 คน
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.9

จากตารางจำนวนอาจารย์สอนประจำและอาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนอาจารย์สอนประจำและอาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีอยู่ระหว่าง 1 –15 คน จำนวน 59 โรงเรียน (ร้อยละ 64.8)

ตาราง 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอาจารย์สอนประจำและอาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีสูงกว่าปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
จำนวนอาจารย์								
1 –15 คน	5	31.3	40	78.4	10	41.7	55	60.4
16 – 30 คน	0	0.0	0	0.0	10	41.7	10	11
ไม่มีอาจารย์	11	68.8	11	21.6	4	16.7	26	28.6
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

จำนวนอาจารย์สอนประจำและอาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีสูงกว่าปริญญาตรีเฉลี่ย 5.4 คน
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.7

จากตารางจำนวนอาจารย์สอนประจำและอาจารย์พิเศษที่มีวุฒิปริญญาตรีสูงกว่าปริญญาตรีจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนทั้งหมดมีจำนวนอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรีสูงกว่าระดับปริญญาตรีอยู่ระหว่าง 1 –15 คน จำนวน 55 โรง (ร้อยละ 60.4) โดยส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดกลาง

ตาราง 15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานวุฒิปริญญาตรีสาขาอื่นจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
จำนวนอาจารย์								
1 -15 คน	0	0.0	5	98.8	0	0.0	5	5.5
ไม่มีอาจารย์	16	100.0	46	90.2	24	100.0	86	94.5
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

จำนวนอาจารย์ที่ไม่ได้ศึกษาทางด้านดนตรีที่มีวุฒิปริญญาตรีสาขาอื่นเฉลี่ย 0.1 คน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.7

จากตารางพบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีอาจารย์วุฒิปริญญาตรี มีโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 5 โรงเท่านั้นที่มีอาจารย์ที่ไม่ได้ศึกษาทางด้านดนตรีที่มีวุฒิปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 5.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตาราง 16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานวุฒิปริญญาตรีสาขาอื่นจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
จำนวนอาจารย์								
1 –15 คน	1	6.3	11	21.6	13	54.2	25	27.5
16 –30 คน	0	0.0	0	0.0	6	25.0	6	6.6
ไม่มีอาจารย์	15	93.8	40	78.4	5	20.8	30	65.9
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

อาจารย์ที่ไม่ได้ศึกษาทางด้านดนตรีที่มีวุฒิปริญญาตรีเฉลี่ย 4.3 คน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.9

จากตารางพบว่า มีอาจารย์วุฒิปริญญาตรีสาขาอื่นจำนวน 31 โรง (ร้อยละ 34.1) โดยส่วนใหญ่เป็นอาจารย์อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ซึ่งมีโรงเรียนขนาดเล็กเพียง โรงเดียวเท่านั้นที่มีอาจารย์วุฒิปริญญาตรีสาขาอื่น

ตาราง 17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณวุฒิระดับสูงกว่าปริญญาตรีสาขาอื่นจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
จำนวนอาจารย์	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
1 –15 คน	1	6.3	15	29.4	6	25.0	22	24.2
ไม่มีอาจารย์	15	93.8	36	70.6	18	75.0	69	75.8
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

อาจารย์ที่ไม่ได้ศึกษาทางด้านดนตรีที่มีคุณวุฒิระดับสูงกว่าปริญญาตรีเฉลี่ย 1 คน
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.5

จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอัตราส่วนมากไม่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับปริญญาตรีจำนวน 69 โรง(ร้อยละ 75.8) โดยมีอาจารย์ผู้คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีสาขาอื่นจำนวน 22 โรง (ร้อยละ 24.2) โดยส่วนใหญ่เป็นอาจารย์อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง

ตาราง 18 จำนวน และ ร้อยละรูปแบบกิจการจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
รูปแบบกิจการ	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
กิจการเจ้าของคนเดียว	5	31.3	29	56.9	13	54.2	47	51.6
ห้างหุ้นส่วน	4	25.0	4	7.8	1	4.2	9	9.9
บริษัทจำกัด	7	43.8	18	35.3	6	25.0	31	34.1
ไม่ระบุ	0	0.0	0	0.0	4	16.7	4	4.4
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

จากข้อมูลรูปแบบกิจการจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบกิจการของโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นกิจการเจ้าของคนเดียว(ร้อยละ 51.6) รองลงมาจะอยู่ในรูปแบบของบริษัทจำกัดร้อยละ 34.1 แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 13 โรง (ร้อยละ 54.2) และโรงเรียนขนาดกลาง 25 โรง (ร้อยละ 56.9) ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ดำเนินกิจการอยู่ในรูปบริษัท 7 โรง (ร้อยละ 43.8)

ตาราง 19 จำนวน และ ร้อยละสถานะเจ้าของหลักสูตรจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
เจ้าของหลักสูตร								
หลักสูตรของโรงเรียน	7	43.8	35	68.6	15	62.5	57	62.6
หลักสูตรต่างประเทศ	0	0.0	10	19.6	5	20.8	15	16.5
หลักสูตรอื่นๆ	9	56.3	6	11.8	4	16.7	19	20.9
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0

จากข้อมูลสถานะเจ้าของหลักสูตรจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโรงเรียนส่วนมากใช้หลักสูตรของโรงเรียนเองคิดเป็นร้อยละ 62.6 โดยโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่โดยมากใช้หลักสูตรของโรงเรียนเองคิดเป็นร้อยละ 68.6 และร้อยละ 62.5 ตามลำดับ ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กจะใช้หลักสูตรอื่นๆในอัตราส่วนที่มากที่สุด (ร้อยละ 56.3) ซึ่งผู้ตอบหลักสูตรอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่หมายถึง หลักสูตรที่ใช้ตามความเหมาะสมของผู้เรียนและผู้สอน

ตาราง 20 จำนวน และ ร้อยละของจำนวนวิชาที่เปิดสอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอน
ดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

รูปแบบกิจการ	ขนาดโรงเรียน		โรงเรียน		โรงเรียน		โรงเรียน		ผลรวม	
			ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(โรง)	(%)	(โรง)	(%)	(โรง)	(%)	(โรง)	(%)	(โรง)	(%)
2 – 3 วิชา	7	43.8	5	9.8	0	0.0	12	13.2		
4 – 5 วิชา	1	6.3	17	33.3	10	41.7	28	30.8		
6 – 7 วิชา	8	50.0	22	43.2	5	20.8	31	28.5		
8 – 9 วิชา	0	0.0	7	13.7	9	37.5	16	17.6		
รวม	16	100.0	51	100.0	24	100.0	91	100.0		

จากข้อมูลจำนวนวิชาที่เปิดสอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนอัตราส่วนมากจะเปิดสอนจำนวน 4 – 5 วิชา และ 6 - 7 คิดเป็นสัดส่วนมากที่สุดร้อยละ 30.8 และร้อยละ 28.5 ตามลำดับ นอกจากนั้นจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการตอบแบบสอบถามจะมีการเปิดสอนวิชาดนตรีตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไปและไม่เกิน 9 วิชาอัตราส่วนมากจะเปิดสอน 6 – 7 วิชาคิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยในโรงเรียนขนาดใหญ่จะเริ่มเปิดสอนวิชาดนตรีตั้งแต่ 4 - 9 วิชาซึ่งอัตราส่วนมากจะเปิดสอนที่ 4 – 5 วิชาคิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา 8 – 9 วิชาคิดเป็นร้อยละ 37.5 ในขณะที่โรงเรียนขนาดกลางอัตราส่วนมากที่เปิดสอนจะอยู่ในช่วงระหว่าง 6 – 7 วิชาและ 4 – 5 วิชา(ร้อยละ 43.2 และ 33.3 ตามลำดับ)

ตาราง 21 จำนวน และ ร้อยละจำนวนวิชาดนตรีที่เปิดสอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
วิชาที่เปิดสอน								
เปียโนและคีย์บอร์ด	11	68.	48	94.1	24	100	83	91.2
เครื่องสายสากล	10	62.5	36	70.6	13	54.2	59	64.8
เครื่องลม	5	31.3	37	72.5	14	58.3	56	61.5
เครื่องเคาะจังหวะ	7	43.8	9	17.6	14	58.3	30	33.0
ขับร้องสากล	9	56.3	35	68.6	18	75.0	62	68.1
กีตาร์	9	56.3	49	96.1	24	100.0	82	90.1
ดนตรีไทย	6	37.5	32	62.7	23	95.8	61	67.0
ขับร้องไทย	4	25.0	27	52.9	15	62.5	46	50.5
ทฤษฎีดนตรี	10	62.5	6	11.8	15	62.5	31	34.1
อื่นๆ	5	31.3	16	31.4	9	37.5	30	33.0

จากข้อมูลวิชาดนตรีที่เปิดสอนของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ทำการเปิดสอนวิชาเปียโนและคีย์บอร์ด และกีตาร์ (ร้อยละ 91.2 และ 90.1) โรงเรียนขนาดใหญ่มีการเปิดสอนวิชา เปียโนและคีย์บอร์ด กีตาร์ ทุกโรงเรียน และยังเปิดสอนดนตรีไทยถึง ร้อยละ 95.8 โรงเรียนขนาดกลาง เปิดสอนวิชา กีตาร์ เปียโนและคีย์บอร์ด เครื่องลม เป็นอัตราส่วนมากที่สุดถึง ร้อยละ 96.1, ร้อยละ 94.1, ร้อยละ 72.5 ตามลำดับ ในโรงเรียนขนาดเล็กเปิดสอนวิชา เปียโนและคีย์บอร์ด เครื่องสายสากล และ ทฤษฎีดนตรี เป็นอัตราส่วนมาก (ร้อยละ 68.0, ร้อยละ 62.5, ร้อยละ 62.5)

ตาราง 22 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อัตราค่าเล่าเรียนระดับขั้นต้น
จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

อัตราค่าเรียน ต่อชั่วโมง	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ค่าเรียน คุณจำนวน โรงเรียน	จำนวน (โรง)	ค่าเรียน คุณจำนวน โรงเรียน	จำนวน (โรง)	ค่าเรียน คุณจำนวน โรงเรียน	จำนวน (โรง)	ค่าเรียน คุณ จำนวน โรงเรียน
	จำนวน	ค่าเรียน	จำนวน	ค่าเรียน	จำนวน	ค่าเรียน	จำนวน	ค่าเรียน
100 บาท			11	1100	10	1000	21	2100
150 บาท	4	600	6	900	1	150	11	1650
200 บาท			9	1800			9	1800
250 บาท	4	1000					4	1000
300 บาท	1	300	5	1500			6	1800
375 บาท			1	375	4	1500	5	1875
475 บาท					4	1900	4	1900
500 บาท	4	2000	6	3000	5	2500	15	7500
650 บาท	3	1950	1	650			4	2600
800 บาท			4	3200			4	3200
900 บาท			8	7200			8	7200
ผลรวม	16	5850	51	19725	24	7050	91	32625
ค่าเฉลี่ยอัตราค่า เรียนระดับขั้นต้น		365.6		386.8		293.8		358.5
(บาทต่อชั่วโมง)								

อัตราค่าเรียนขั้นต้นของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมง เฉลี่ย 358.5 บาทต่อชั่วโมง

อัตราค่าเรียนขั้นต้นของโรงเรียนขนาดเล็กต่อชั่วโมง เฉลี่ย 365.6 บาทต่อชั่วโมง

อัตราค่าเรียนขั้นต้นของโรงเรียนขนาดกลางต่อชั่วโมง เฉลี่ย 386.8 บาทต่อชั่วโมง

อัตราค่าเรียนขั้นต้นของโรงเรียนขนาดใหญ่ต่อชั่วโมง เฉลี่ย 293.8 บาทต่อชั่วโมง

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 258.1

จากข้อมูลอัตราค่าเล่าเรียนระดับขั้นต้นจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีอัตราค่าเล่าเรียนอยู่ระหว่าง 100 - 300 บาท จำนวน 51 โรง (ร้อยละ 56.0) ซึ่งโดยมากจะเป็นโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดใหญ่อัตราค่าเล่าเรียนขั้นต้นราคาจะอยู่ระหว่าง 100 - 500 บาทเท่านั้น อัตราค่า

เรียนชั้นต้นของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมง เฉลี่ย 358.5 บาทต่อชั่วโมง โดยโรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเรียนเฉลี่ยต่อชั่วโมง ต่ำที่สุด

ตาราง 23 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอัตราค่าเล่าเรียนระดับชั้นกลาง จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

อัตราค่าเรียนต่อชั่วโมง	ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
		จำนวน (โรง)	ค่าเรียน คุณจำนวน โรงเรียน	จำนวน (โรง)	ค่าเรียน คุณจำนวน โรงเรียน	จำนวน (โรง)	ค่าเรียน คุณจำนวน โรงเรียน	จำนวน (โรง)	ค่าเรียน คุณจำนวน โรงเรียน
150 บาท	4	600	11	1650	10	1500	25	3750	
200 บาท			6	1200	1	200	7	1400	
250 บาท			5	1250			5	1250	
300 บาท	4	1200	4	1200			8	2400	
320 บาท	1	320	5	1600			6	1920	
450 บาท			1	450	4	1800	5	2250	
500 บาท					5	2500	5	2500	
550 บาท					4	2200	4	2200	
600 บาท			10	6000			10	6000	
650 บาท	7	4550	1	650			8	5200	
1000 บาท			8	8000			8	8000	
ผลรวม	16	6670	51	22000	24	8200	91	36870	
ค่าเฉลี่ยอัตราค่าเรียน									
ระดับชั้นกลาง		416.9		431.4		341.7		405.2	
(บาทต่อชั่วโมง)									

อัตราค่าเรียนกลางของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมง เฉลี่ย 405.2 บาทต่อชั่วโมง

อัตราค่าเรียนชั้นกลางของโรงเรียนขนาดเล็กต่อชั่วโมง เฉลี่ย 416.9 บาทต่อชั่วโมง

อัตราค่าเรียนชั้นกลางของโรงเรียนขนาดกลางต่อชั่วโมง เฉลี่ย 431.4 บาทต่อชั่วโมง

อัตราค่าเรียนชั้นกลางของโรงเรียนขนาดใหญ่ต่อชั่วโมง เฉลี่ย 341.7 บาทต่อชั่วโมง

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 258.3

จากข้อมูลอัตราค่าเล่าเรียนระดับกลางจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีอัตราค่าเล่าเรียนอยู่ระหว่าง 150 - 300 บาท จำนวน 45 โรงเรียน (ร้อยละ 49.4) โรงเรียนขนาดใหญ่อัตราค่าเล่าเรียนขั้นต่ำราคาจะอยู่ระหว่าง 150 - 550 บาทเท่านั้น นอกจากนั้นโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กจะมีสัดส่วนค่าเล่าเรียนระดับต้นที่อยู่ระหว่าง 601 - 1,000 บาท ในขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่ไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าเล่าเรียนอยู่ในระดับนี้เลย อัตราค่าเรียนกลางของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมงเฉลี่ย 405.2 บาทต่อชั่วโมง

ตาราง 24 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อัตราค่าเล่าเรียนระดับชั้นสูง จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน	ค่าเรียน	จำนวน	ค่าเรียน	จำนวน	ค่าเรียน	จำนวน	ค่าเรียน
	(โรงเรียน)	จำนวนโรงเรียน	(โรงเรียน)	จำนวนโรงเรียน	(โรงเรียน)	จำนวนโรงเรียน	(โรงเรียน)	จำนวนโรงเรียน
อัตราค่าเรียนต่อชั่วโมง								
150 บาท	4	600					4	600
180 บาท					6	1080	6	1080
200 บาท			11	2200	4	800	15	3000
250 บาท			6	1500	1	250	7	1750
300 บาท			5	1500			5	1500
400 บาท	1	400	9	3600			10	4000
500 บาท	4	2000	1	500	9	4500	14	7000
650 บาท	3	1950	1	650	4	2600	8	5200
700 บาท			4	2800			4	2800
800 บาท	4	3200	6	4800			10	8000
1100 บาท			8	8800			8	8800
ผลรวม	16	8150	51	26350	24	9230	91	43730
ค่าเฉลี่ยอัตราค่าเรียนระดับชั้นสูง (บาทต่อชั่วโมง)		509.4		516.7		384.6		480.5

อัตราค่าเรียนชั้นสูงของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมง เฉลี่ย	480.5	บาทต่อชั่วโมง
อัตราค่าเรียนชั้นสูงของโรงเรียนขนาดเล็กต่อชั่วโมง เฉลี่ย	509.4	บาทต่อชั่วโมง
อัตราค่าเรียนชั้นสูงของโรงเรียนขนาดกลางต่อชั่วโมง เฉลี่ย	516.7	บาทต่อชั่วโมง
อัตราค่าเรียนชั้นสูงของโรงเรียนขนาดใหญ่ต่อชั่วโมง เฉลี่ย	384.6	บาทต่อชั่วโมง
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	284.4	

จากข้อมูลอัตราค่าเล่าเรียนระดับสูงจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อัตราค่าเรียนชั้นสูงของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมง เฉลี่ย 480.5 บาทต่อชั่วโมง นอกจากนั้นจะเห็นว่าอัตราค่าเล่าเรียนอยู่ระหว่าง 601 – 1,100 บาทมีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 33.0 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด อัตราค่าเรียนชั้นสูงของโรงเรียนขนาดใหญ่ต่อชั่วโมงต่ำที่สุด เฉลี่ย 384.6 บาทต่อชั่วโมง และ มีจำนวนโรงเรียน สูงถึง 30 โรงเรียน (33%) ที่มีอัตราค่าเรียนเดียวกันที่ 200 บาทต่อชั่วโมง

ตาราง 25 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่
อาจารย์สอนดนตรีในระดับชั้นต้นจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน	ค่าจ้างคุณ	จำนวน	ค่าจ้างคุณ	จำนวน	ค่าจ้างคุณ	จำนวน	ค่าจ้างคุณ
	(โรง)	จำนวน	(โรง)	จำนวน	(โรง)	จำนวน	(โรง)	จำนวน
	อัตราค่าจ้างต่อ ชั่วโมง	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน
50 บาท	1	50					1	50
100 บาท	14	1400	27	2700	6	600	47	4700
120 บาท	1	120					1	120
150 บาท			7	1050	9	1350	16	2400
180 บาท			7	1260			7	1260
200 บาท					5	1000	5	1000
220 บาท					4	880	4	880
300 บาท			6	1800			6	1800
400 บาท			4	1600			4	1600
ผลรวม	16	1570	51	8410	24	3830	91	13810
ค่าเฉลี่ยอัตรา								
ค่าจ้างระดับ		98.1		164.9		151.6		151.8
ขั้นต้น								
(บาทต่อชั่วโมง)								
อัตราค่าจ้างระดับขั้นต้นของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมง เฉลี่ย					151.8 บาทต่อชั่วโมง			
อัตราค่าจ้างระดับขั้นต้นของโรงเรียนขนาดเล็กต่อชั่วโมง เฉลี่ย					98.1 บาทต่อชั่วโมง			
อัตราค่าจ้างระดับขั้นต้นของโรงเรียนขนาดกลางต่อชั่วโมง เฉลี่ย					164.9 บาทต่อชั่วโมง			
อัตราค่าจ้างระดับขั้นต้นของโรงเรียนขนาดใหญ่ต่อชั่วโมง เฉลี่ย					151.6 บาทต่อชั่วโมง			
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		78.3						

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีในระดับชั้นต้นอยู่
ระหว่าง 50 - 100 บาท จำนวน 48 โรง (ร้อยละ 71.4) เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 15 โรง (ร้อยละ
93.7) โรงเรียนขนาดกลาง 27 โรง (ร้อยละ 52.9) และโรงเรียนขนาดใหญ่ 6 โรง (ร้อยละ

25.0) ซึ่งโรงเรียนขนาดใหญ่อัตราส่วนมากที่สุดอัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีระดับต้นอยู่ระหว่าง 101 - 200 บาท จำนวน 14 โรง (ร้อยละ 58.3) อัตราค่าจ้างระดับขั้นต้นของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมงเฉลี่ย 151.8 บาทต่อชั่วโมง

ตาราง 26 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีระดับชั้นกลางจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน ค่าจ้างคุณ		จำนวน ค่าจ้างคุณ		จำนวน ค่าจ้างคุณ		จำนวน (โรง)	ค่าจ้างคุณ
	จำนวน (โรง)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน (โรง)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน (โรง)	จำนวน โรงเรียน		
อัตราค่าจ้างต่อ ชั่วโมง								
75 บาท	1	75					1	75
100 บาท	6	600			2	200	8	800
120 บาท			5	600			5	600
125 บาท	4	500			2	250	6	750
140 บาท	1	140					1	140
150 บาท			15	2250	1	150	16	2400
200 บาท	4	800	21	4200	10	2000	35	7000
250 บาท					4	1000	4	1000
300 บาท					5	1500	5	1500
400 บาท			6	2400			6	2400
500 บาท			4	2000			4	2000
ผลรวม	16	2115	51	11450	24	5100	91	18665
ค่าเฉลี่ยอัตรา								
ค่าจ้างระดับชั้น		132.2		224.5		212.5		205.1
กลาง								
(บาทต่อชั่วโมง)								

อัตราค่าจ้างระดับชั้นกลางของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมงเฉลี่ย 205.1 บาทต่อชั่วโมง
อัตราค่าจ้างระดับชั้นกลางของโรงเรียนขนาดเล็กต่อชั่วโมง เฉลี่ย 132.2 บาทต่อชั่วโมง
อัตราค่าจ้างระดับชั้นกลางของโรงเรียนขนาดกลางต่อชั่วโมง เฉลี่ย 224.5 บาทต่อชั่วโมง

อัตราค่าจ้างระดับชั้นกลางของโรงเรียนขนาดใหญ่ต่อชั่วโมง เฉลี่ย 212.5 บาทต่อชั่วโมง
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 97.9

จากข้อมูลอัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีในระดับชั้นกลางจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครข้างต้น พบว่า อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีระดับกลางอยู่ระหว่าง 101 - 200 บาทจำนวน 63 โรง (ร้อยละ 69.2) เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 13 โรง (ร้อยละ 52.2) โรงเรียนขนาดกลาง 41 โรง (ร้อยละ 80.4) และโรงเรียนขนาดเล็ก 9 โรง (ร้อยละ 56.3) อัตราค่าจ้างระดับชั้นกลางของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมงเฉลี่ย 205.1 บาทต่อชั่วโมง

ตาราง 27 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีในระดับชั้นสูงจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

อัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ค่าจ้างคุณครู (โรง)	จำนวน (โรง)	ค่าจ้างคุณครู (โรง)	จำนวน (โรง)	ค่าจ้างคุณครู (โรง)	จำนวน (โรง)	ค่าจ้างคุณครู (โรง)
	จำนวนโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน
100 บาท	7	700			1	100	8	800
140 บาท			5	700			5	700
150 บาท	4	600			4	600	8	1200
160 บาท	1	160					1	160
200 บาท	1	200	15	3000			16	3200
250 บาท			14	3500	1	250	15	3750
300 บาท	3	900	7	2100	13	3900	23	6900
400 บาท					5	2000	5	2000
500 บาท			6	3000			6	3000
600 บาท			4	2400			4	2400
ผลรวม	16	2560	51	14700	24	6850	91	24110
ค่าเฉลี่ยอัตรา								
ค่าจ้างระดับชั้นสูง (บาทต่อชั่วโมง)		160		288.2		285.4		265

อัตราค่าจ้างระดับขั้นสูงของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมงเฉลี่ย	265	บาทต่อชั่วโมง
อัตราค่าจ้างระดับขั้นสูงของโรงเรียนขนาดเล็กต่อชั่วโมง เฉลี่ย	160	บาทต่อชั่วโมง
อัตราค่าจ้างระดับขั้นสูงของโรงเรียนขนาดกลางต่อชั่วโมง เฉลี่ย	288.2	บาทต่อชั่วโมง
อัตราค่าจ้างระดับขั้นสูงของโรงเรียนขนาดใหญ่ต่อชั่วโมง เฉลี่ย	285.4	บาทต่อชั่วโมง
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	124	

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีในระดับขั้นสูงอยู่ระหว่าง 100 - 300 บาท จำนวน 76 โรงเรียน (ร้อยละ 83.6) โดยโรงเรียนขนาดใหญ่มีอัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีอัตราส่วนมากอยู่ระหว่าง 201 - 300 บาท จำนวน 14 โรงเรียน (ร้อยละ 58.3) และโรงเรียนขนาดกลางอยู่ระหว่าง 100 - 200 บาท จำนวน 21 โรงเรียน (ร้อยละ 41.2) และโรงเรียนขนาดเล็กอยู่ระหว่าง 100 - 200 บาท 13 โรงเรียน (ร้อยละ 81.2) อัตราค่าจ้างระดับขั้นสูงของโรงเรียนทุกขนาดต่อชั่วโมงเฉลี่ย 265 บาทต่อชั่วโมง

ตาราง 28 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวนชั่วโมงการสอนของอาจารย์ต่อสัปดาห์จำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
	จำนวน (โรง)	ช.ม.สอน คุณจำนวน โรงเรียน	จำนวน (โรง)	ช.ม.สอน คุณจำนวน โรงเรียน	จำนวน (โรง)	ช.ม.สอน คุณจำนวน โรงเรียน	จำนวน (โรง)	ช.ม.สอน คุณจำนวน โรงเรียน
ช.ม.การสอนต่อสัปดาห์								
8 ชั่วโมง	13	104	17	136	23	184	53	424
10 ชั่วโมง	3	30	19	190	0		22	220
16 ชั่วโมง	0		15	240	1	16	16	256
รวม	16	134	51	566	24	200	91	900
ผลรวมเฉลี่ย		8.4		11.1		8.4		9.9

ช.ม.การสอนต่อสัปดาห์เฉลี่ย 9.9 ชั่วโมง

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3

จากข้อมูลชั่วโมงสอนของอาจารย์สอนดนตรีต่อสัปดาห์จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ชั่วโมงการสอนเฉลี่ยของโรงเรียนทุกขนาดอยู่ที่ 9.9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งอาจารย์สอนดนตรีส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอน 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ร้อยละ 58.2 โดยโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่ อาจารย์ส่วนใหญ่จะมีชั่วโมงการสอน 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนในโรงเรียนขนาดกลางอาจารย์ส่วนใหญ่จะมีชั่วโมงการสอน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และโรงเรียนขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยชั่วโมงสอนของอาจารย์มากที่สุดคือร้อยละ 39.8

ส่วนที่ 2 ต้นทุนโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนเฉพาะส่วนที่เป็นต้นทุนการดำเนินการ

ตาราง 29 จำนวน ร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย ของค่าเฉลี่ยอัตราค่าเรียนต่อชั่วโมงจำแนกตามขนาดของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 22 – 24 สามารถจำแนกอัตราค่าเรียนได้ดังนี้

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ยอัตราค่าเรียน(บาทต่อชั่วโมง)			ค่าเฉลี่ยอัตราค่าเรียนรวม	
	ระดับต้น	ระดับกลาง	ระดับสูง	ค่าเฉลี่ยผลรวม	ร้อยละ
ขนาดเล็ก	365.6	416.9	509.4	430.6	35.4
ขนาดกลาง	386.8	431.4	516.7	445.0	36.6
ขนาดใหญ่	293.8	341.7	384.6	340.0	28.0
ผลรวมเฉลี่ย	358.5	405.2	480.6	1215.6	100

จากค่าเฉลี่ยอัตราค่าเรียนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดกลางมีอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยมากที่สุดประมาณ 445 บาทต่อชั่วโมง รองลงมาคือโรงเรียนขนาดเล็ก อัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ย 430.6 บาทต่อชั่วโมง และโรงเรียนขนาดใหญ่อัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยถูกที่สุด 340 บาทต่อชั่วโมง ระดับต้นมีค่าเรียนเฉลี่ยที่ 358.5 บาทต่อชั่วโมง ระดับกลางมีค่าเรียนเฉลี่ยที่ 405.2 บาทต่อชั่วโมง ระดับสูงมีค่าเรียนเฉลี่ยที่ 480.6 บาทต่อชั่วโมง

ตาราง 30 จำนวน ร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย ของค่าเฉลี่ยอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง จำแนกตามขนาด
ของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 25 - 27 สามารถจำแนกอัตราค่าเรียนได้ดังนี้

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ยอัตราค่าจ้างบาทต่อชั่วโมง			ค่าเฉลี่ยอัตราค่าจ้างรวม	
	ระดับต้น	ระดับกลาง	ระดับสูง	ค่าเฉลี่ยผลรวม	ร้อยละ
ขนาดเล็ก	98.1	132.2	160	130.1	22.3
ขนาดกลาง	164.9	224.5	288.2	225.9	39.4
ขนาดใหญ่	151.6	212.5	285.4	216.5	38.3
ผลรวมเฉลี่ย	151.8	205.1	265	572.8	100

จากค่าเฉลี่ยอัตราค่าเรียนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าโรงเรียนขนาดกลางมี
อัตราค่าจ้างเฉลี่ยมากที่สุดประมาณ 225.9 บาทต่อชั่วโมง รองลงมาคือโรงเรียนขนาดใหญ่
อัตราค่าเล่าเรียน 219.2 บาทต่อชั่วโมง และโรงเรียนขนาดเล็กอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ย 127.7
บาทต่อชั่วโมง ระดับต้นมีค่าจ้างเฉลี่ยที่ 151.8 บาทต่อชั่วโมง ระดับกลางมีค่าจ้างเฉลี่ยที่ 205.1
บาทต่อชั่วโมง ระดับสูงมีค่าจ้างเฉลี่ยที่ 265 บาทต่อชั่วโมง

ตาราง 31 จำนวน ร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย ของค่าเฉลี่ยจำนวนนักเรียนจำแนกตามขนาดของ
โรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน ขนาดเล็ก		โรงเรียน ขนาดกลาง		โรงเรียน ขนาดใหญ่		ผลรวม
จำนวนนักเรียน	จำนวน (โรง)	โรงเรียนคุณ จำนวน น.ร.	จำนวน (โรง)	โรงเรียนคุณ จำนวน น.ร.	จำนวน (โรง)	โรงเรียนคุณ จำนวน น.ร.	จำนวน (โรง) โรงเรียนคุณ จำนวน นักเรียน
2 คน	1	2					1
20 คน	4	40					4
25 คน	1	25					1
30 คน	1	30					1
40 คน	1	40					1
50 คน	1	50					1
60 คน	7	420					7
100 คน			3				3
150 คน			10				10
160 คน			5				5
180 คน			8				8
200 คน			10				10
220 คน			5				4
250 คน			3				3
280 คน			1				1
400 คน			6				6
500 คน					1		1
750 คน					4		5
800 คน					3		3
900 คน					1		1
1,000 คน					15		15
ผลรวม	16		51		24		91
จำนวนน.ร.ทั้งหมด	647 (คน)		10570 (คน)		21800 (คน)		
จำนวนน.ร.เฉลี่ย	41 คน		207 คน		909 คน		

จากตาราง พบว่า โรงเรียนสอนดนตรีอัตราส่วนมากที่สุดมีนักเรียนจำนวน 1000 คน 15โรง (ร้อยละ 16.5) โดยโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ที่ 60 คน จำนวน 7 โรง(ร้อยละ 43.8) โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนนักเรียนอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ที่ 150 คนและ 200 คนจำนวน 20 โรง(ร้อยละ 20และ ร้อยละ 20) และโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนอัตราส่วนมากที่สุดอยู่ที่ 1,000 คนจำนวน 15 โรง(ร้อยละ 60) ซึ่งเมื่อคิดจำนวนนักเรียนเฉลี่ยในแต่ละขนาดโรงเรียนจะเห็นว่าในโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนเฉลี่ย 41คน โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนนักเรียน 207 คน โรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนเฉลี่ย 909คน

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ยชั่วโมงสอนของอาจารย์สอนดนตรีต่อสัปดาห์จำแนกตามขนาดของโรงเรียน สอนดนตรีเอกคนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร (จากตารางที่ 28)

ค่าเฉลี่ยชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์	
ขนาดโรงเรียน	(ชั่วโมง)
โรงเรียนขนาดเล็ก	8.4
โรงเรียนขนาดกลาง	11.1
โรงเรียนขนาดใหญ่	8.4

จากตาราง พบว่า โรงเรียนขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มากที่สุดคือ 11.1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยที่โรงเรียนขนาดเล็ก และ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยของชั่วโมงสอนสอนต่อสัปดาห์เท่ากัน

ตาราง 33 แสดงที่มาเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยของค่าใช้จ่ายของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนเมื่อคิดจากเปอร์เซ็นต์ของรายได้

ค่าใช้จ่าย	ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดใหญ่		ผลรวม	
		จำนวน (โรง)	ค่าใช้จ่าย คุณโรงเรียน	จำนวน (โรง)	ค่าใช้จ่าย คุณโรงเรียน	จำนวน (โรง)	ค่าใช้จ่าย คุณโรงเรียน	จำนวน (โรง)	ร้อยละ (%)
20 %	จากรายได้	4	80	0		0		4	4.4
25 %	จากรายได้	1	25	12	300	5	125	18	19.8
30 %	จากรายได้	3	90	21	630	4	120	28	30.8
35 %	จากรายได้	8	280	8	280	10	350	26	28.6
40 %	จากรายได้	0		4	160	5	200	9	9.9
55 %	จากรายได้	0		6	330	0		6	6.6
ผลรวม		16	475	51	1700	24	795	91	100.0
ค่าเฉลี่ย%จากรายได้			29.7		33.3		33.1		

จากข้อมูลต้นทุนโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนเฉพาะส่วนที่เป็นตัวเงินพบว่า ค่าใช้จ่ายของโรงเรียนสอนดนตรีส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง 30-35% ของรายได้ (ร้อยละ 59.4), 25 % ของรายได้ (ร้อยละ 19.8), 25 % ของรายได้ (ร้อยละ 19.8), 40 % ของรายได้ (ร้อยละ 9.9), 55% ของรายได้ (ร้อยละ 6.6), 20 % ของรายได้ (ร้อยละ 4.4) ตามลำดับ

ตาราง 34 เปอร์เซนต์เฉลี่ยต้นทุนโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

ขนาดโรงเรียน	เปอร์เซนต์เฉลี่ยต้นทุนโรงเรียนสอนดนตรี
โรงเรียนขนาดเล็ก	29.7
โรงเรียนขนาดกลาง	33.3
โรงเรียนขนาดใหญ่	33.1

วิธีการคำนวณรายได้ต่อเดือนของโรงเรียนสอนดนตรี = อัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ย x จำนวนนักเรียนเฉลี่ย x 4

โดยจากสูตรจะคำนวณรายได้แบ่งตามขนาดของโรงเรียนได้ดังนี้

รายได้ต่อเดือนของโรงเรียนขนาดเล็ก	= 430.6x41x4	= 70,520	บาท
รายได้ต่อเดือนของโรงเรียนขนาดกลาง	= 445x207x4	= 368,460	บาท
รายได้ต่อเดือนของโรงเรียนขนาดใหญ่	= 340x909x4	= 1,236,240	บาท

จากข้อมูลนำมาค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินได้จากสูตร = รายได้Xค่าเฉลี่ย (%)

ค่าใช้จ่ายโรงเรียนขนาดเล็ก	= 70,520x 29.7	= 20,944.44	บาท
ค่าใช้จ่ายโรงเรียนขนาดกลาง	= 368,460x33.3	= 122,697.18	บาท
ค่าใช้จ่ายโรงเรียนขนาดใหญ่	= 1,236,240x33.1	= 409,195.44	บาท

ส่วนที่3 ความต้องการครูสอนดนตรีด้านปริมาณและคุณลักษณะ

จากการศึกษาความต้องการครูของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม พบว่า มีความต้องการทางด้านปริมาณ และ คุณลักษณะของครูสอนดนตรีดังนี้

ตาราง 35 จำนวน และ ร้อยละ ของแผนการรับครูสอนดนตรีในปี พ.ศ.2548-2550 จำแนกตามขนาดโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปี พ.ศ.	2548	2549	2550	รวมปี 2548-2550	
ขนาดของโรงเรียน	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	
	จำนวน			จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก	5	0	0	5	0.7
ขนาดกลาง	155	168	105	428	58.1
ขนาดใหญ่	194	50	60	304	41.2
ผลรวม	354	218	165	737	100

จากข้อมูลแผนการรับครูสอนดนตรีในปี พ.ศ.2548-2550 จำแนกตามขนาดโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนขนาดกลางมีแผนการรับครูสอนดนตรีจำนวนมากที่ 428 คน (ร้อยละ 58.1) รองลงมาเป็นแผนการรับครูสอนดนตรีโรงเรียนของขนาดใหญ่จำนวน 304 คน (ร้อยละ 41.2)

ตาราง 36 จำนวน ของข้อมูลความต้องการครูสอนดนตรีด้านคุณปริมาณของโรงเรียนสอนดนตรี เอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความต้องการครูและสาขาที่ต้องการ	จำนวนครูตามแผนการรับปี 2548 – 2550 (คน)			
	2548	2549	2550	รวม
เปียโน และ คีย์บอร์ด	72	51	36	159
เครื่องสายสากล	55	34	31	120
เครื่องลม	17	8	6	31
เครื่องเคาะจังหวะ	22	11	8	41
ขับร้องสากล	43	35	24	102
กีตาร์	41	23	21	85
ดนตรีไทย	44	29	18	91
ขับร้องไทย	29	10	7	46
ทฤษฎีดนตรี	31	17	14	62
รวม (คน)	354	218	165	737

จากข้อมูลความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนด้านคุณลักษณะที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีแผนการรับครูสอนดนตรีในช่วงปี พ.ศ. 2548 – 2550 โดยที่สาขา เปียโน และ คีย์บอร์ด, เครื่องสายสากล, ขับร้องสากล เป็น 3 สาขาแรกที่มีความต้องการมากที่สุด (159, 120, และ 102 คน) และมีความต้องการสาขา ดนตรีไทย, กีตาร์, ทฤษฎีดนตรี, ขับร้องไทย, เครื่องเคาะจังหวะ, และ เครื่องลม ลดลงเรียงตามความต้องการของโรงเรียนสอนดนตรี ซึ่งในปี พ.ศ. 2548 เป็นปีที่โรงเรียนสอนดนตรีมีความต้องการครูสอนดนตรีมากที่สุด

ตาราง 37 จำนวน และ ร้อยละ ของข้อมูลความต้องการครูสอนดนตรีด้านคุณลักษณะของ
โรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะของครูสอนดนตรี	จำนวนโรงเรียน (โรง)	ร้อยละ
ลักษณะของครูสอนดนตรี		
จบทางด้านดนตรี	40	44.0
ไม่จำกัดวุฒิการศึกษา	51	56.0
รวม	91	100.0
เพศ		
หญิง	23	25.3
ไม่จำกัดเพศ	68	74.7
รวม	91	100.0
อายุ		
21 - 25 ปี	18	19.8
26 -30 ปี	36	39.6
31 - 35 ปี	9	9.9
ไม่จำกัดอายุ	28	30.8
รวม	91	100.0
ผลการศึกษา		
ดี (3.00 ขึ้นไป)	54	59.3
พอใช้ (2.50 - 2.99)	16	17.6
ปานกลาง (2.00 – 2.49)	7	7.7
ไม่จำกัดผลการศึกษา	14	15.4
รวม	91	100.0

ตาราง 37 (ต่อ)

คุณลักษณะของครูสอนดนตรี	จำนวนโรงเรียน (โรง)	ร้อยละ
สาขาที่สำเร็จการศึกษา		
ด้านครุศาสตร์	36	39.6
ด้านศิลปศาสตร์	15	16.5
อื่นๆ	12	13.2
ไม่จำกัดสาขาวิชา	28	30.8
รวม	91	100.0
ความสามารถในการสอนดนตรี		
1-3 ชนิด	33	36.3
4-6ชนิด	45	49.5
7-9ชนิด	13	14.3
รวม	91	100.0
ประสบการณ์การสอนดนตรี		
1 - 2 ปี	42	46.2
6 - 10 ปี	5	5.5
ไม่จำกัดประสบการณ์	44	48.4
รวม	91	100.0

จากข้อมูลความต้องการครูสอนดนตรี ด้านคุณลักษณะของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการครูสอนดนตรีทางด้านเปียโนและคีย์บอร์ด เครื่องสาย ขับริ่งสากล ดนตรีไทย กีตาร์ ทฤษฎีดนตรี ขับริ่งไทย เครื่องเคาะจังหวะ เครื่องลม ตามลำดับ โดยมีแผนจะรับครูสอนดนตรีร้อยละ 44 ของกลุ่มตัวอย่าง ความต้องการครูสอนดนตรีส่วนใหญ่เป็นไม่จำกัดเพศ(ร้อยละ 74.7) โดยอยู่ในช่วงอายุ 26-30 ปีมีสัดส่วนสูงกว่าช่วงอายุอื่น(ร้อยละ 39.6) และผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี(ร้อยละ 59.3) ไม่จำกัดสถานบันการศึกษา(ร้อยละ 73.6) ทางด้านประสบการณ์กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนสอนดนตรีโดยที่สัดส่วนรวมของ ไม่จำกัดประสบการณ์ และ กำหนดประสบการณ์ 0-2 ปีเป็นสัดส่วนมากที่สุด(ร้อยละ 48.4 และร้อยละ 46.2 ตามลำดับ) สาขาของครูสอนดนตรีที่เป็นที่ต้องการมาก

ที่สุดคือ ด้านเศรษฐศาสตร์ (ร้อยละ 39.6) และมีความสามารถในการสอนเครื่องดนตรี 4-6 ชนิด เป็นสัดส่วนถึงถึงร้อยละ 49.5

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขต

กรุงเทพมหานครฯ

2. เพื่อศึกษาต้นทุนโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนเฉพาะส่วนที่เป็นต้นทุนดำเนินการ
3. เพื่อศึกษาความต้องการครูสอนดนตรี

ความสำคัญของการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้า สภาพทั่วไป ต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลที่ได้จากงานวิจัยจะเป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้สนใจจะทำโรงเรียนสอนดนตรี
2. การศึกษาด้านทุนของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะทางในการวางแผน และ จัดสรรค่าใช้จ่ายดำเนินการ เบื้องต้นของโรงเรียนสอนดนตรี สำหรับผู้สนใจดำเนินธุรกิจดนตรี
3. การศึกษาความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในการกำหนดจำนวนนักศึกษา สาขาวิชาการดนตรีที่ต้องการ และจัดสรรงานให้แก่อาจารย์สอนดนตรี
4. การศึกษาความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะทางในการประกอบการตัดสินใจในการเลือกเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาในสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของสถาบันสอนดนตรีเอกชน
5. เพื่อข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยในส่วนกำลังคนของธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรี

การกำหนดประชากร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่โรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีทั้งหมด 120 โรงเรียน (จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พ.ศ.2547) โดยจากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 91 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของโรงเรียนเป็นข้อมูลของโรงเรียนสอนดนตรี ทางด้านข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษาเช่น รูปแบบกิจการ อัตราค่าเรียน อัตราค่าสอน สาขาที่เปิดสอน อายุของกิจการ ขนาดกิจการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) และลักษณะของแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) เกี่ยวกับต้นทุนของโรงเรียนสอนเอกชนทางด้านค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษา อันได้แก่ ต้นทุนการดำเนินงาน เช่น ค่าสถานที่ เงินเดือนผู้บริหาร พนักงานประจำ ค่าเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าจ้างครูพิเศษ ค่าซ่อมบำรุงอุปกรณ์ดนตรี โดยคิดออกมาในรูปของร้อยละจากรายได้ของกิจการโดยการประเมินจากเจ้าของกิจการ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนทางด้านปริมาณจำนวนครูสอนดนตรีที่ต้องการ และ ด้านคุณลักษณะของครูสอนดนตรีที่ต้องการลักษณะของแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended) และ ในรูปการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความเป็นจริง สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่น ๆ ในการผลิตบัณฑิตที่จบการศึกษาเอกดนตรีเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนดนตรี ในลักษณะข้อคำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ประกอบด้วย

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลสภาพทั่วไปของโรงเรียนต้นทุน จากค่าใช้จ่ายทางตรงของโรงเรียนสอนดนตรี รวมถึงข้อมูลความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรี ที่แยกตามคุณลักษณะ และ คุณภาพของครูสอนดนตรี

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้ศึกษาจากเอกสารของโรงเรียนที่พิมพ์แจก ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยมีข้อมูลสภาพทั่วไป ต้นทุน และความต้องการครูของโรงเรียนสอนดนตรี

วิธีการเก็บข้อมูล

จัดทำจดหมายขอความอนุเคราะห์ท่านผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ โดยผู้ศึกษาทำส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนทั้งหมด 120 โรงเรียน และรอการตอบกลับ 1 เดือน ได้รับแบบสอบถามกลับจำนวน 25 แห่งจากนั้นดำเนินการติดต่อ หน่วยงานของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนทั้ง 95 แห่ง และเข้าทำการสอบถามได้แบบสอบถาม สมบูรณ์เพิ่มอีกจำนวน 66 แห่ง รวมเป็นจำนวน 91 แห่ง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์ข้อมูล “โรงเรียนสอนดนตรีเอกชน: สภาพทั่วไป ต้นทุน และ ความต้องการครูสอนดนตรีในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows Version 10.00 ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ และตอบคำถามของการวิจัยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของ โรงเรียนสอนดนตรีในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 91 โรงเรียน มีข้อค้นพบดังนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในข้างต้นสามารถนำมาสรุปเป็นภาพรวมตามแนวทาง วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ดังนี้

1. ผลสรุปการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร

จากสถานภาพของโรงเรียนสอนดนตรีในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า เมื่อแบ่งเป็น โรงเรียนแบ่งเป็นขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ ตามจำนวนนักเรียน โดยขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียน 1 ถึง 99 คน ขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียน 100 ถึง 499 คน ขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียน 500 คนขึ้นไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 51 แห่ง(ร้อยละ 54.9) โรงเรียนสอนดนตรีส่วนใหญ่เปิดสอนเวลา 10:00 น. : 20:00 น.ร้อยละ 76.9 จะเห็นได้

ว่าทั้งโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่มากกว่าร้อยละ 60 เปิดสอนทุกวันตั้งแต่วันจันทร์ – อาทิตย์ ต่างจากโรงเรียนขนาดเล็กที่โดยมากจะเปิดสอนในวันเสาร์-อาทิตย์ ในด้านมีระยะเวลาการจดทะเบียนพบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลางส่วนมากเปิดมาไม่เกิน 4 ปี ในขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่เปิดมาเป็นเวลา 13 ปี – 17 ปี มีจำนวนพนักงานอยู่ในช่วงระหว่าง 1 – 15 คนจำนวน 62 แห่ง (ร้อยละ 68.1) โดยโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางจะมีจำนวนโรงเรียนที่มีสัดส่วนพนักงานอยู่ในช่วงระหว่าง 16 - 30 คนและ 31 – 45 คนตามขนาดโรงเรียน ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนพนักงานน้อยถึงไม่มีพนักงานเลย ด้านจำนวนอาจารย์ประจำพบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และ โรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนอาจารย์ประจำอยู่ในช่วงระหว่าง 1 – 15 คน ร้อยละ 81.3 ,ร้อยละ 43.1และ ร้อยละ 75 ตามลำดับ โรงเรียนขนาดใหญ่ทุกโรง จะมีอาจารย์ประจำ เช่นเดียวกันกับจำนวนอาจารย์พิเศษที่อยู่ในช่วงระหว่าง 1 – 15 คน ร้อยละ 94.5 โดยโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนอาจารย์พิเศษส่วนมากอยู่ 45 คนขึ้นไป ร้อยละ 50.0 โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนอาจารย์พิเศษส่วนมากอยู่ในช่วงระหว่าง 16 – 30 คนร้อยละ 27.5 ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กส่วนมากไม่มีอาจารย์พิเศษจำนวน 11 แห่งคิดเป็นร้อยละ 68.8 ของจำนวนโรงเรียนขนาดเล็กทั้งหมด โรงเรียนส่วนใหญ่เป็นของเจ้าของโรงเรียนเป็นผู้เช่าร้อยละ 89 และเจ้าของโรงเรียนร้อยละ 11 ตามลำดับ โดยวุฒิของบุคลากรในโรงเรียนส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับปริญญาตรี รูปแบบกิจการของโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นกิจการเจ้าของคนเดียวร้อยละ 51.6 รองลงมาจะอยู่ในรูปแบบของบริษัทจำกัดร้อยละ 34.1โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่โดยมากใช้หลักสูตรของโรงเรียนเองคิดเป็นร้อยละ 68.6 และร้อยละ 62.5 ตามลำดับ โรงเรียนส่วนใหญ่ทำการเปิดสอนวิชาเปียโนและคีย์บอร์ด และกีตาร์ (ร้อยละ 91.2และ90.1) โรงเรียนส่วนใหญ่อัตราค่าเล่าเรียนระดับต้นเฉลี่ยอยู่ที่ 358.5 บาทต่อชั่วโมง อัตราค่าเล่าเรียนระดับกลางเฉลี่ยอยู่ที่ 405 บาทต่อชั่วโมง และ อัตราค่าเล่าเรียนระดับสูงเฉลี่ยอยู่ที่ 480 บาทต่อชั่วโมง นอกจากนั้นจะเห็นว่าอัตราค่าเล่าเรียนจะมีสัดส่วนราคาตามระดับชั้นเพิ่มสูงขึ้นตามระดับชั้นที่เรียน ในส่วนของอัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีระดับชั้นต้นเฉลี่ยอยู่ที่ 151.8 บาทต่อชั่วโมง ระดับกลางเฉลี่ยอยู่ที่ 205 บาทต่อชั่วโมง ระดับสูงเฉลี่ยอยู่ที่ 265 บาทต่อชั่วโมง ซึ่งค่าจ้างอาจารย์จะมีสัดส่วนราคาตามระดับชั้นเพิ่มสูงขึ้นตามระดับชั้นที่สอนเช่นกัน โดยมากโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่อาจารย์จะมีชั่วโมงการสอน 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนในโรงเรียนขนาดกลางอาจารย์จะมีชั่วโมงการสอน10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2. ผลสรุปการวิเคราะห์ต้นทุนโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน เฉพาะส่วนที่เป็นตัวเงิน

ค่าใช้จ่ายของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนเฉพาะส่วนที่เป็นตัวเงินพบว่า ค่าใช้จ่ายของโรงเรียนสอนดนตรีส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง 30-35%ของรายได้ (ร้อยละ 59.4) , 25 % ของ

รายได้ (ร้อยละ 19.8) , 25 % ของรายได้ (ร้อยละ 19.8) , 40 % ของรายได้ (ร้อยละ 9.9) , 55% ของรายได้ (ร้อยละ 6.6) , 20 % ของรายได้ (ร้อยละ 4.4) ตามลำดับ โดยสามารถวิธีการคำนวณค่าใช้จ่ายได้ดังนี้ ค่าใช้จ่ายโรงเรียนขนาดเล็กเฉลี่ย 20,944.44 บาท ค่าใช้จ่ายโรงเรียนขนาดกลางเฉลี่ย 122,697.18 บาท ค่าใช้จ่ายโรงเรียนขนาดใหญ่เฉลี่ย 409,195.44 บาท

3. ผลสรุปการวิเคราะห์ความต้องการครูสอนดนตรี ด้านปริมาณและด้านสภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครความสำคัญของการวิจัย

จากข้อมูลความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการครูสอนดนตรีทางด้าน เปียโนและคีย์บอร์ด เครื่องสาย ขับริ่งสากล ดนตรีไทย กีตาร์ ทฤษฎีดนตรี ขับริ่งไทย เครื่องเคาะจังหวะ เครื่องลม ตามลำดับ โดยมีแผนจะรับครูสอนดนตรีร้อยละ 44 ของกลุ่มตัวอย่าง มีความต้องการรับครูสอนดนตรีมากที่สุดในช่วงปีพ.ศ. 2548 ความต้องการครูสอนดนตรีส่วนใหญ่ไม่จำกัดเพศ (ร้อยละ 74.7) อยู่ในช่วงอายุ 26-30 ปี มีสัดส่วนสูงกว่าช่วงอายุอื่น (ร้อยละ 39.6) และผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี (ร้อยละ 59.3) ไม่จำกัดสถาบันการศึกษา (ร้อยละ 73.6) ทางด้านประสบการณ์กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนสอนดนตรีส่วนใหญ่ไม่จำกัดประสบการณ์ และกำหนดประสบการณ์ 1-2 ปี เป็นสัดส่วนมากที่สุด (ร้อยละ 48.4 และร้อยละ 46.2 ตามลำดับ) สาขาของครูสอนดนตรีที่เป็นสัดส่วนที่ต้องการมากที่สุดคือ ด้านดุริยางคศิลป์ (ร้อยละ 39.6) และมีความสามารถในการสอนเครื่องดนตรี 1-6 ชนิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 85.8

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ในการศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน ที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีวันที่เปิดปิดไม่เหมือนกัน แต่จะเห็นได้ว่าทุกโรงเรียนจะมีการเปิดทำการ วัน เสาร์ และ วันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุดสัปดาห์ที่คนส่วนใหญ่มีเวลาว่าง จากการเรียน หรือ จากการทำงาน จึงน่าที่จะมีผู้เรียนมากที่สุดเพราะโรงเรียนสามารถเปิดสอนได้เต็มวัน ดังนั้นในวันดังกล่าวสำหรับผู้สนใจทำธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรี และ อาจารย์ผู้สอนเอง ควรมีการเตรียมความพร้อมทั้งจำนวนผู้เรียนที่มีสูงสุดในรอบสัปดาห์ เช่น การเรียนดนตรีใช้เวลาต่อหนึ่งครั้งการเรียนเท่ากับ 1 ชั่วโมง ผู้บริหาร และ ผู้สอน ต้องกำหนดการใช้ห้องเรียนให้ตรงเวลามากที่สุด เพื่อไม่ให้ในชั่วโมงต่อไปเริ่มการเรียนช้าลงเรื่อยๆ ซึ่งจะส่งผลต่อการใช้ห้องเรียนในชั่วโมงถัดไป หรือ มีการเตรียมการเรื่องการ ลาเรียน หรือ เรียนชดเชย ให้รัดกุมเพื่อที่จะสามารถใช้ห้องเรียนได้คุ้มกับเวลาในวัน เสาร์ และ อาทิตย์ ให้ได้มากที่สุด ในเรื่องของอัตราส่วนมากโรงเรียนสอนดนตรีที่มีอายุไม่เกิน 4 ปี มีสัดส่วนเกินครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนสอนดนตรีทั้งหมด สะท้อนให้เห็นว่าในช่วง 4 ปีที่ผ่านมาธุรกิจนี้การขยายตัว อีกทั้งโรงเรียนดนตรีขนาดเล็กเกือบทั้งหมดดำเนินธุรกิจโดยไม่มีการจ้างอาจารย์ประจำ และ อาจารย์พิเศษ รวมทั้ง 1 ใน 4 ของโรงเรียนขนาดเล็กดำเนินงานโดยไม่มีพนักงาน สำหรับผู้ที่สนใจทำธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรีที่ไม่มีความรู้ทางด้านดนตรีอาจต้องจ้างพนักงาน และ อาจารย์สอนดนตรี ดังนั้นเพื่อให้คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการจ้าง ควรมีนักเรียนมากพอที่จะทำให้มีรายได้เพียงพอ กับค่าใช้จ่ายในการจ้าง หมายความว่า ขนาดกิจการควรเป็นกิจการที่มีขนาดใหญ่ขึ้น

จากงานวิจัยสภาพทั่วไปของโรงเรียนยังพบว่า พนักงานและอาจารย์ มีวุฒิการศึกษาส่วนมาก อยู่ในระดับปริญญาตรี และ โรงเรียนสอนดนตรีเกือบทั้งหมดไม่มีพนักงานที่มีวุฒิที่สูงกว่าปริญญาตรี ดังนั้นผู้สนใจที่เป็นครูสอนดนตรี หรือ ต้องการเป็นพนักงานในโรงเรียนสอนดนตรี ควรมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี เจ้าของโรงเรียนสอนดนตรีส่วนใหญ่เป็นผู้เช่าอาคารสถานที่ใช้ในการจัดทำเป็นโรงเรียนสอนดนตรี ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ก็สังเกตเห็นได้สอดคล้องกับผลการวิจัยอื่นๆ ว่า โรงเรียนสอนดนตรี ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ สถานที่ที่ผู้ประกอบการเลือกมักมีที่ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนหรือห้างสรรพสินค้า แสดงให้เห็นว่าผู้ลงทุนในธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรีส่วนใหญ่เล็งเห็นสถานที่ตั้ง เป็นเรื่องสำคัญ

โรงเรียนสอนดนตรีขนาด กลาง และ ใหญ่ ใช้หลักสูตรที่โรงเรียนสร้างขึ้นเอง และทำการเปิดสอนรายวิชาอยู่ในช่วงระหว่าง 3 – 7 วิชาโดยมาก ซึ่งในการเปิดกิจการระยะแรกของผู้ที่สนใจเปิดกิจการขนาดดังกล่าวอาจต้องเตรียมค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เชี่ยวชาญหรือ เปิดรับอาจารย์ประจำเพิ่มตามจำนวนวิชาที่เปิด ซึ่งการมีสาขาวิชาเพิ่มขึ้นเป็นช่องทางการเปิดทางเลือกให้แก่นักเรียนในการเลือกเรียนได้หลายวิชา โดยรายวิชาที่โรงเรียนหลายแห่งให้ความสนใจมากที่สุดคือวิชาเปียโน คีบอร์ด ในสถาบันขนาดใหญ่อาจารย์จะได้อัตราค่าจ้างเป็นจำนวนสูงกว่าเนื่องจากจำนวนนักเรียนที่มีมากกว่า โรงเรียนสอนดนตรีขนาดเล็กมีพนักงานครูประจำและครูพิเศษน้อย โดยมีชั่วโมงสอนเฉลี่ยไม่มาก (8 ชั่วโมง) ใกล้เคียงกับโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีการจัดการบริหารที่ดีกว่า รวมทั้ง ต้นทุนเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า จึงเป็นกิจการที่น่าสนใจสำหรับผู้ที่มีเงินลงทุนไม่สูงมากนัก

1.2 การศึกษาต้นทุนโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน เฉพาะส่วนที่เป็นตัวเงิน

โรงเรียนสอนดนตรีขนาดกลางเป็นกิจการที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนากิจการที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยข้อมูลที่ได้ เช่นมีการใช้ จำนวนพนักงาน ครูประจำ ครูพิเศษ จำนวนมากขึ้นโดยเฉพาะ ชั่วโมงสอนเฉลี่ยที่สูงมากที่สุดเมื่อเทียบกับโรงเรียนสอนดนตรีทุกขนาดเมื่อดูจากร้อยละ รวมถึงค่าเช่าเรียนเฉลี่ยที่แพงที่สุด แต่ต้นทุนกลับสูงที่สุด ซึ่งอาจเพราะยังไม่เกิดการประหยัดจากขนาด เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้ไม่สามารถเก็บข้อมูลต้นทุนที่มาจากรายได้แท้จริงได้ รวมทั้งต้นทุนที่ได้นี้มาจากการประมาณการของผู้บริหารโรงเรียนในรูปของร้อยละ

ทำให้ต้นทุนที่ได้เป็นการคำนวณจากการประมาณการซึ่งไม่สามารถวัด หรือ บอกความแม่นยำได้อย่างถูกต้อง

1.3 การศึกษาความต้องการครูสอนดนตรี ด้านปริมาณและด้านคุณภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครความสำคัญของการวิจัย

จากข้อมูลความต้องการครูสอนดนตรี พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการครูสอนดนตรีในสาขา เปียโนและคีย์บอร์ด เครื่องสาย ขั้วร้องสากล ดนตรีไทย กีตาร์ ทฤษฎีดนตรี ขั้วร้องไทย เครื่องเคาะจังหวะ เครื่องลม ตามลำดับมีโรงเรียนที่มีแผนจะรับครูสอนดนตรีร้อยละ 44 ของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีความต้องการรับครูสอนดนตรีมากที่สุดในช่วงปี 48 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีความต้องการจะทำงานทางด้านนี้ ยังมีตลาดรองรับความต้องการอยู่ และความต้องการครูสอนดนตรีส่วนใหญ่ไม่จำกัดเพศทำให้ไม่จำกัดบุคลิกภาพของครู โรงเรียนสอนดนตรีโดยส่วนใหญ่มีความต้องการครู อยู่ในช่วงอายุ 26-30ปี แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาก็เป็นปัจจัยสำคัญในการตอบรับเข้าทำงานเนื่องจากโรงเรียนสอนดนตรีส่วนใหญ่มีความต้องการครูสอนดนตรีที่มีการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี โดยไม่จำกัดสถาบันการศึกษา และไม่จำกัดประสบการณ์ สำหรับผู้ที่ศึกษาทางด้านดนตรี จะมองแนวโน้มได้ว่า ในการรับเข้าทำงานของผู้บริหารโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนส่วนใหญ่ ไม่จำกัดความเชี่ยวชาญในการสอนมาก แต่ต้องการครูสอนดนตรีที่มีการศึกษาพอใช้ ถึง ดี ที่ทำให้เรามองเห็นความสามารถของครูจากผลการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน: สภาพทั่วไป ต้นทุน และความต้องการครูสอนดนตรี ในเขตกรุงเทพมหานครผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านสภาพทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรี

ผลการวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งการสังเกตจากการเก็บข้อมูล เห็นได้ว่า โรงเรียนขนาดกลาง และ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัจจัยเรื่องสถานที่ตั้ง และ สาขาที่เปิดสอน เป็นปัจจัยหนึ่ง ที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ลงทุนทางด้านโรงเรียนสอนดนตรี ซึ่งควรศึกษาสภาพทั่วไปดังกล่าว ก่อน เพื่อให้เข้าใจในลักษณะในการทำการ

2. ข้อเสนอทางด้านต้นทุน

โรงเรียนสอนดนตรีขนาดกลางเป็นกิจการที่ต้นทุนดำเนินการเฉลี่ยต่อโรงเรียนกลับสูงที่สุดเมื่อเทียบกับโรงเรียนขนาดเล็ก และ โรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งอาจเพราะยังไม่เกิดการ

ประหยัดจากขนาด การทราบต้นทุนดำเนินการสำหรับผู้สนใจในธุรกิจโรงเรียนขนาดกลาง ควรควบคุมค่าใช้จ่าย หรือ อาจขยายงานเพิ่มขึ้นเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดของกิจการนั้น

3. ข้อเสนอแนะต่อทางด้านการต้องการครูสอนดนตรี

ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นได้ว่า โรงเรียนส่วนมากมีความต้องการครูสอนดนตรีที่มีความสามารถทางด้านดนตรีโดยไม่จำกัดเพศ และประสบการณ์ แต่ต้องมีผลการศึกษายู่ในเกณฑ์ดี และมีความสามารถเล่นดนตรีได้หลายชนิด นอกจากนั้นจากคำถามในส่วนของการเสนอแนะยังมีความคิดเห็นว่าครูผู้สอนควรเป็นบุคคลที่มีการพัฒนาตนเองด้านการสอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสามารถถ่ายทอดให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย สรรสร้างวิธีการสอนแบบใหม่ๆ เป็นกันเองกับผู้เรียนควรวางตัวให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นครูมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สาขากีตาร์ และ เครื่องลม เป็นสาขาที่โรงเรียนสอนดนตรีมีการเปิดสอนมาก แต่ความต้องการครูผู้สอนกลับไม่มาก ดังนั้นผู้ที่สนใจที่จะเลือกเรียนดนตรีสาขานี้ในระดับอุดมศึกษา อาจจะต้องเตรียมตัวกับการแข่งขันเพื่อเข้าทำงานที่สูงในอนาคต รวมทั้งผู้ที่เรียนเครื่องเคาะ จังหวะ และ ขั้วร้องไทย ที่มีการเปิดสอน ความต้องการในสาขานี้มีน้อยอยู่แล้ว จึงควรหาความสามารถพิเศษ เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานที่สูงขึ้น ความต้องการด้านจำนวนผู้ที่จบดนตรีสาขาทฤษฎีเมื่อเทียบกับจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนแล้ว ผู้ที่จบดนตรีสาขาทฤษฎีดนตรีมีแนวโน้มที่โรงเรียนดนตรีจะรับเข้าทำงานสูง ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นได้ว่า โรงเรียนส่วนมากมีความต้องการครูสอนดนตรีทางด้านเปียโน และ คีย์บอร์ด เครื่องสาย ขั้วร้องสากล เป็นส่วนใหญ่จึงควรผลิตนักศึกษาที่มีความสามารถทางด้านดังกล่าวเพื่อให้ตรงกับความต้องการของโรงเรียนสอนดนตรี และ เพื่อให้นักศึกษาที่จบออกมาได้มีงานทำจริง

ซึ่งข้อมูลข้างต้นจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันอุดมศึกษา, ผู้ที่ต้องการเลือกเรียนดนตรีให้ตรงกับสาขาที่โรงเรียนสอนดนตรีต้องการ และ เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้สนใจในการวิจัยในส่วนกำลังคนของธุรกิจดนตรี ในภาพรวมของธุรกิจยังมีโอกาสเติบโตสูงหากมีการศึกษาถึงความต้องการอย่างลึกซึ้งในการผลิตกำลังคนให้ตรงตามความต้องการจริง ก็จะทำให้ลดปัญหา นักศึกษาจบออกมาแล้วไม่ได้งานตรงสาขาที่เรียนได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลพบว่า โรงเรียนสอนดนตรีเป็นกิจการที่น่าสนใจเนื่องจากมีผลกำไรจากการดำเนินงานส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งของรายได้ แต่มีการเปิดและปิดตัวเป็นจำนวนมากทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความสามารถทางด้านการบริหาร หรือสถานที่ตั้งของโรงเรียน จึงเห็นควรที่จะมีการศึกษาข้อมูลด้านอื่นที่เกี่ยวข้องอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการกิจการทางด้านดนตรี และ ผู้ที่ศึกษาทางด้านดนตรี นอกจากนั้นในการจัดเก็บครั้งนี้ยังพบปัญหาเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลทางด้านค่าใช้จ่าย โดยโรงเรียนสอนดนตรีส่วนใหญ่ไม่ยินยอมที่จะเปิดเผยข้อมูลในรูปของตัวเลขจึงทำให้การวิเคราะห์ที่ได้เป็นเพียงภาพรวมกว้างๆ จากการประมาณค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนกี่เปอร์เซ็นต์ของรายได้เท่านั้น การประมาณอาจประเมินทางอ้อม เช่น การสังเกตต้นทุนจากจำนวนเครื่องดนตรีแล้วนำมาประเมินราคาค่าใช้จ่าย จากค่าโทรศัพท์จากการโทรออกในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อหาค่าเฉลี่ยที่เป็นค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่ง จะทำให้การศึกษาต้นทุนเป็นรูปธรรมมากกว่านี้ รวมถึงควรเตรียมความพร้อมทางด้านการดำเนินงานและทำการศึกษาดังประเด็นต่อไปนี้

1. ควรมีการสำรวจถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการประกอบกิจการทางด้านการเปิดสถาบันการสอนดนตรี เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจเปิดกิจการทางด้านโรงเรียนสอนดนตรีต่อไป

2. ในการรวบรวมข้อมูลครั้งต่อไปควรทำการสัมภาษณ์กับเจ้าของโรงเรียนโดยตรงเนื่องจากโรงเรียนสอนดนตรีที่ดำเนินการโดยเอกชนส่วนใหญ่เจ้าของโรงเรียนจะเป็นผู้มีอำนาจโดยตรงในการบริหารแต่เพียงผู้เดียว เพื่อหลีกเลี่ยงความผิดพลาดในการให้ข้อมูลบางส่วน เช่นในเรื่องของค่าใช้จ่ายของโรงเรียน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบุคคลอื่นจะไม่สามารถตอบข้อมูลบางประการได้อย่างชัดเจน ข้อมูลบางส่วนจึงเป็นเพียงการประมาณการเท่านั้น

3. ควรมีการติดตามเก็บข้อมูลต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องมากขึ้น ถึงสาเหตุของการประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จในการดำเนินกิจการ เพราะจากการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ พบว่า มีการเปิด-ปิดกิจการของโรงเรียนสอนดนตรีอยู่ตลอดเวลา

4. มีกรณีศึกษาบางอย่างที่ขัดแย้งกับงานวิจัยที่เคยทำมาก่อน ในเรื่องของประสบการณ์ ที่ต้องการ ในงานวิจัยนี้พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสอนดนตรีส่วนใหญ่ไม่ได้ต้องการผู้ที่มีประสบการณ์มาก ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนสอนดนตรีอาจมีแง่มุมมองในเรื่องประสบการณ์ทางด้านดนตรีแตกต่างจากธุรกิจอื่น จึงน่าจะเป็นกรณีที่ควรศึกษาในงานที่จะวิจัยต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จุมพล พูลภัทรชีวิน. (2532). รายงานวิจัยเรื่องประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของ
เอกชน เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียนเอกชน. สำนักงาน
คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : อรุณสาลาดพร้าว.
- นราทิพย์ ชุตินวงศ์. (2542). *ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- นวลทิพย์ ควกุล. (2527). *เศรษฐศาสตร์การศึกษา*. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : พี.เอ็น. การ
พิมพ์.
- บุญส่ง หวังวัฒนากุล (2538) *เอกชนเคียงคู่รัฐ*.: 23: 103
- ปัจจัย บุนนาค และสมคิด แก้วสนธิ. (2538). *จุลเศรษฐศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์
- ประยูร ศรีประสาธน์. (2532). รายงานวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของ
เอกชน เรื่องผลกระทบของการศึกษาเอกชนต่อสังคมไทย. สำนักงาน
คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : อรุณสาลาดพร้าว.
- พงษ์แก้ว. (2546). *บทความดนตรี*. (online) แหล่งที่มา
[http://www.jungnub.com/mcontents/marticle.php?headtitle=mcontents&id=81802
&Ntype=1](http://www.jungnub.com/mcontents/marticle.php?headtitle=mcontents&id=81802&Ntype=1)
- พรเพ็ญ จักขัตรีมงคล. (2523). *ความต้องการ และ วิธีแสวงหาบุคคลากรใน
อุตสาหกรรมโรงแรมของกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ พ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ภิญโญ สาธร. (2524). *การลงทุนเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- มหาวิทยาลัยมหิดล, วิทยาลัยดุริยางคศิลป์. (2541). *ประชุมเชิงวิชาการการดนตรีครั้งที่ 3*
กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์เนต พรินท์ติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด.
- มณีสุข เสมรสุด. (2546) "ครูอ้วน" ทุ่ม 10 ล้านบาท สร้างระบบใหม่ MTS หลักสูตรการ
ใช้เสียงและลีลาที่ใช้มัลติมีเดียเข้ามาผสมผสานการเรียนการสอน พร้อมทั้งเร่ง
เดินหน้าขยายเฟรนไชส์ "Star Maker " ภายในปีนี้ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

- จำนวน 20 สาขา. (online) แหล่งที่มา
<http://www.manager.co.th/SMEs/ViewNews.asp?NewsID=4765965009927>
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2533). **คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สุลัดดา กุวงศ์. (2539). **ความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วัชร วิลาสเดชาพันธ์. (2522). **อัตราผลตอบแทนของการลงทุนทางอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศรินทิพย์ สิงห์สุสาหะ. (2539). **การลงทุนทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ผ. ศ.ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (2546). "ดนตรีศึกษา". *วารสารเพลงดนตรี*. : 10 : 74
- เสาวภาคย์ พินิจศักดิ์. (2534). **การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ เปรียบเทียบกรณีตัวอย่าง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง**. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). **เอกชนเคียงคู่รัฐ จัดการศึกษา : 23 ปี สข.** กรุงเทพฯ กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมประชาชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2543). **1 ปีการปฏิรูปการศึกษาเอกชน**. กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมประชาชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ กองนโยบาย และ แผน. (2539). **รายงานการวิจัยเรื่อง แนวโน้มของการศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาในอนาคต**. กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมประชาชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการสังคม และ เศรษฐกิจแห่งชาติ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ. (2538). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8..** กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมประชาชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา. (2536). **รายงานการวิจัย การศึกษาเอกชนระดับต่ำกว่าปริญญาตรี**. กรุงเทพฯ : ที.พี.พรินท์จำกัด.

- สำราญ มีแจ้ง. (2544). *การประเมินผลทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : นิชนแอตเวอร์ไทซิ่ง กรัฟ.
- สุกรี เจริญสุข. (2544). *พรสวรรค์ศึกษา*. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2531). *ธุรกิจการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรภาพพัฒนา.
- สมบุญ สว่างวรชาติ. (2520). *ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ฉบับร่างครั้งที่ 1 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้น ประถมปีที่ 1*. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2527). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. O.S.Printing House Co.,Ltd.
- สุภาวค์ จันทวานิช. (2531). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Pianoforte Examination Syllabus. (2000). *Lcm Examination*. London: Thames Valley University.
- Clara TaylorThe. (1998). *These Music Exams*. 1st ed. England : Caligraving Limited.
- Guildhall School of Music & Drama. (1998). *Graded Examinations*. London : Department of Initial Studies.
- Kingma, Bruce R. (2001) *The Economics of Information: A Guide to Economic and Cost-Benefit Analysis For Information Professionals*. 2nd ed. Englewood : Libraries Unlimited, Inc.
- London College of Music & Media. (2000). *Piano Forte Examination syllabus*. 1st ed. London : LCM Examination at Thames Valley University.
- Shinichi Suzuki. (1983). *Nurtured by Love The classic Approach to Talent Education*. 2nd ed: Warner Bros. Publications Inc.
- Steven M. Demorest, Steven J. Morrison. (2000). *MUSIC EDUCATORS JOURNAL*. U.S.A. : 1806 Robert Fulton Drive, Reston, VA 20191-4348.
- Trinity College London Piano Syllabus. (2002). *Piano syllabus*. 1st ed. London : Trinity College London.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

1. ดร.มนัส	บุญประกอบ	อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร.นงนัท	จันทร์ทวีกุล	อาจารย์ประจำวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
3. ดร.รัชพันธ์	เชยจิต	อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามด้านต้นทุนและความต้องการครูสอนดนตรี
ของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ชุดที่.....

สถาบันการศึกษา.....

แบบสอบถามด้านต้นทุนและความต้องการครูสอนดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

เรียนท่านผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน มีจำนวน 3 หน้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

ตอนที่ 2 ต้นทุนของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

ตอนที่ 3 ความต้องการครูสอนดนตรีที่จบปริญญาตรีทางด้านดนตรีของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

คำตอบในแบบสอบถามนี้จะไม่ถูกนำมาเผยแพร่ นอกจากนำข้อมูลไปใช้ประมวลผลในภาพรวมเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงในช่องว่างตามตามความเป็นจริง

Email :

Website :

เวลาเปิดทำการตั้งแต่เวลา.....นาฬิกา ถึงเวลาปิดทำการ.....นาฬิกา

วันที่ทำการตั้งแต่วัน.....ถึงวัน.....(โปรดระบุเป็นช่วงวันเช่นจันทร์ถึงวันอาทิตย์)

อายุของโรงเรียนที่เปิดทำการ (จำนวนปีทั้งหมดที่จดทะเบียนเป็นโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนกับทางกระทรวง).....ปี

1. ปัจจุบันนักเรียนทั้งหมดมีจำนวนคน

2. ปัจจุบันพนักงาน(ไม่นับรวมจำนวนอาจารย์)ในโรงเรียนมีจำนวนคน

3. ปัจจุบันอาจารย์ประจำในโรงเรียนที่ทำหน้าที่สอนดนตรีมีจำนวนคน

4. ปัจจุบันอาจารย์พิเศษในโรงเรียนที่ทำหน้าที่สอนดนตรีมีจำนวนคน

5 อาคารสถานที่ตั้งโรงเรียนเป็นทรัพย์สินของบุคคลใด

() ของเจ้าของโรงเรียน () ของผู้ให้เช่า () อื่น ๆ โปรดระบุ

6. วุฒิการศึกษาของพนักงานในโรงเรียนดนตรีของท่าน

ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวนคน

ระดับปริญญาตรี จำนวนคน

สูงกว่าปริญญาตรี จำนวนคน

7. วุฒิการศึกษาด้านดนตรีของอาจารย์สอนดนตรีทั้งอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษในโรงเรียนดนตรีของท่าน

(ถ้าผู้สอนไม่ได้จบการศึกษาทางด้านดนตรีกรุณาข้ามไปที่ข้อ 8)

ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวนคน

ระดับปริญญาตรี จำนวนคน

สูงกว่าปริญญาตรี จำนวนคน

8. วุฒิการศึกษาของอาจารย์สอนดนตรีที่ไม่ได้ศึกษาทางด้านดนตรี

ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวนคน

ระดับปริญญาตรี จำนวนคน

สูงกว่าปริญญาตรี จำนวนคน

9. รูปแบบกิจการของโรงเรียนของท่านเป็นรูปแบบใด

() กิจการเจ้าของคนเดียว () ห้างหุ้นส่วน () บริษัทจำกัด () อื่น ๆ โปรดระบุ

10. หลักสูตรที่ใช้ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

() หลักสูตรของโรงเรียนเอง

() หลักสูตรต่างประเทศ (โปรดระบุ)

() หลักสูตรอื่น ๆ (โปรดระบุ)

11. โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในวิชาที่เปิดสอน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () เปียโน และ คีย์บอร์ด () เครื่องสายสากล () เครื่องลม () เครื่องเคาะจังหวะ
() ขับริ่งสากล () กีตาร์ () ดนตรีไทย () ขับริ่งไทย
() ทฤษฎีดนตรี () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. อัตราค่าเรียนชั้นต้นต่อ 1 ชั่วโมง =บาท

13. อัตราค่าเรียนชั้นกลางต่อ 1 ชั่วโมง =บาท

14. อัตราค่าเรียนชั้นสูงต่อ 1 ชั่วโมง =บาท

15. อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีชั้นต้นต่อ 1 ชั่วโมง.....บาท

16. อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีชั้นกลางต่อ 1 ชั่วโมง.....บาท

17. อัตราค่าจ้างที่โรงเรียนให้แก่อาจารย์สอนดนตรีชั้นสูงต่อ 1 ชั่วโมง.....บาท

18. อาจารย์สอนดนตรีมีชั่วโมงสอนเฉลี่ยคนละประมาณ.....ชม./ สัปดาห์

ตอนที่ 2. ค่าใช้จ่ายของโรงเรียนสอนดนตรี

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

(ในกรณีที่ไม่สามารถระบุเป็นจำนวนเงิน ให้สามารถตอบเป็นเปอร์เซ็นต์ร้อยละของรายได้รวม)

19. ค่าใช้จ่ายด้านการเช่าอาคารสถานที่.....บาท/เดือน

20. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนดนตรีประมาณ.....บาท / เดือน

(ค่าเช่าสถานที่ตั้งโรงเรียน ค่าน้ำ ค่าประปา ค่าโทรศัพท์ ฯลฯ)

21. อัตราค่าจ้างบุคลากรในโรงเรียนสอนดนตรีรวมทั้งหมด.....บาท / เดือน แบ่งเป็น

ค่าจ้างผู้บริหารรวมทุกท่าน บาท / เดือน

ค่าจ้างพนักงานประจำรวมทุกท่าน.....บาท / เดือน

ค่าจ้างอาจารย์ประจำรวมทุกท่าน..... บาท / เดือน

ค่าจ้างอาจารย์พิเศษรวมทุกท่าน..... บาท / เดือน

22. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (โปรดระบุ)เป็นจำนวน.....บาท / เดือน

ตอนที่ 3. ความต้องการครูสอนดนตรีที่จบปริญญาตรีทางด้านดนตรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

23. ขณะนี้ท่านต้องการจ้างครูสอนดนตรีที่มีวุฒิการศึกษาทางดนตรี เพิ่มอีกหรือไม่ ด้านใด

(กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ที่ในวิชาที่ต้องการ) ถ้าไม่มีความต้องการเพิ่มกรุณาข้ามไปตอบข้อ 24

- () สาขาเปียโน และคีย์บอร์ด () สาขาเครื่องสายสากล () สาขาเครื่องลม
() สาขาเครื่องเคาะจังหวะ () สาขาขับริ่งสากล () สาขากีตาร์
() สาขาดนตรีไทย () สาขาขับริ่งไทย () สาขาทฤษฎีดนตรี
() สาขาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

24. สาเหตุที่ไม่ต้องการเพราะ (สามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

() หาอาจารย์ผู้สอนยาก () มีอาจารย์ผู้สอนเพียงพอ () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

25. ท่านมีความสนใจที่จะรับครูสอนดนตรีลักษณะใด

() จบทางด้านดนตรี () ไม่จำกัดวุฒิการศึกษา () อื่น ๆ โปรดระบุ

ในกรณีที่ท่านยังไม่มีแผนรับครูสอนดนตรีโปรดข้ามไปตอบข้อ 28

26. ท่านมีแผนที่จะรับครูสอนดนตรีในระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2550 เป็นจำนวนกี่คน

(กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในตาราง) ถ้าท่านไม่มีความมีแผนที่จะรับครูสอนดนตรีเพิ่มกรุณาย้ายไปตอบข้อ 26

ความต้องการบัณฑิต	ปริญญาในประเทศ		ปริญญาต่างประเทศ		ระบุจำนวนความต้องการบัณฑิต		
	ตรี	โท	ตรี	โท	2548	2549	2550
เปียโน และ คีย์บอร์ด							
เครื่องสายสากล							
เครื่องลม							
ขับร้องสากล							
เครื่องเคาะจังหวะ							
กีตาร์							
ผู้ควบคุมวงดนตรีสากล							
ผู้ควบคุมวงดนตรีไทย							
ขับร้องไทย							
ดนตรีไทย							
ทฤษฎีดนตรี							

27. คุณสมบัติของครูสอนดนตรีที่ท่านต้องการมากที่สุด

- เพศ () ชาย () หญิง () ไม่จำกัดเพศ
- อายุ () ต่ำกว่า 15 ปี () 15 – 20 ปี () 20 – 25 ปี () 25 – 30 ปี
() 30 – 35 ปี () 35 – 40 ปี () มากกว่า 40 ปี () ไม่จำกัดอายุ
- ผลการศึกษา () ดีมาก (GPA 3.5– 4) () ดี (GPA ระหว่าง 3– 3.49)
() พอใช้ (GPA 2.99– 2.5) () ปานกลาง (GPA 2.49– 2) () ไม่จำกัดผลการศึกษา
- จบจากสถาบันการศึกษา
() ในประเทศ (โปรดระบุสถาบันการศึกษา) อันดับ 1 2 3
() ต่างประเทศ () ไม่จำกัดสถาบันศึกษา
- ประสบการณ์สอนดนตรี
() 1 – 2 ปี () 3 – 5 ปี () 6 – 10 ปี () ไม่จำกัดประสบการณ์
- สาขาที่สำเร็จการศึกษาทางด้านดนตรี
() ด้านดุริยางคศาสตร์ () ด้านศิลปศาสตร์ () ไม่จำกัดสาขา () อื่น ๆ โปรดระบุ
- ประเภทของเครื่องดนตรีที่ครูสอนดนตรีสามารถใช้ในการแสดงหรือใช้ในการเรียนการสอน
() 1-3 ชนิด () 4-6 ชนิด () ตั้งแต่ 7 ชนิดขึ้นไป

28. ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับครูสอนดนตรีเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนดนตรี

ด้านการสอน.....

ด้านบุคลิกภาพและการวางตัวของผู้สอนดนตรี.....

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาสละเวลาในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามนี้

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายศรายุทธ จันทรางกูร
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 16 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2513
สถานที่เกิด	อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดกรุงเทพ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1108/33 ซ.พรพิพัฒน์ ถ.พรานนก บ้านช่างหล่อ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2531	ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชลราษฎรอำรุง
พ.ศ. 2538	เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2548	เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (ศ.ม.) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ